Psalmii

Cartea Psalmilor

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/11/2026 08:26:55

PSALMUL 1

1:1 Ferice de bărbatul care nu se duce în sfatul celor lipsiți de pietate, și în calea păcătoșilor nu se ține, și la catedra ciumelor † nu se așează.

1:2 Ci în legea Domnului *e* plăcerea Lui; și în legea Lui va medita zi și noapte.

1:3 Și va fi ca pomul sădit lângă izvorul apelor, care, fructul lui *îl* dă la vremea lui, și frunza lui nu se va desprinde; și *în* toate câte *le* face va prospera din belșug.

1:4 Nu tot așa *e* cu cel lipsit de pietate, nu tot așa; ci *el e* ca pulberea pe care o spulberă vântul de pe fața pământului.

1:5 De aceea nu se va ridica cel lipsit de pietate pentru judecată, nici păcătoșii în sfatul drepților.

1:6 Căci cunoaște Domnul calea drepților, dar calea celor lipsiți de pietate va pieri.

PSALMUL 2

Neamurile se strâng împotriva Domnului

2:1 (Psalm al lui David) De ce se întărâtă neamurile, și popoarele meditează deșertăciuni?

2:2 S-au alăturat împărații pământului, și conducătorii s-au strâns împreună împotriva Domnului și împotriva Unsului † Lui,

2:3 Să rupem legăturile lor, și să aruncăm de la noi jugul lor.

2:4 Cel ce locuiește în cer râde cu hohote de ei, și Domnul îi ia în râs.

2:5 Atunci va vorbi către ei în urgia Lui; și în mânia Lui îi va tulbura.

2:6 Eu însă am fost pus împărat de El peste Sion, Muntele Lui sfânt,

2:7 ca să vestesc porunca Domnului. Domnul a zis către Mine, Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut.

2:8 Cere de la Mine, și Îți voi da neamurile ca moștenire a Ta, și ca stăpânire † a Ta, marginile pământului.

2:9 Le vei păstori cu un toiag de fier, ca pe vasul unui olar le vei zdrobi.

2:10 Și acum, împărați, înțelegeți. Instruiți-vă toți cei ce judecați pe pământ.

2:11 Slujiți ca robi Domnului cu frică, și săltați de veselie înaintea Lui cu cutremurare.

2:12 *Întinzând* mâinile, strângeți instrucție, ca nu cumva să-*L* iritați pe Domnului, și să pieriți de pe calea cea dreaptă, deîndată ce se va aprinde cu repeziciune mânia Lui. Binecuvântați *sunt* toți cei ce se încred în El.

PSALMUL 3

3:1 (Psalm al lui David; când fugea dinaintea fetei lui Absalom fiul lui) Doamne, de ce s-au înmulțit prigonitorii mei? Mulți s-au ridicat împotriva mea.

3:2 Mulți spun despre sufletul meu, Nu este scăpare pentru el la Dumnezeul lui. Pauză.

3:3 Tu însă, Doamne, ocrotitorul meu ești, slava mea, și Cel ce ridică capul meu.

3:4 Cu glasul meu către Domnul am strigat, și El m-a auzit din muntele Lui cel sfânt.

3:5 Eu însă, am adormit și mi-am făcut somnul, m-am sculat, căci Domnul mă va susține.

3:6 Nu mă voi înfricoșa de miriadele poporului, a celor ce de jur-împrejur mă asediază.

3:7 Ridică-Te, Doamne. Mântuiește-mă, Dumnezeul meu. Căci Tu lovești pe toți cei ce mă urăsc fără temei; dinții păcătoșilor *i*-ai zdrobit.

3:8 A Domnului *e* mântuirea, și peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

PSALMUL 4

4:1 (Pentru desăvârșirea în laude; psalm al lui David) În strigarea mea, m-a auzit Dumnezeul dreptății mele; în necaz m-a pus la loc larg. Ai milă de mine, și ascultă rugăciunea mea.

4:2 Fiii oamenilor, până când *veți fi* grei la inimă? De ce iubiți deșertăciunea, și căutați minciuna?

4:3 Și să cunoașteți că admirabil *l*-a făcut Domnul pe cel pios al Lui. Domnul mă va asculta în strigarea mea către El.

4:4 Supărați-vă, și nu păcătuiți. Cele pe care le spuneți în inimile voastre, în paturile voastre, regretați-*le* amar. Pauză.

4:5 Jertfiți o jertfă de dreptate, și nădăjduiți în Domnul.

4:6 Mulți spun, Cine ne va arăta cele bune? Și-a pus semnătura ‡ peste noi lumina Feței Tale, Doamne.

4:7 Tu ai produs bucurie în inima mea, din rodul grâului, al vinului și al untdelemnului – *rodurile* lor s-au înmulțit.

4:8 În pace, pe același *loc* voi adormi și voi fi cuprins de somn. Căci Tu Doamne, Tu Singur în nădejde m-ai făcut să locuiesc.

PSALMUL 5

5:1 (Pentru desăvârșire; pentru cel ce moștenește; psalm al lui David) La spusele mele pleacă-Ți urechea, Doamne. Înțelege-mi strigătul.

1:1 † vezi Fap 24:5
2:2 † Hristosului
2:8 † sau: posesiune

4:6 ‡ oc, 2Te 3:14

5:2 Ia aminte la glasul implorării mele, Împăratul meu și Dumnezeul meu, deoarece către Tine mă voi ruga, Doamne.

5:3 Dis-de-dimineața vei auzi glasul meu. Dis-de-dimineața voi sta lângă Tine. Și El mă va cerceta †

5:4 Căci nu un Dumnezeu dorind nelegiuirea ești Tu, nici nu se va aciuia lângă Tine ticălosul;

5:5 Nici nu vor rămâne călcătorii de lege † înaintea ochilor Tăi. Tu ai urât pe toți cei ce lucrează nelegiuirea.

5:6 Tu vei da pierzării pe toți cei ce vorbesc minciuna. Bărbatul *vărsărilor* de sânge † și viclean e o urâciune pentru Domnul.

5:7 Eu însă, prin mulțimea milei Tale, voi intra în casa Ta. Mă voi închina spre templul Tău cel sfânt, în frică de Tine.

5:8 Doamne, călăuzește-mă în dreptatea Ta, datorită vrăjmașilor mei. Îndreaptă înaintea Ta calea mea.

5:9 Căci nu este în gura lor adevăr; inima lor *e* deșartă; mormânt deschis *e* gâtlejul lor; cu limbile lor lucrează viclenii.

5:10 Judecă-i, Doamne! Fă-*i* să cadă din plănuirile lor! După mulțimea impietăților lor, alungă-i! Căci s-au întărâtat împotriva Ta, Doamne.

5:11 Și să se bucure toți cei ce nădăjduiesc în Tine. În veac se vor veseli, și Tu vei locui cu † ei; și se vor lăuda în Tine cei ce iubesc Numele Tău.

5:12 Căci Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne. Cu un scut de bunăvoință ne-ai încununat.

PSALMUL 6

6:1 (Spre desăvârșirea în cântări; pentru a opta †; psalm al lui David) Doamne, nu mă mustra în mânia Ta, nici nu mă pedepsi în urgia Ta.

6:2 Miluiește-mă, Doamne, căci sunt slab. Vindecă-mă, Doamne, căci tulburate- *s* oasele mele,

6:3 și sufletul meu *e* tulburat peste măsură. Și Tu Doamne, până când?

6:4 Întoarce-Te Doamne, izbăvește sufletul meu. Mântuiește-mă datorită milei Tale.

6:5 Căci nu este în moarte aducere aminte de Tine; și în Hades, cine Te va celebra cu recunoștință?

6:6 Am ostenit în supinul meu. Îmi voi îmbăia în fiecare noapte patul meu; cu lacrimile mele, cerga mea o voi uda †.

6:7 Tulburat de mânie *e* ochiul meu. Am îmbătrânit în *mijlocul* tuturor vrăjmașilor mei.

6:8 Îndepărtați-vă de la mine *voi* toți lucrătorii nelegiuirii. Căci a auzit Domnul glasul plângerii mele.

6:9 A ascultat Domnul implorarea † mea. Domnul rugăciunea mea a primit-*o*.

6:10 Să fie dați de rușine și să se tulbure, toți vrăjmașii mei. Să dea dosul și să fie făcuți de rușine peste măsură, degrabă.

PSALMUL 7

Domul izbăvește pe cel neprihănit

7:1 (Psalm al lui David pe care-l cântă Domnului, datorită cuvintelor lui Cuș fiul lui Beniamin) Doamne Dumnezeul meu, în Tine nădăjduiesc. Mântuiește-mă de toți cei ce mă urmăresc, și izbăvește-mă.

7:2 Ca nu cumva să fie răpit ca de un leu sufletul meu, ne fiind răscumpărător, nici mântuitor.

7:3 Doamne Dumnezeul meu, dacă am făcut aceasta, dacă este nedreptate în mâinile mele,

7:4 dacă am răsplătit celor ce m-au răsplătit cu rele, așa să cad din cauza vrăjmașilor mei, gol *să cad*;

7:5 să urmărească atunci vrăjmașul sufletul meu, și să-*l* înhațe, și să calce în picioare în pământ viața mea, și slava mea în țărână să sălășuiască.

7:6 Scoală-Te, Doamne, în urgia Ta! Înalță-te până în hotarele vrăjmașilor Tăi! Și trezește-Te, Doamne Dumnezeul meu, cu comanda † pe care ai poruncit-*o* †.

7:7 Și congregația popoarelor va fi în jurul Tău; și pentru ea, în înălțime întoarce-Te!

7:8 Domnul judecă popoarele. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea, și după nevinovăția mea, asupra-mi *fă judecată*!

7:9 Sfârșește în întregime acum ticăloșia păcătoșilor. Și *îl* vei întări pe cel drept, vizitând inimile și rărunchii, Dumnezeule, *vizitând* în mod drept.

7:10 Ajutorul meu *e* de la Dumnezeu, Mântuitorul celui direct cu inima.

7:11 Dumnezeu *e* judecător drept și tare, și îndelung răbdător, ne aducând urgie în fiecare zi.

7:12 Dacă nu vă întoarceți, sabia Lui cea mare și latră o va face să strălucească, arcul Lui *l*-a întins, și l-a pregătit.

7:13 Și în el, El a pregătit unelte de moarte; săgețile Lui cele arzătoare *le*-a desăvârșit.

7:14 Iată *cel rău*, muncește în durerile nașterii † nedreptate, a zămislit nenorocire, și a dat naștere la nelegiuire.

7:15 Puțul unei gropi *îl* sapă, și îl scormonește, și va cădea în mormântul pe care l-a lucrat.

7:16 Se va întoarce nenorocirea lui peste capul lui; și peste creștetul lui, nedreptatea lui se va coborî.

7:17 Îl voi celebra cu recunoștință pe Domnul potrivit dreptății Lui, și voi psalmodia Numelui Domnului cel Preaînalt.

PSALMUL 8

8:1 (Pentru sfârșit †; în vederea teascurilor †; psalm al lui David) Doamne, Domnul nostru, cât de minunat *este* Numele

---

5:3 † conjugare incertă; LXXR scrie εποψομαι fără să adauge με (mine), adică: și eu voi vedea
5:5 † infractorii, criminalii
5:6 † plural
5:11 † lit: în
6:1 † VBA: octavă
6:6 † lit: ploua
6:9 † implorarea
7:6 † ordin
7:6 † 1Te 4:16
7:14 † e în travaliu
8:1 † traduceri alternative: Pentru împlinire, sau: Către Dirijor
8:1 † teasc de vin; în română, în teasc se poate extrage și uleiul

Tău pe tot pământul. Cum s-a ridicat măreția Ta mai presus de ceruri!

8:2 Din gura copilașilor și a sugarilor ai pregătit laudă datorită vrăjmașilor Tăi, ca să nimicești vrăjmașul și răzbunătorul.

8:3 Fiindcă voi privi cerurile, lucrările degetelor Tale, luna și stelele pe care Tu *le*-ai întemeiat.

8:4 Ce este omul ca să-ți amintești de el, sau fiul omului ca să-l cercetezi?

8:5 L-ai făcut mai prejos cu foarte puțin decât îngerii, cu slavă și onoare l-ai încununat,

8:6 și l-ai stabilit peste lucrările mâinilor Tale, toate le-ai supus sub piciorele lui.

8:7 Oile și boii împreună, ba încă și vitele câmpiei,

8:8 zburătoarele cerului, și peștii mării, cei ce străbat cărările mărilor.

8:9 Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat *este* Numele Tău pe tot pământul.

PSALMUL 9

9:1 (Pentru desăvârșire; pentru cele ascunse ale fiului; psalm al lui David) Te voi celebra cu recunoștință, Doamne, din toată inima mea. Voi istorisi toate minunile Tale.

9:2 Mă voi bucura și mă voi veseli în Tine. Voi psalmodia Numelui Tău, o Tu Cel Preaînalt.

9:3 Pe când se întorc vrăjmașii mei pe unde au venit †, vor slăbi și vor fi dați pierii de la fața Ta.

9:4 Căci ai înfăptuit judecata mea, și *ai susținut* cauza mea. Ai șezut pe tron – *Tu* Cel ce Judeci cu Dreptate.

9:5 Ai mustrat neamuri, și a pierit cel lipsit de pietate. Numele lui a fost șters în veac, și în veacul veacului.

9:6 Vrăjmașului nu i-au funcționat † săbiile mari și late până la sfârșit; și cetăți ai dărâmat; a pierit amintirea lui cu zgomot.

9:7 Și Domnul în veac rămâne. El a pregătit pentru judecată tronul Lui.

9:8 Și El va judeca lumea locuită cu dreptate. Va judeca popoarele cu echitate.

9:9 Și va deveni Domnul un refugiu săracului; un ajutor la timpul potrivit în necazuri.

9:10 Și au nădăjduit în Tine cei ce cunosc Numele Tău, căci nu *i*-ai abandonat pe cei ce Te caută, Doamne.

9:11 Psalmodiați către Domnul! către Cel ce locuiește în Sion. Vestiți printre neamuri obiceiurile Lui.

9:12 Căci Acela care cercetează vărsările lor de sânge † Și-a amintit. El nu a uitat strigătul săracilor.

9:13 Ai milă de mine, Doamne! Vezi împilarea † mea din partea vrăjmașilor mei! *Tu* care mă ridici din porțile morții.

9:14 Ca să vestesc toată lauda Ta în porțile fiicei Sionului. Ne vom veseli de mântuirea Ta.

9:15 S-au împlântat neamurile în stricăciunea pe care au înfăptuit-*o*; în cursa aceasta pe care au ascuns-*o* a fost prins piciorul lor.

9:16 Cunoscut *e* Domnul *ca Cel ce* judecăți face; în lucrările mâinilor lui e prins păcătosul. Cântare.

9:17 Să se întoarcă păcătoșii în Hades! Toate neamurile ce-*L* uită pe Dumnezeu.

9:18 Căci nu pentru totdeauna va fi uitat cel sărman; răbdarea săracilor nu va pieri pentru totdeauna.

9:19 Ridică-Te Doamne, să nu se întărească omul. Să fie judecate neamurile înaintea Ta.

9:20 Stabilește Doamne un legiuitor peste ei! Să cunoască neamurile că oameni sunt.

PSALMUL 10

10:1 De ce, Doamne, Te-ai retras departe? *Și* ai trecut cu vederea la vremea ocaziilor potrivite, în necazuri?

10:2 În îngâmfarea celui lipsit de pietate, mistuit în foc *e* cel sărman; ei sunt ținuți cu forța în argumentările pe care *singuri* le argumentează.

10:3 Căci se laudă păcătosul în poftele sufletului lui; și profanatorul se binecuvântează *pe sine*.

10:4 *Îl* provoacă pe Domnul păcătosul potrivit mărimii urgiei lui; nu-*L* va căuta; nu este Dumnezeu înaintea lui.

10:5 Lumești † sunt căile lui în toată vremea; date la o parte sunt judecățile Tale din fața lui; pe toți vrăjmașii lui *îi* domină.

10:6 Căci a zis în inima lui, Nicidecum nu voi fi clătinat din generație în generație, fără *să fiu atins* de rău;

10:7 de al cărui blestem gura îi e plină, și *de* amărăciune, și *de* viclenie; sub limba lui, trudă și nenorocire.

10:8 Pândește în ambuscadă cu bogații în ascunzișuri, pentru a omorî pe *cel* nevinovat; ochii lui înspre cel sărac caută.

10:9 Pândește în ascuns ca un leu în vizuina lui; pândește pentru a-*l* prinde prin forță pe sărman; ca să-l prindă prin forță pe sărman atunci când îl târăște; în cursa lui îl împilează †.

10:10 Se va pleca și va cădea în *timpul* propriei lui dominări asupra celor săraci.

10:11 Căci a zis în inima lui, A uitat Dumnezeu, Și-a întors Fața Lui ca să nu vadă, pentru totdeauna.

10:12 Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu. Ridică-Ți Mâna Ta ca să nu fie uitați sărăcii Tăi pentru totdeauna.

10:13 Din ce cauză a provocat la mânie cel fără pietate pe Dumnezeu? Căci a zis în inima lui, *El* nu va cere *socoteală*.

10:14 Căci Tu vezi. Tu, nenorocirea și mânia *le* observi pentru a-l preda în mâinile Tale. Ție Ți-a fost abandonat cel sărman; orfanului Tu *i*-ai fost ajutor.

10:15 Zdrobește brațul păcătosului și al celui răufăcător. Va fi căutat păcatul lui, și nicidecum nu va fi găsit.

10:16 Domnul *e* împărat în veac, și în veacul veacului. Nimicite veți fi, neamuri, din țara Lui.

9:3 † lit: spre înapoi
9:6 † sau: i-au lipsit
9:12 † lit: sângiurile; pluralul lui 'sânge' este 'sângiuri'
9:13 † umilința

10:5 † profane, comune
10:9 † îl smerește, coboară

10:17 Dorința săracilor ai auzit-*o*, Doamne, la pregătirea inimii lor, a fost atentă urechea Ta.

10:18 Pentru a face judecată orfanului, și celui smerit, ca să nu mai adauge mari lăudăroșenii omul pe pământ.

PSALMUL 11

11:1 (Spre desăvârșire; psalm al lui David) În Domnul m-am încrezut. Cum veți spune sufletului meu, Emigrează în munți ca o vrabie?

11:2 Căci iată, păcătoșii își întind arcul; își pregătesc săgeți pentru tolbă, pentru a trage în noaptea fără lună asupra celui drept la inimă.

11:3 Căci ceea ce Tu ai pregătit, ei au stricat †, însă cel drept ce a făcut?

11:4 Domnul *e* în templul Lui sfânt; Domnul, în cer *e* tronul Lui; ochii Lui spre cel sărac se îndreaptă; pleoapele Lui se informează despre fiii oamenilor.

11:5 Domnul se informează asupra celui drept și *asupra* celui lipsit de pietate; dar cel ce iubește nedreptatea *își* urăște propriu-i suflet.

11:6 Va ploua peste păcătoși cu lațurile curselor; foc și sulf și vântul viforului, *aceasta e* partea paharului lor.

11:7 Căci Domnul e drept, și dreptatea o iubește; rectitudinea o privește Fața Lui.

PSALMUL 12

12:1 (Pentru desăvârșire; pentru a opta †; psalm al lui David) Mântuiește-mă, Doamne, căci s-a dereglat † pioșenia; căci au fost micșorate adevărurile de la fiii oamenilor.

12:2 Deșertăciune vorbește fiecare către aproapele lui; buze viclene-*s* în inimă; și în inimă a vorbit rele.

12:3 Să extirpeze Domnul toate buzele viclene, și limba vorbind lucruri mari †.

12:4 Pe cei ce spun, Limba noastră *o* vom preamări, buzele noastre de partea noastră sunt! Cine ne este domn?

12:5 Datorită nenorocirii † sărmanului, și suspinului săracului, acum Mă voi ridica, spune Domnul, Îmi voi pune în *el* salvare, Mă voi exprima cu-ndrăzneală în el.

12:6 Grăirile Domnului, *sunt* grăiri pure, argint purificat în foc, lămurit *în cuptor de* † pământ, curățit de șapte ori.

12:7 Tu Doamne, ne vei păzi, și ne vei feri de generația acesta, și în veac.

12:8 De jur împrejur cei lipsiți de pietate umblă. Potrivit înălțimii † Tale, Tu ai îngrijit cu mare atenție de fiii oamenilor †.

11:3 † dărâmat?
12:1 † BA: octavă
12:1 † s-a sfârșit
12:3 † sau: limba bună de gură, care vorbește magnific
12:5 † mizeriei
12:6 † sau: pe pământ
12:8 † elevării
12:8 † text dificil; verbul πολῦωρέω e explicat de dicționarele moderne astfel: a se ocupa cu mare grijă (B, LSG); totuși, SM și LXXF îl traduc prin „a înmulți"; TM e diferit; după obiceiul Psalmilor, versetul pare a fi o concluzie a psalmului

PSALMUL 13

13:1 (Spre desăvârșire; psalm al lui David) Până când, Doamne, mă vei uita? Până la sfârșit? Până când *Îți* vei întoarce Fața Ta de la mine?

13:2 Până când voi pune îngândurări în sufletul meu, dureri în inima mea zi și noapte? Până când se va înălța vrăjmașul meu asupra mea?

13:3 Privește, ascultă-mă, Doamne Dumnezeul meu! Luminează ochii mei! Ca nu cumva să adorm în moarte.

13:4 Ca nu cumva să zică vrăjmașul meu, Prin tărie am fost biruitor asupra lui! Opresorii mei se vor veseli dacă mă voi clătina.

13:5 Eu însă în mila Ta am nădăjduit. Se va veseli inima mea de mântuirea Ta.

13:6 Voi cânta Domnului, Binefăcătorul meu; și voi psalmodia Numelui Domnului Cel Preaînalt.

PSALMUL 14

14:1 (Pentru desăvârșire; psalm al lui David) Zise nebunul în inima lui, Nu este Dumnezeu. Ei s-au pervertit și abominabili au devenit în obiceiuri. Nu este *om* făcător de bunătate.

14:2 Domnul din cer a privit căutând peste fiii oamenilor, să vadă dacă este cineva care să priceapă sau să întrebe de Dumnezeu.

14:3 Toți s-au abătut împreună; au devenit nefolositori; nu este *om* făcător de bunătate; nu este nici măcar unul. † Mormânt deschis *e* gâtlejul lor; *cu* limbile lor lucrează viclenii; venin de aspidă *e* sub buzele lor; a căror gură de blestem și de amărăciune e plină; rapide *sunt* picioarele lor să verse sânge; ruină și nenorocire *sunt* pe căile lor; și calea păcii n-*o* cunosc. Nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lor.

14:4 Nu cunosc toți cei ce practică nelegiuirea, cei ce mănâncă pe poporul Meu ca mâncarea pe pâine? Ei pe Domnul nu *L*-au chemat.

14:5 Acolo s-au înspăimântat cu frică, în locul unde nu era frică; căci Dumnezeu *e* în *mijlocul* generației drepte.

14:6 Sfatul sărmanului *l*-ați dezonorat, fiindcă Domnul nădejdea lui este.

14:7 Cine va da din Sion mântuirea lui Israel? Când întoarce Domnul captivitatea poporului Lui, se va veseli Iacov, și va fi fericit Israel.

PSALMUL 15

15:1 (Psalm al lui David) Doamne, cine va fi găzduit în cortul Tău, sau cine își va întinde cortul în muntele Tău sfânt?.

15:2 Cel ce umblă fără vină, și lucrează dreptate, vorbind adevărul în inima lui;

15:3 care nu *vorbește* în mod stricat cu limba lui, și nu face aproapelui lui rău, și batjocura nu *o* ridică împotriva celor din jurul lui.

14:3 † în LXXR aceste verset este mai lung; vezi Rom 3:10-18

15:4 Disprețuit este înaintea lui ticălosul; dar pe aceia cărora le e frică de Domnul, *îi* glorifică; pe cei ce jură aproapelui lor și nu nesocotesc *jurământul*.

15:5 Banii † lui nu-*i* dă cu dobândă, și mită de la cel nevinovat nu ia. Cel ce face acestea nu va fi clătinat în veac.

PSALMUL 16

16:1 (Inscripție pe un monument; al lui David) Păzește-mă Doamne, căci în Tine am nădăjduit.

16:2 Am zis Domnului, Domnul meu ești Tu, căci de bunătățile mele nicio nevoie *nu* ai.

16:3 Pe sfinții din pământul Lui i-a minunat Domnul, toate dorințele Lui *sunt* în ei.

16:4 S-au înmulțit slăbiciunile lor – după acestea *ei* au fugit repede. Nicidecum nu mă voi strânge cu cei din strângerile lor pentru vărsările de sânge †, nici în vreun fel nu voi aminti numele lor pe buzele mele.

16:5 Domnul *e* partea moștenirii mele și paharul meu. Tu ești cel ce restabilește moștenirea mea către mine.

16:6 Funiile *măsurătorii* mi-au căzut în cele mai bune *locuri*. Da, căci moștenirea mea cea mai bună îmi este.

16:7 Voi binecuvânta pe Domnul, Cel ce mă face să înțeleg, ba încă până și noaptea mă instruiesc rărunchii mei.

16:8 Privesc pe Domnul înaintea mea pururea, fiindcă la dreapta mea este *El*, ca să nu mă clatin.

16:9 De aceea fericită a fost inima mea, și s-a veselit limba mea; ba încă și carnea mea va locui în nădejde.

16:10 Căci nu vei părăsi sufletul meu în Hades, nici nu-*l* vei da pe Cel Pios al Tău ca să vadă stricăciunea.

16:11 Mi-ai făcut cunoscut căile vieți. Mă vei umple de voie bună cu Fața Ta. Deliciu *e* la dreapta Ta pentru totdeauna.

PSALMUL 17

17:1 (O rugăciune a lui David) Ascultă Doamne dreptatea mea. Ia aminte la implorarea mea. Pleacă-Ți urechea la rugăciunea mea *care* nu-*i* de pe buze viclene.

17:2 Dinaintea Feței Tale judecata mea să iasă; ochii mei să privească dreptatea.

17:3 Tu ai încercat inima mea; ai cercetat-*o* noaptea; m-ai lămurit în foc, și nu s-a găsit în mine nedreptate; așa încât să nu vorbească gura mea

17:4 *de* lucrările oamenilor. Datorită cuvintelor buzelor Tale eu am păzit căi aspre.

17:5 Pe deplin pregătește pașii mei pe cărările Tale, ca să nu șovăiască pașii mei.

17:6 Eu am strigat, căci Tu m-ai ascultat, Dumnezeule; pleacă-*Ți* urechea Ta către mine, și ascultă rostirile † mele!

17:7 Lucrează minuni prin milele Tale! Tu Cel ce mântuiești pe cei ce nădăjduiesc în Tine, *scăpându-i* de cei ce se împotrivesc dreptei Tale.

17:8 Păzește-mă Doamne, ca pe lumina ochiului; în acoperământul aripilor Tale acoperă-mă.

17:9 De fața celor lipsiți de pietate care mă nenorocesc. Vrăjmașii mei sufletul mi-*l* împresoară.

17:10 În seul lor s-au închis; gura lor vorbește mândrie.

17:11 M-au scos afară acum; m-au încercuit; ochii și i-au fixat pentru a mă întoarce în pământ.

17:12 M-au înșfăcat ca un leu gata pentru vânătoare, și ca o progenitură de leu sălășuit în locuri de pândă.

17:13 Ridică-Te Doamne. Ieși înaintea lor, și împiedică-i. Izbăvește sufletul meu de cel lipsit de pietate cu sabia Ta cea mare și lată.

17:14 De vrăjmașii mâinii Tale, Doamne; de cei puțini ai pământului; împarte-i în viața lor. Și de *bogățiile* Tale ascunse s-a umplut pântecele lor; s-au săturat de fii, și au lăsat rămășițele copilașilor lor.

17:15 Eu însă în dreptate mă voi înfățișa † în fața Ta, mă voi sătura de pășune când voi vedea cu ochii mei slava Ta.

PSALMUL 18

18:1 (Pentru desăvârșire; pentru slujitorul Domnului; al lui David; ce a vorbit el Domnului; cuvintele cântării acesteia, în ziua în care l-a izbăvit Domnul din mâna tuturor vrăjmașilor lui, și din mâna lui Saul. Și a zis,) Te voi iubi, Doamne, tăria mea.

18:2 Domnu-*i* Stabilitatea mea, și Refugiul meu, și Eliberatorul meu. Dumnezeul meu *e* Ajutorul meu, și voi nădăjdui în El, Protectorul meu și Cornul Mântuirii mele, și Ocrotitorul meu.

18:3 Lăudând, voi chema pe Domnul, și de vrăjmașii mei voi fi mântuit.

18:4 M-au cuprins durerile grele ale morții, și șuvoaiele nelegiuirii m-au tulburat.

18:5 Durerile grele ale Hadesului m-au împresurat; m-au întâmpinat lațurile morții.

18:6 Și în necazul meu am chemat pe Domnul, și către Dumnezeul meu am strigat. El a auzit din templul Lui sfânt glasul meu, și strigătul meu înaintea Lui va intra în urechile Lui.

18:7 Și s-a clătinat; și cutremur s-a făcut pe pământ; și temeliile munților s-au tulburat și s-au clătinat; căci S-a supărat pe ei Dumnezeu.

18:8 A ridicat fum în urgia Lui, și foc dinaintea Feței Lui. În vâlvătaie cărbunii au fost aprinși de El.

18:9 Și a înclinat cerurile, și a coborât, și negură *era* sub picioarele Lui.

18:10 Și călărea pe un heruvim, și a planat – a planat pe aripile vânturilor.

18:11 Și Și-a pus întunericul înfășurătoare de taină împrejurul Lui. De jur-împrejurul Lui, cortul Lui; întunecoasă apă în norii văzduhurilor.

15:5 † lit: argintul
16:4 † lit: sângiuri, pluralul lui sânge
17:6 † dă ascultare rostirilor mele
17:15 † lit: mă voi face văzut

18:12 Din strălucirea puternică a prezenței Lui norii s-au îndepărtat; grindină și cărbuni de foc.

18:13 Și a tunat din ceruri Domnul, și Cel Preaînalt Și-a făcut auzit glasu-I.

18:14 Și a trimis săgeți, și i-a împrăștiat; și fulgerele *le*-a înmulțit, și i-a tulburat.

18:15 Și au devenit vizibile izoarele apelor, și au fost descoperite fântânile lumii locuite datorită mustrării Tale, Doamne, datorită suflului suflării † urgiei Tale.

18:16 El a trimis din înălțime, și m-a apucat; m-a luat din apele multe.

18:17 El mă va izbăvi de vrăjmașii mei cei puternici, și de cei ce mă urăsc; căci ei sunt mai solizi decât mine.

18:18 Ei mi-au ieșit înainte în ziua maltratării mele, și S-a făcut Domnul sprijinul meu.

18:19 Și El m-a scos la lărgime. Mă va izbăvi, fiindcă m-a dorit.

18:20 Și-mi va răsplăti Domnul după dreptatea mea; și după curăția mâinilor mele îmi va răsplăti.

18:21 Căci am păzit căile Domnului, și n-*am fost* fără pietate față de Dumnezeul meu.

18:22 Căci toate judecățile Lui *sunt* înaintea mea, și rânduielile Lui nu s-au îndepărtat de la mine.

18:23 Și voi fi fără imperfecțiune față de El, și mă voi păzi de nelegiuirea mea.

18:24 Și-mi va răsplăti Domnul după dreptatea mea, și după curăția mâinilor mele înaintea ochilor Lui.

18:25 Cu cel pios, pios vei fi, și cu bărbatul nevinovat, nevinovat vei fi;

18:26 și cu cel ales, ales vei fi; și cu cel deviant, Te vei abate.

18:27 Căci Tu pe poporul smerit *îl* vei mântui, și ochii celui mândru *îi* vei smeri.

18:28 Căci Tu vei lumina lampa mea, Doamne Dumnezeul meu, vei lumina întunericul meu.

18:29 Căci prin Tine voi fi izbăvit de clica tâlharilor; și prin Dumnezeul meu voi trece peste zid.

18:30 Dumnezeul meu, ireproșabilă *e* calea Lui. Grăirile Domnului *sunt* lămurite în foc. Protector este *El* tuturor celor ce nădăjduiesc în El.

18:31 Căci cine *e* Dumnezeu afară de Domnul? Sau cine *e* Dumnezeu afară de Dumnezeul nostru?

18:32 Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu putere, și face fără imperfecțiune calea mea;

18:33 Cel ce pregătește picioarele mele ca unui cerb, și pe înălțimi mă așează;

18:34 învățând mâinile mele pentru război; și Tu ai pus arcul de aramă în brațele mele †;

18:35 și mi-a dat scutul mântuirii; și Dreapta Ta m-a susținut; și instrucția Ta mă ridică din nou pentru totdeauna †; și instrucția Ta ea însăși mă învață.

18:36 Tu ai lărgit pașii mei sub mine, și n-ai slăbit urmele mele.

18:37 *Îi* voi urmări pe vrăjmașii mei și-i voi ține; și nu mă voi întoarce până când vor fi sfârșiți.

18:38 Îi voi zdrobi, și nicidecum nu vor putea să dăinuiască; vor cădea sub picioarele mele.

18:39 Și Tu m-ai încins cu putere pentru război; ai legat de mâini și de picioare pe toți cei ce se ridicau asupra mea – sub mine.

18:40 Și pe vrăjmașii mei mi i-ai dat dând dosul †; și pe cei ce mă urăsc *i*-ai extirpat.

18:41 Au strigat și nu era mântuitor, către Domnul *au strigat*, și *El* nu i-a ascultat.

18:42 Și îi voi dezintegra precum țărâna în fața vântului; ca pe tina din piețe îi voi face clisă.

18:43 Tu mă vei izbăvi de cearta poporului; mă vei pune ca să fiu capul neamurilor; un popor pe care nu-*l* cunoșteam îmi va sluji.

18:44 Cu auzul urechii m-au ascultat fiii străinilor, lingușindu-mă *însă*.

18:45 Fiii străinilor au îmbătrânit și au ologit din cauza drumurilor lor.

18:46 Viu e Domnul, și binecuvântat *e* Dumnezeu, și înălțat *e* Dumnezeul mântuirii mele.

18:47 Dumnezeu, Cel ce-*mi* dă răzbunările mele, și supune popoare sub mine.

18:48 Cel ce mă eliberează din *mâna* vrăjmașilor mei urgisitori; dintre cei ce se ridică împotriva mea, Tu m-ai înălțat; de bărbatul nedrept mă vei izbăvi.

18:49 De aceea Te voi celebra cu recunoștință printre neamuri, Doamne, și Numelui Tău voi psalmodia.

18:50 *Ție,* Cel ce mărește mântuirea împăratului; și face milă unsului † Lui, lui David și seminței lui până-n veac.

PSALMUL 19

19:1 (Către dirijor; psalm al lui David) Cerurile istorisesc † slava lui Dumnezeu, și facerea mâinilor Lui *o* vestește firmamentul †.

19:2 Ziua *către* zi emite † zicere, și noaptea *către* noapte vestește cunoștință.

19:3 Nu sunt vorbiri, nici cuvinte, cărora să nu *li* se audă glasurile lor.

18:15 † sau: Duhul
18:34 † trad. alt: Tu ai făcut brațele mele ca arcul de aramă
18:35 † VBA traduce τέλος prin ideea de 'desăvârșire': m-a îndreptat cu totul
18:40 † mi i-ai dat făcând stânga împrejur și fugind
18:50 † hristosului
19:1 † descriu, relatează
19:1 † tăria cerului
19:2 † pronunță, rostește

19:4 În tot pământul a ieșit armonia † lor, și până la marginile lumii locuite vorbirile lor. În soare Și-a pus cortul Lui.

19:5 Și el, ca un mire ieșind din camera lui nupțială, se va veseli ca un uriaș alergând pe cale.

19:6 De la un colț al cerului este ieșirea lui, și sfârșitul cursei lui la cealălalt colț al cerului; și nu este ceva ascuns de căldura lui.

19:7 Legea Domnului *e* fără imperfecțiune, întorcând sufletele. Mărturia Domnului *e* credincioasă †, dând înțelepciune copilașilor.

19:8 Rânduielile Domnului sunt directe †, dând voie bună inimii. Porunca Domnului strălucește de departe, luminând ochii.

19:9 Frica de Domnul *e* pură, rămânând în veac de veac. Judecățile Domnului *sunt* adevărate, îndreptățind toate împreună.

19:10 De dorit *sunt* mai presus decât aurul, și *decât* piatră prețioasă multă, și dulci mai presus de miere și *de* fagure.

19:11 Fiindcă și robul Tău le păzește; în păzirea lor, răsplată mare *e*.

19:12 Greșelile, cine *le* pricepe, de *greșelile* mele ascunse, curățește-mă!

19:13 Și de *păcatele* străinilor cruță pe robul Tău! Dacă nu mă vor domina, atunci fără vină voi fi, și mă voi curăți de păcat mare.

19:14 Și vor fi *primite* cu bună-plăcere grăirile gurii mele, și meditația inimii mele înaintea Ta încontinuu, Doamne, ajutorul meu și răscumpărătorul meu.

PSALMUL 20

20:1 (Către dirijor; psalm al lui David) Să te asculte Domnul în ziua necazului. Scut să-ți fie Numele Dumnezeului lui Iacov.

20:2 Să-ți trimită ajutor din locașul lui cel sfânt, și din Sion să te susțină.

20:3 Să-Și amintească de toată jertfa ta, și arderile tale de tot să fie pline de grăsime.

20:4 Să-ți dea Domnul după inima ta, și toate planurile tale să *le* împlinească.

20:5 Ne vom veseli cu privire la salvările tale; și în Numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom preamări. Să-*ți* împlinească Domnul toate cererile tale.

20:6 Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe unsul † Lui; îl va auzi din cerul Lui sfânt. Prin puteri *e* mântuirea dreptei Lui.

20:7 Aceștia *se încred* în care, și aceștia în cai; noi însă în Numele Domnului Dumnezeului nostru vom invoca.

20:8 Ei sunt legați de mâini și de picioare, și cad; noi însă ne sculăm și suntem ridicați din nou.

20:9 Doamne, mântuiește-*l* pe împărat, și ascultă-ne în orice zi Te vom chema.

PSALMUL 21

21:1 (Psalm al lui David) Doamne în puterea Ta se va bucura împăratul; și cu privire la mântuirea Ta se va veseli foarte mult.

21:2 Dorința inimii lui i-ai dat-*o*; și de implorarea buzelor lui nu l-ai lipsit.

21:3 Căci l-ai preîntâmpinat cu binecuvântările bunătății. Ai pus pe capul lui o cunună de piatră prețioasă.

21:4 Viață Ți-a cerut, și i-ai dat lungime de zile, în veacul veacului.

21:5 Mare *e* slava lui în mântuirea Ta; slavă și măreție vei pune peste el.

21:6 Căci îi vei da binecuvântare în veacul veacului; îl vei bucura în bucurie cu Fața Ta.

21:7 Căci împăratul nădăjduiește în Domnul, și prin mila Celui Preaînalt nicidecum nu se va clătina.

21:8 Va fi găsită mâna Ta de toți vrăjmașii Tăi; dreapta Ta va fi găsită de toți cei ce Te urăsc.

21:9 Căci îi vei pune ca *într-* un cuptor de foc în vremea *arătării* Feței Tale; Domnul în urgia Lui îi tulbură profund, și îi va devora focul.

21:10 Rodul lor de pe pământ *îl* vei da pieirii, și sămânța lor dintre fiii oamenilor.

21:11 Căci au deversat spre Tine rele, au raționat planuri pe care nicidecum nu *le* pot face să rămână.

21:12 Căci Tu i-ai pus cu spatele; prin rămășițele Tale ai dat gata fața lor.

21:13 Înalță-Te, Doamne, în puterea Ta! Vom cânta și vom psalmodia stăpânirile Tale.

PSALMUL 22

22:1 (Către dirijor †; pentru asistența cea de dis-de-dimineață; psalm al lui David). Dumnezeule! Dumnezeul meu! ia aminte la mine. Pentru ce m-ai părăsit ținându-Te departe de mântuirea mea, *de* cuvintele greșelilor mele.

22:2 Dumnezeul meu, voi striga ziua, și *Tu* nu auzi; și noaptea; și nu am strigat † lipsindu-mi gândirea sănătoasă †.

22:3 Dar Tu în *locul* sfânt locuiești, lauda lui Israel.

22:4 În Tine au nădăjduit părinții noștri; au nădăjduit, și i-ai izbăvit.

22:5 Către Tine au strigat, și au fost mântuiți; în Tine au nădăjduit, și nu au fost rușinați.

22:6 Eu însă sunt un vierme, și nu un om; batjocura oamenilor, și disprețul poporului.

22:7 Toți cei ce mă văd mă iau în râs, vorbesc cu buzele, clatină din cap, *spunând*,

---

19:4 † armonie sonoră, sonerie, tonalitate muzicală
19:7 † fidelă
19:8 † drepte
20:6 † hrisosului

22:1 † sau: Pentru sfârșit; sau: Spre împlinire
22:2 † lit: pentru
22:2 † nu am strigat lipsindu-mi gândirea, mintea, rațiunea; nebunie

22:8 A nădăjduit în Domnul, Să-l izbăvească. Să-l izbăvească, căci l-a dorit.

22:9 Fiindcă Tu ești Cel scoțându-mă din pântece, *Tu ești* nădejdea mea *încă* de la sânii mamei mele;

22:10 la Tine am fost aruncat din matrice; din pântecele mamei mele Dumnezeul meu ești Tu.

22:11 Nu Te îndepărta de mine, căci necazul *e* aproape, căci nu este cine să mă ajute.

22:12 Mă înconjoară viței mulți; tauri grași mă împresoară.

22:13 *Și*-au deschis împotriva mea gurile lor, ca un leu care răpește, și răcnește.

22:14 Ca apa s-au scurs, și s-au risipit toate oasele mele; s-a făcut inima mea ca ceara *din stup* topindu-se în mijlocul pântecelui meu.

22:15 S-a uscat ca un ciob dintr-un vas de lut tăria mea, și limba mea se lipește de gâtlejul meu. Și în țărâna morții m-ai coborât.

22:16 Căci m-au încercuit câini mulți; strângerea ticăloșilor m-a împresurat. *Mi*-au străpuns mâinile mele și picioarele mele.

22:17 Ei *mi*-au numărat toate oasele mele; și ei scrutează și mă privesc.

22:18 Ei *își* împart hainele mele între ei; și pentru cămașa mea au tras la sorți.

22:19 Tu însă, Doamne, nu ține departe ajutorul Tău față de mine; înspre ajutorarea mea îndreaptă-Ți atenția.

22:20 Izbăvește sufletul meu de sabia cea mare și lată, și din mâna câinelui viața † mea.

22:21 Mântuiește-mă din gura leului, și din coarnele unicornilor umilința mea.

22:22 Voi istorisi Numele Tău fraților mei; în mijlocul adunării Îți voi cânta lăudă.

22:23 Voi cei ce aveți frică de Domnul, lăudați-L! Toți împreună, voi sămânța lui Iacov, glorificați-L! Și frică să aveți de El toți împreună voi sămânța lui Israel!

22:24 Căci *El* nu a disprețuit, nici nu S-a scârbit de implorarea sărmanului, nici nu Și-a întors Fața Lui de la mine. Și în strigarea mea către El, m-a auzit.

22:25 De la Tine *e* lauda mea. În adunarea cea mare Te voi celebra cu recunoștință. De făgăduințele mele divine mă voi achita înaintea celor ce au frică de Tine.

22:26 Vor mânca săracii, și se vor sătura; și vor lăuda pe Domnul cei ce-L caută; vor trăi inimile lor în veacul vecilor.

22:27 Își vor aminti și se vor întoarce la Domnul toți cei de la marginile pământului; și se vor închina înaintea Lui toate familiile neamurilor.

22:28 Căci a Domnului *e* împărăția, și El *e* Stăpânul neamurilor.

22:29 Au mâncat și s-au închinat toți cei grași † ai pământului; înaintea Lui vor cădea toți cei ce se coboară în pământ. Și sufletul meu pentru El trăiește.

22:30 Și sămânța mea ca roabă-I va sluji. Va fi vestită Domnului generația care va veni.

22:31 Și ei vor vesti dreptatea Lui unui popor, cel ce se va naște, pe care l-a făcut Domnul.

PSALMUL 23

Domnul e păstorul meu

23:1 (Psalm al lui David) Domnul e Păstorul † meu, și nimic nu-mi va lipsi.

23:2 Într-un loc cu iarbă fragedă, acolo m-a sălășuit †. La ape de odihnă m-a hrănit.

23:3 Sufletul mi-*l* întoarce †; m-a condus pe cărări drepte datorită Numelui Lui.

23:4 Căci, și dacă aș umbla prin mijlocul umbrei morții, nu-mi va fi frică de rele, căci Tu cu mine ești. Toiagul Tău și nuiaua Ta, acestea mă mângâie.

23:5 Tu ai întins înaintea mea o masă, chiar înaintea celor ce mă necăjesc. Ai uns din belșug † cu untdelemn capul meu, și paharul Tău mă îmbată ca cel mai bun *vin*.

23:6 Și mila Ta mă însoțește în toate zilele vieții mele; și locuința mea *e* în casa Domnului de-a lungul zilelor.

PSALMUL 24

24:1 (Psalm a lui David, al unui sabat) Al Domnului *e* pământul, și plinătatea lui; lumea locuită, și toți cei ce locuiesc în ea.

24:2 El pe mări l-a întemeiat, și pe râuri l-a pregătit.

24:3 Cine se va sui în muntele Domnului? Sau cine se va ține în locașul sfințeniei Lui?

24:4 Mâinile nevinovate și inima cea curată, care nu *își* bazează pe deșertăciuni sufletul lui, și nu jură cu viclenie împotriva aproapelui lui.

24:5 Acesta va primi binecuvântare de la Domnul, și milostenie de la Dumnezeu Mântuitorul lui.

24:6 Aceasta *e* generația care-*L* caută pe Domnul, care caută Fața Dumnezeului lui Iacov.

24:7 Să ridice porțile voievozii † voștri! Și, ridicați-vă porți veșnice! Și va intra împăratul slăvii.

24:8 Cine este acest împărat al slăvii? Domnul *cel* tare și puternic! Domnul cel puternic în luptă.

24:9 Să ridice porțile voievozii † voștri! Și, ridicați-vă porți veșnice! Și va intra împăratul slăvii.

22:20 † lit: cea unică-născută

22:29 † bogați
23:1 † mă hrănește, păstorește
23:2 † m-a făcut să locuiesc
23:3 † Psa 19:7
23:5 † verbul λῖπαίνω: a gresa (DEX), a unge cu grăsime, a lubrifia, a îngrășa un sol (cu îngrășământ, a-l fertiliza), a se umple de lacrimi (despre ochi), a se umple de broboane (de picături mari); 6 oc, Deu 32:15, Nee 9:25, Psa 23:5, 141:5, Pro 5:3, Hab 1:16
24:7 † conducătorii
24:9 † conducătorii

24:10 Cine este acest împărat al slăvii? Domnul oștirilor, El este împăratul slăvii.

PSALMUL 25

25:1 (Psalm al lui David) Către Tine, Doamne, *mi*-am ridicat sufletul meu.

25:2 Dumnezeul meu în Tine m-am încrezut. Să nu fiu dat de rușine în veac; nici să nu mă ia în râs vrăjmașii mei.

25:3 Căci de asemenea, toți cei ce rămân în Tine nicidecum nu vor fi dați se rușine. Rușinați să fie cei ce lucrează ilegal fără motiv.

25:4 Căile Tale, Doamne, fă-mi-*le* cunoscute! Și cărările Tale învață-mă!

25:5 Călăuzește-mă prin adevărul Tău, și învață-mă, căci Tu ești Dumnezeu Mântuitorul meu; și de la Tine am așteptat întreaga zi.

25:6 Amintește-Ți îndurările Tale, Doamne, și milele Tale! căci din veac sunt ele.

25:7 Păcatele tinereții mele, și ignoranța mea nu *le* aminti! După mila Ta amintește-mă înaintea Ta, datorită bunătății Tale Doamne!

25:8 Bun și just † *e* Domnul; de aceea El va legifera păcătoșilor pe cale.

25:9 El va călăuzi pe cel blând la judecată; va învăța pe cel blând căile Lui.

25:10 Toate căile Domnului *sunt* milă și adevăr pentru cei ce caută legământul Lui și mărturiile Lui.

25:11 Pentru Numele Tău, Doamne! Și ispășește păcatul meu, căci mult este.

25:12 Cine este omul care are frică de Domnul? El va legifera pentru el pe calea pe care a ales-*o*.

25:13 Sufletul lui în cele bune va fi sălășuit, și sămânța lui va moșteni pământul.

25:14 Fortificație *e* Domnul celor ce au frică de El; și legământul Lui *l*-a arătat către ei.

25:15 Ochii mei *sunt* permanent *îndreptați* către Domnul, căci El va scoate din cursă picioarele mele.

25:16 Privește asupra mea, și ai milă de mine! Căci unic-născut și sărman sunt eu.

25:17 Necazurile inimii mele s-au înmulțit, din nevoile mele scoate-mă!

25:18 Iată smerirea mea și osteneala mea, și iartă toate păcatele mele!

25:19 Iată-*i* pe vrăjmașii mei, căci s-au înmulțit, și cu o ură nedreaptă m-au urât.

25:20 Păzește sufletul meu și izbăvește-mă! Să nu fiu rușinat, căci am nădăjduit în Tine.

25:21 Cei fără răutate și cei direcți s-au lipit de mine; căci eu am rămas cu Tine, Doamne.

25:22 Răscumpără, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

PSALMUL 26

26:1 (Psalm al lui David) Judecă-mă, Doamne, căci eu în nevinovăția mea am umblat, și în Domnul nădăjduind, nicidecum nu voi slăbi.

26:2 Încearcă-mă, Doamne, și probează-mă. Lămurește în foc rărunchii mei și inima mea.

26:3 Căci mila Ta înaintea ochilor mei este; și am fost bineplăcut în adevărul Tău.

26:4 Nu mă așez cu sinedriul deșertăciunii; și cu cei acționând ilegal nicidecum nu voi intra.

26:5 Am urât adunarea ticăloșilor; și cu cei lipsiți de pietate nicidecum nu mă voi așeza.

26:6 Îmi voi spăla în nevinovăție mâinile mele, și voi înconjura altarul Tău, Doamne,

26:7 ca să mi se audă glasul laudei Tale, și să descriu toate minunile Tale.

26:8 Doamne, am iubit strălucirea casei Tale, și locul cortului slăvii Tale.

26:9 Nu nimici împreună cu cei lipsiți de pietate sufletul meu, și cu bărbații sângelui viața mea.

26:10 În a căror mâini *sunt* nelegiuiri, și a căror dreaptă e plină de mită.

26:11 Eu însă în nevinovăția mea am umblat. Răscumpără-mă, și ai milă de mine.

26:12 Piciorul meu stă în dreptate. În adunări Te voi binecuvânta, Doamne.

PSALMUL 27

27:1 (Psalm al lui David; înaintea ungerii) Domnul *e* Cel ce mă luminează și Mântuitorul meu, de cine îmi va fi frică? Domnul *e* Protectorul vieții mele, de cine mă voi teme?

27:2 Când se apropie împotriva mea cei ce mă maltratează pentru a-*mi* mânca carnea mea, cei ce mă necăjesc, și vrăjmașii mei, aceștia slăbesc și cad.

27:3 Dacă se va așeza în rânduri de bătaie împotriva mea tabăra unei oștiri, nu-*i* va fi frică inimii mele. Dacă se va ridica împotriva mea un război, în aceasta eu voi avea nădejde.

27:4 O singură *favoare* am cerut de la Domnul, aceasta o voi căuta – să fie locuința mea în casa Domnului în toate zilele vieții mele; să mă uit la desfătarea Domnului, și să vizitez templul Lui Sfânt.

27:5 Căci El mă ascunde în cortul Lui; în ziua relelor mele El m-a adăpostit în ascunzișul cortului Lui; pe stâncă m-a înălțat.

27:6 Și acum iată, El a înălțat capul meu peste vrăjmașii mei. Am încercuit și am jertfit în cortul Lui o jertfă de laudă și de strigare de veselie. Voi cânta și voi psalmodia Domnului.

27:7 Ascultă, Doamne, glasul meu cu care am strigat. Miluiește-mă, și ascultă-mă.

27:8 Ți-a zis inima mea, Pe Domnul Îl caut, m-am aplicat să Te caut cu fața mea. Fața Ta Doamne *o* voi căuta.

25:8 † drept

27:9 Nu Îți întoarce Fața Ta de la mine, și nu Te îndepărta cu urgie de la robul Tău! Ajutorul meu devino! Nu mă exila, și nu mă abandona, și nu mă trece cu vederea, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

27:10 Căci tatăl meu și mama mea m-au părăsit, dar Domnul m-a luat la *El*.

27:11 Întemeiază legea pentru mine, Doamne, în căile Tale. Și călăuzește-mă în cărarea cea dreaptă, datorită vrăjmașilor mei.

27:12 Nu mă preda în *stăpânirea* sufletelor necăjitorilor mei. Căci s-au ridicat împotriva mea martori nedrepți; căci și-a mințit nedreptatea sieși.

27:13 Cred că voi vedea cele bune ale Domnului în pământul celor vii.

27:14 Perseverează în † Domnul! Îmbărbătează-te și întărește-*ți* inima ta, și perseverează în Domnul!

PSALMUL 28

Domnul Își ascultă slujitorii

28:1 (Psalm al lui David). Către Tine, Doamne, voi striga. Dumnezeul meu, nu tăcea față de mine. Ca nu cumva să taci, și să mă asemăn celor ce coboară în puțul gropii.

28:2 Ascultă, Doamne, glasul cererii mele, în implorarea mea către Tine, când *îmi* ridic eu mâinile mele către templul Tău sfânt.

28:3 Nu mă trage împreună cu păcătoșii. Și cu lucrătorii nedreptății, nu mă nimici împreună, cu cei vorbind pace cu aproapele lor, rele *fiind* însă în inimile lor.

28:4 Dă-le, Doamne, după lucrările lor, și după ticăloșia practicilor lor, după lucrările mâinilor lor, dă-le. Răsplătește-*le* răsplata lor lor †.

28:5 Căci n-au priceput cu privire la lucrările Domnului, și în lucrările mâinilor Lui. Îi vei dărâma, și nicidecum nu-i vei zidi.

28:6 Binecuvântat *fie* Domnul, căci a auzit glasul cererii mele.

28:7 Domnul *e* ajutorul meu și protectorul meu; spre El a nădăjduit inima mea, și am fost ajutat; și a înflorit din nou carnea mea, și din voia mea Îl voi celebra cu recunoștință.

28:8 Domnul *e* fortificație poporului Lui, și protector al mântuirilor unsului † Lui este.

28:9 Mântuiește † poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta, și păstorește-i, și înalță-i până în veac.

PSALMUL 29

29:1 (Psalm al lui David; al ieșirii din sărbătoarea cortului) Aduceți Domnului, *voi* fiii lui Dumnezeu, aduceți Domnului fiii berbecilor! Aduceți Domnului slavă și cinste!

29:2 Aduceți Domnului slava Numelui Lui! Închinați-vă Domnului în curtea Lui sfântă.

29:3 Glasul Domnului *e* peste ape. Dumnezeul slăvii tună. Domnul *e* peste ape multe.

29:4 Glasul Domnului în tărie. Glasul Domnului în măreție.

29:5 Glasul Domnului sfărâmând cedrii; și sfărâmă Domnul cedrii Libanului.

29:6 Și-i va subția ca pe vițelul Libanului; și pe cel preaiubit ca pe fiul unicornilor.

29:7 Glasul Domnului spintecând în para focului.

29:8 Glasul Domnului zguduind pustia; și va zgudui Domnul pustia Cadesului.

29:9 Glasul Domnului pregătind cerbii; și va revela pădurile; și în templul Lui tot ce spune, Slavă!

29:10 Domnul potopul va locui; și va ședea Domnul împărat în veac.

29:11 Domnul forță poporului Lui va da. Domnul va binecuvânta poporul Lui cu pace.

PSALMUL 30

Domnul este ajutorul meu

30:1 (Psalm al unei cântări de consacrare a casei lui David). Te voi înălța Doamne, căci m-ai ridicat, și n-ai dat bucurie vrăjmașilor mei peste mine.

30:2 Doamne Dumnezeul meu, am strigat către Tine, și m-ai vindecat.

30:3 Doamne, ai scos din Hades sufletul meu, m-ai mântuit dintre cei ce se coboară în puțul gropii.

30:4 Psalmodiați către Domnul cei pioși ‡ ai Lui, și celebrați cu recunoștință amintirea sfinției Lui.

30:5 Căci urgie *e* în mânia Lui, și viață în voia Lui; seara se va sălășui plâns, și înspre dimineață, exultare.

30:6 Eu dar am zis în îmbelșugarea mea, Nicidecum nu voi fi clătinat în veac.

30:7 Doamne, în voia Ta ai dăruit frumusetii mele putere; *Ți*-ai întors însă fața Ta, și am fost tulburat.

30:8 Către Tine Doamne strig, și către Dumnezeul meu voi implora †.

30:9 Ce folos *e* în sângele meu, în coborârea mea în stricăciune? Oare Te va celebra cu recunoștință țărâna, sau va vesti *ea* adevărul Tău?

30:10 A auzit Domnul, și a avut milă de mine. Domnul a devenit ajutorul meu.

30:11 Ai întors plângerea mea înspre bucuria mea. Ai rupt sacul meu, și m-ai încins cu bucurie,

30:12 Ca în felul acesta, da, să-Ți psalmodieze slava mea, și nicidecum să *nu* mă mâhnesc, Doamne Dumnezeul meu. În veac Te voi celebra cu recunoștință.

27:14 † îndură pentru, rabdă pentru; sau: așteaptă de la
28:4 † Dă-le înapoi răsplata lor
28:8 † gr: hristosului
28:9 † mântuiește

30:4 ‡ 8 oc, Deu 29:19
30:8 † suplica, ruga

PSALMUL 31

31:1 (Pentru desavârșire; psalm al lui David; un extaz) În Tine Doamne am nădăjduit. Să nu fiu dat de rușine în veac. În dreptatea Ta izbăvește-mă, și trage-mă afară.

31:2 Înclină-*Ți* către mine urechea Ta. Grăbește-*Te* să mă tragi afară. Schimbă-Te pentru mine într-un Dumnezeu Protector, și într-o Casă de Refugiu pentru mântuirea mea.

31:3 Căci Fortificația mea și Refugiul meu ești Tu; și datorită Numelui Tău mă vei călăuzi și mă vei hrăni.

31:4 Mă vei scoate din cursa pe care aceștia au ascuns-*o* pentru mine, căci Tu ești Protectorul meu, Doamne.

31:5 În mâinile Tale *îmi* voi încredința duhul meu. Tu m-ai răscumpărat, Doamne Dumnezeul adevărului.

31:6 *I*-ai urât pe cei ce păzesc cu sfințenie deșertăciunile zadarnice. Eu însă în Domnul am nădăjduit.

31:7 Mă voi veseli și voi fi bucuros cu privire la mila Ta, căci ai privit la umilința mea. Tu ai mântuit din nevoi sufletul meu.

31:8 Și nu m-ai înlănțuit † în mâinile vrăjmașilor. Ai așezat într-un loc larg picioarele mele.

31:9 Ai milă de mine, Doamne! Căci sunt necăjit. E tulburat sub mânie ochiul meu, sufletul meu și pântecele meu.

31:10 Căci s-a sfârșit în durere viața mea, și anii mei în suspine. A slăbit în nevoie tăria mea, și oasele mele-*s* tulburate.

31:11 Pentru toți vrăjmașii mei am devenit o batjocură, și pentru vecinii mei, peste măsură, și o frică *pentru* cunoscuții mei. Cei ce mă văd pe afară fug de mine.

31:12 Am fost uitat ca un mort din *a lor* inimă. Am devenit precum un vas dat pieirii.

31:13 Căci am auzit calomnia multora aciuiați de jur împrejur. În strângerea lor împreună împotriva mea, să-*mi* ia sufletul meu s-au sfătuit.

31:14 Eu însă în Tine Doamne am nădăjduit. Am zis, Tu ești Dumnezeul meu.

31:15 În mâinile Tale-*s* sorții mei. Izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei, și de prigonitorii mei.

31:16 Să se arate Fața Ta peste robul Tău! Mântuiește-mă în mila Ta!

31:17 Doamne să nu fiu dat de rușine, căci Te-am chemat. Rușinați să fie cei lipsiți de pietate, și să coboare în Hades.

31:18 Mute să devină buzele celor vicleni, a celor ce vorbesc împotriva celui drept, în mod nelegiuit cu mândrie și dispreț.

31:19 Cât de mare *e* mulțimea bunătății Tale Doamne, pe care ai ascuns-*o* pentru cei ce au frică de Tine. Tu ai adus-*o* la desăvârșire pentru cei ce nădăjduiesc în Tine, înaintea fiilor oamenilor.

31:20 Îi vei ascunde în taina Feței Tale de tulburarea oamenilor. Îi vei adăposti într-un cort de disputa limbilor.

31:21 Binecuvântat *să fie* Domnul, căci a pricinuit minuni mila Lui în cetatea citadelei.

31:8 † închis

31:22 Eu însă am zis, pe când între viață și moarte eram eu †, Lepădat sunt din Fața Ochilor Tăi! De aceea ai ascultat glasul implorării mele, când s-a ridicat strigătul † meu către Tine.

31:23 Iubiți pe Domnul *voi* toți cei pioși ai Lui; căci adevărul îl caută † Domnul, și El răsplătește celor ce peste măsură lucrează cu mândrie.

31:24 Îmbărbătați-vă și întăriți-vă inima voastră *voi* toți cei ce nădăjduiți în Domnul.

PSALMUL 32

32:1 (Psalm al lui David; al priceperii †) Ferice de aceia cărora le sunt iertate fărădelegile, și cărora le sunt acoperite păcatele.

32:2 Fericit *e* bărbatul căruia nicidecum nu *îi* socotește Domnul păcatul, nici nu este în gura lui înșelăciune.

32:3 Fiindcă am tăcut, au îmbătrânit oasele mele de strigătul meu toată ziua.

32:4 Căci noapte și zi se îngreuia asupra mea mâna Ta. Am fost întors în nenorocire, în timp ce se înfigea în mine spinul.

32:5 Nelegiuirile mele *le*-am făcut cunoscut, și păcatul mea nu *l*-am acoperit. Am zis, Voi mărturisi împotriva mea nelegiuirea mea Domnului. Și Tu ai iertat impietatea inimii mele. Pauză.

32:6 Căci aceasta se va ruga către Tine orice om pios la vremea cuvenită; ba încă în potop de ape multe de el nu se vor apropia.

32:7 Tu îmi ești Loc de Refugiu din necazul care mă cuprinde †, Tresărirea Bucuriei mele, ca să mă răscumperi din *mâna* celor ce mă înconjoară. Pauză.

32:8 Eu îți voi da pricepere, și te voi învăța pe calea aceasta pe care vei merge, *Îmi* voi fixa asupra ta ochii Mei.

32:9 Nu deveniți ca un cal și *ca* un catâr în care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor *le* strângi, al celor ce nu se apropie de tine.

32:10 Multe *sunt* rănile celui păcătos; dar cel ce nădăjduiește în Domnul mila *îl* va înconjura.

32:11 Bucurați-vă în Domnul și veseliți-vă, voi cei drepți, și să se laude toți cei direcți † cu inima.

PSALMUL 33

33:1 (Psalm al lui David) Veseliți-vă drepților în Domnul! Celui sincer i se potrivește lauda.

33:2 Celebrați cu recunoștință pe Domnul cu harfa! Cu psalterionul † cu zece corzi psalmodiați-I!

33:3 Cântați-I o cântare nouă! Frumos psalmodiați-I în chiote!

33:4 Căci just *e* cuvântul Domnului; și toate lucrările Lui *sunt* în credincioșie †.

31:22 † sau: Eu însă am zis în stupoarea mea
31:22 † lit: la strigătul
31:23 † impune
32:1 † înțelegerii
32:7 † înconjoară
32:11 † sinceri, fără îndoieli
33:2 † vechi instrument muzical cu coarde, de formă triunghiulară, folosit până în Evul Mediu (DEX)
33:4 † credință

33:5 Iubește bunătatea și echitatea † Domnul. De mila Domnului plin *e* pământul.

33:6 Prin cuvântul Domnului cerurile au fost făcute tari, și *prin* suflarea gurii Lui toată oștirea lor;

33:7 a strâns împreună precum într-un burduf apele mării; punând în tezaure adâncimile.

33:8 Frică de Domnul *să aveți* tot pământul! De El dar să se cutremure toți cei locuind lumea locuită.

33:9 Căci El a vorbit, și *toate* au avut loc; El a poruncit și ele au fost create.

33:10 Domnul desființează planurile neamurilor, și anulează raționamentele popoarelor, și anulează planurile conducătorilor.

33:11 Dar planul Domnului în veac dăinuiește; raționamentele inimii Domnului din generație în generație.

33:12 Binecuvântat *e* neamul căruia îi este Domnul Dumnezeul lui. Poporul pe care l-a ales El ca moștenire a Lui.

33:13 Din cer privește Domnul; vede pe toți fiii oamenilor.

33:14 Din pregătita Lui casă privește pe toți cei locuind pe pământ.

33:15 *El* e Cel ce plăsmuiește Singur inimile lor; Cel ce vede † în toate lucrările lor.

33:16 Nu-*i* mântuit un împărat datorită multei oștiri; și un uriaș nu va fi mântuit prin mulțimea forței lui.

33:17 Falsă *nădejde e* calul † în privința mântuirii, și în mulțimea puterii lui nu va fi mântuit *omul*.

33:18 Iată, ochii Domnului *sunt* asupra celor ce au frică de El, al celor ce nădăjduiesc în mila Lui;

33:19 *ca* să izbăvească din moarte sufletele lor, și să-i hrănească în timpul foametei.

33:20 Și sufletul nostru așteaptă pe Domnul, căci ajutorul și protectorul nostru este.

33:21 Căci în El va fi cu voie bună inima noastră; și în numele Lui sfânt am nădăjduit.

33:22 Să fie mila Ta, Doamne, peste noi, așa cum am nădăjduit noi în Tine.

PSALMUL 34

34:1 (Psalm al lui David; când și-a alterat fața lui înaintea lui Ahimelec, și i-a dat drumul, și a plecat) Voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme, întotdeauna lauda Lui *va fi* în gura mea.

34:2 În Domnul va ridica laude sufletul meu. Să audă cel blând și să se bucure!

34:3 Măriți pe Domnul *împreună* cu mine! Și vom înălța Numele Lui împreună.

34:4 Am căutat pe Domnul, și El m-a ascultat; și din toate necazurile mele m-a izbăvit.

33:5 † judecata
33:15 † pricepe
33:17 † lit: mincinos e calul

34:5 Apropiați-vă de El, și primiți lumină! Și fețele voastre nicidecum nu vor fi rușinate.

34:6 Acest *om* sărman a strigat, și Domnul l-a auzit; și din toate necazurile lui l-a izbăvit.

34:7 Va tăbărî îngerul Domnului în jurul celor ce au frică de El, și-i va izbăvi.

34:8 Gustați și vedeți că bun *este* Domnul! Ferice de bărbatul care nădăjduiește în † El.

34:9 Să aibă frică de Domnul toți sfinții Lui! Căci de nimic nu duc lipsă † cei ce au frică de El.

34:10 Bogații au ajuns sărmani, și au flămânzit; dar cei ce caută pe Domnul nu vor duce lipsă de niciun bine †.

34:11 Veniți copii, ascultați-mă! Frica de Domnul vă voi învăța.

34:12 Cine este omul care dorește viață, care iubește să vadă zilele bune?

34:13 Îndepărtează-*ți* † limba ta de la rău! Și buzele tale, ca să nu vorbească viclenie.

34:14 Întoarce-te de la rău, și fă binele. Caută pacea, și urmărește-o.

34:15 Ochii Domnului *sunt* auspra *celor* drepți, și urechile Lui *îndreptate* spre implorarea lor.

34:16 Dar Fața Domnului *e* împotriva celor ce înfăptuiesc rele, pentru a nimici de pe pământ amintirea lor.

34:17 Au strigat cei drepți, și Domnul i-a auzit; și din toate necazurile lor i-a izbăvit.

34:18 Aproape *e* Domnul de cei zdrobiți în inimă, și pe cei smeriți cu duhul *îi* va mântui.

34:19 Multe *sunt* necazurile celor drepți; și din ele toate îi va izbăvi Domnul.

34:20 Păzește Domnul toate oasele lor; *nici* unul din ele nu va fi zdrobit.

34:21 Moartea păcătoșilor *e* cumplită †, și cei ce-*l* urăsc pe cel drept se vor face vinovați.

34:22 Va răscumpăra Domnul sufletele robilor Lui; și nicidecum nu vor avea vină toți cei ce nădăjduiesc în El.

PSALMUL 35

35:1 (Psalm al lui David) Judecă †, Doamne, pe cei ce mă nedreptățesc. Războiește-Te cu cei ce îmi fac război.

35:2 Ia-Ți arma și scutul, și scoală-Te în ajutorul meu.

35:3 Trage-Ți sabia, și de tot închide calea † în mod frontal prigonitorilor mei. Zi sufletului meu, Mântuirea ta, Eu sunt!

35:4 Să fie rușinați și să regrete cei ce caută viața mea. Să se întoarcă pe unde au venit † și să fie dezonorați cei ce-mi

34:8 † își întemeiază nădejdea pe
34:9 † lit: nu este vreo lipsă pentru
34:10 † lucru bun
34:13 † fă să înceteze
34:21 † plină de trudă rea
35:1 † Statuează judiciar
35:3 † lit: închide totul în mod frontal prigonitorilor mei
35:4 † lit: să se întoarcă spre înapoi, să dea dosul, să facă stânga-n prejur

socotesc rele.

35:5 Să ajungă precum pulberea în fața vântului! Și îngerul Domnului să-i zdrobească.

35:6 Să se facă drumul lor întuneric și alunecare! Și îngerul Domnului să-i fugărească.

35:7 Căci pentru nimic au ascuns înaintea mea putrezirea lațului lor; fără pricină au ocărât sufletul meu.

35:8 Să-l ajungă o cursă pe care n-o cunoaște, și cea de vânătoare care-*i* ascunsă, să-l prindă! Și în *această* cursă! – Va cădea în ea!

35:9 Dar sufletul meu se va veseli în Domnul, se va bucura în mântuirea Lui.

35:10 Toate oasele mele vor zice, Doamne, Doamne, cine e asemenea Ție? Izbăvind pe sărman din mâna celui mai tare decât el! Și pe sărman și pe sărac de cei ce îi jefuiesc.

35:11 Au fost ridicați asupra-mi martori nedrepți, de cele pe care nu le cunoșteam întrebându-mă.

35:12 Mi-au răsplătit ticăloșie pentru bine, și stârpire † sufletului meu.

35:13 Eu însă, atunci când ei mă tulburau, m-am îmbrăcat cu sac, și mi-am smerit prin post sufletul meu; și rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce.

35:14 Ca un apropiat, și *ca* un frate de-al nostru, așa îmi erau ei plăcuți. Ca o jale și *ca* o mâhnire așa m-am smerit eu pe mine.

35:15 Și împotriva † mea s-au bucurat, și-mpreună s-au strâns; împreună au strâns asupra mea biciuiri †, și eu n-am știut; au fost pătrunși de înfiorare, și n-au simțit întristare.

35:16 Ei m-au ispitit; m-au luat în râs cu sarcasm; scrâșnesc împotriva mea din dinții lor.

35:17 Doamne, când vei lua seama? Restabilește-*l* și scoate sufletul meu din ticăloșiile lor; din *mijlocul* leilor pe unicul meu născut.

35:18 Te voi celebra cu recunoștință în adunarea † cea imensă †! În *mijlocul* poporului cel impozant † Te voi lăuda!

35:19 Să nu se bucure rânjind de mine cei ce mă vrăjmășesc pe nedrept, cei ce mă urăsc în mod gratuit †, și-și fac semne cu ochii.

35:20 Fiindcă mie da!, pace *mi*-au vorbit, dar cu urgie viclenii cumpăneau.

35:21 Și și-au deschis larg asupra mea gura lor, zicând, Ce bine! Ce bine! Au văzut ochii noștri!

35:22 *Tu* ai văzut, Doamne! Să nu rămâi tăcut, Doamne! Să nu Te îndepărtezi de mine!

35:23 Trezește-Te, Doamne, și ia aminte la judecata mea, Dumnezeul meu, și Domnul meu, la pricina mea.

35:24 Judecă-mă, Doamne, după dreptatea Ta, Doamne Dumnezeul meu, și să nu se bucure ei rânjind de mine.

35:25 Să nu zică în inima lor, Ce bine! Ce bine, pentru sufletul nostru! Nici să nu zică, L-am înghițit!

35:26 Să fie rușinați, și să aibă remușcări împreună cei ce se bucură rânjind de relele mele. Să fie îmbrăcați cu rușine și remușcare cei ce spun cuvinte mari împotriva mea.

35:27 Să se veselească și să fie cu voie bună, cei ce caută dreptatea mea! Și să zică întotdeauna, Mărit *să fie* Domnul! – cei ce caută pacea robului Tău.

35:28 Și limba mea va cugeta dreptatea Ta, și toată ziua lauda Ta.

PSALMUL 36

36:1 (Pentru sfârșit, al slujitorului Domnului, David) Vorbește cel ce calcă legea pentru a păcătui, *vorbește* în sine; nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lui.

36:2 Căci a lucrat cu stricăciune înaintea Lui, ca să *nu* găsească nelegiuirea lui și s-*o* urască.

36:3 Vorbele gurii lui *sunt* nelegiuire și stricăciune; nu a vrut să priceapă și să facă binele.

36:4 Nelegiuirea o plănuiește în patul lui; e prezent pe orice cale care nu e bună; iar de rău nu-i e scârbă.

36:5 Doamne, în cer *e* mila Ta, și adevărul Tău, până la nori.

36:6 Dreptatea Ta *e* ca munții lui Dumnezeu; judecățile Tale *sunt* un abis mare; pe oameni și pe vite Tu *îi* mântuiești, Doamne.

36:7 Cum Ți-ai înmulțit mila Ta, Dumnezeule, și fiii oamenilor în adăpostul aripilor Tale vor nădăjdui.

36:8 Se vor îmbăta de grăsimea casei Tale; și din pârâul desfătării Tale îi vei adăpa.

36:9 Căci de la Tine *e* izvorul vieții. În lumina Ta vom vedea lumina.

36:10 Întinde-*Ți* mila Ta peste cei ce Te cunosc, și dreptatea Ta peste cei drepți † în inimă †.

36:11 Să nu vină peste mine piciorul celui mândru, nici mâna păcătosului să *nu* mă zguduiască.

36:12 Acolo au căzut toți cei ce lucrează fărădelegea; au fost izgoniți, și nicidecum nu vor mai putea să se țină în picioare.

PSALMUL 37

37:1 (Psalm al lui David) Nu te enerva pe ticăloși, nici nu fi invidios pe cei ce înfăptuiesc nelegiuirea!

37:2 Căci precum iarba, degrabă se vor usca din rădăcină, și precum vegetația fragedă degrabă se vor ofili.

37:3 Tu nădăjduiește în Domnul, și înfăptuiește bunătatea! Și întinde-*ți* cortul în țară! Și vei fi hrănit † de bogăția ei.

37:4 Abandonează-te cu gingășie în Domnul! Și El îți va da cererile inimii tale.

35:12 † sterilitate
35:15 † cu privire la mine
35:15 † flagelări
35:18 † eclesia
35:18 † lit: multă
35:18 † lit: greu
35:19 † fără motiv

36:10 † sinceri, drepți
36:10 † sau: cu inima
37:3 † lit: vei fi păscut

37:5 Descoperă-*ți* către Domnul calea ta, și nădăjduiește în El! și El va acționa.

37:6 Și El va scoate precum lumina dreptatea ta, și judecata ta precum amiaza.

37:7 Supune-te Domnului, și cere-I cu stăruință. Nu fi invidios pe prosperitatea de pe calea lui, a omului înfăptuind nelegiuire.

37:8 Retrage-te de la urgie, și părăsește mânia; nu te enerva † așa încât să te porți cu ticăloșie.

37:9 Căci ticăloșii vor fi extirpați; dar cei ce rămân în Domnul, aceia vor moșteni pământul.

37:10 Și încă puțin, și nicidecum nu va mai fi păcătosul; și-*l* vei căuta în locul lui, și nicidecum nu-*l* vei găsi.

37:11 Dar cei blânzi vor moșteni pământul, și se vor abandona cu gingășie în multă pace.

37:12 Va pândi păcătosul pe cel drept, și va scrâșni cu privire la el, din dinții lui.

37:13 Dar Domnul va râde în hohote de el, căci vede mai dinainte că va veni ziua lui.

37:14 Sabia cea mare și lată și-au tras-*o* păcătoșii; și-au încordat arcul lor pentru a-*l* arunca la pământ *pe* sărman și *pe* sărac, pentru a-*l* omorî pe cel integru la inimă.

37:15 Sabia lor cea mare și lată să intre în inimile lor; și arcurile lor să fie sfărâmate.

37:16 Mai bun *e* puținul celui drept, decât bogățiile păcătoșilor cele multe.

37:17 Căci brațele păcătoșilor vor fi zdrobite; dar *îl* susține pe cel drept Domnul.

37:18 Cunoaște Domnul căile celor fără vină; și moștenirea lor în veac va fi.

37:19 Ei nu se vor rușina la vremea necazului greu; și în zilele foametei se vor sătura de pășune.

37:20 Căci păcătoșii vor fi dați pieirii. Și vrăjmașii Domnului, în ceasul glorificării lor și al înălțării, dispărând ca fumul au dispărut.

37:21 Ia cu împrumut păcătosul, și nu dă înapoi †; dar cel drept e milos, și dă.

37:22 Căci cei ce-l binecuvântează vor moșteni pământul; dar cei ce-l blesteamă vor fi extirpați.

37:23 Prin Domnul pașii omului sunt îndreptați; și calea lui *și-o* va dori peste măsură †.

37:24 Atunci când va cădea nu va fi zdrobit, căci Domnul dă sprijin mâinii lui.

37:25 Tânăr am fost, și iată, am îmbătrânit; și nu am văzut pe cel drept părăsit, nici sămânța lui căutând pâini.

37:26 Întreaga zi are milă și dă cu împrumut cel drept, și sămânța lui spre binecuvântare va fi.

37:8 † sau: nu fi invidios
37:21 † lit: plătește
37:23 † pronumele 'lui', din 'calea lui', se poate referi la om (lui), sau la Domnul (Lui); lui: și calea omului, Domnul și-o va dori peste măsură; Lui: și calea Domnului, omul și-o va dori peste măsură

37:27 Întoarce-te de la rău și fă binele, și întinde-ți cortul în veacul veacului.

37:28 Căci Domnul iubește judecata †, și nu va părăsi pe cei pioși ai Lui – în veac vor fi păziți. Nelegiuiții însă vor fi scoși afară, și sămânța celui lipsit de pietate va fi extirpată.

37:29 Cel drept însă va moșteni pământul, și-și va întinde cortul în veacul veacului pe el.

37:30 Gura celui drept va cugeta înțelepciune, și limba lui va vorbi judecată †.

37:31 Legea Dumnezeului lui *e*-n inima lui, și nu vor cădea în laț pașii lui.

37:32 Pândește păcătosul pe cel drept, și caută să-l omoare.

37:33 Dar Domnul nicidecum nu-l va abandona în mâinile lui, și nu! nicidecum nu-l va condamna când îl va judeca.

37:34 Așteaptă pe † Domnul, și păzește calea Lui! și El te va înălța ca să moștenești pământul, în *ziua* extirpării păcătoșilor, tu vei privi.

37:35 *L*-am văzut pe cel lipsit de pietate înălțat foarte sus, și ridicat ca cedrii Libanului.

37:36 Și am trecut, și iată, nu mai era. Și am căutat spre el, și de ne găsit era locul lui.

37:37 Păzește nevinovăția, și ia seama la † sinceritate! – căci este o rămășiță a omului pașnic.

37:38 Dar călcătorii de lege vor fi extirpați împreună; rămășițele celor lipsiți de pietate vor fi extirpate.

37:39 Dar mântuirea celor drepți *e* de la Domnul, și Protectorul lor este El în vremea necazului.

37:40 Și-i va ajuta Domnul, și-i va izbăvi, și-i va scăpa scoțându-*i* dintre păcătoși; și-i va mântui, căci au nădăjduit în El.

PSALMUL 38

38:1 (Psalm al lui David; spre amintire; despre sabat) Doamne, nu cumva prin mânia Ta să mă mustri, nici cu urgia Ta să *nu* mă pedepsești!

38:2 Căci săgețile Tale s-au înfipt în mine, și s-a întărit asupra mea Mâna Ta.

38:3 Nu este vindecare în carnea mea de la fața urgiei Tale; nu este pace în oasele mele de la fața păcatelor mele.

38:4 Căci nelegiuirile mele s-au ridicat deasupra capul meu, ca o sarcină grea s-au îngreuiat peste mine.

38:5 S-au împuțit și au putrezit rănile mele de la fața nebuniei mele.

38:6 M-am chinuit și m-am gârbovit până la sfârșit. Întreaga zi întunecat am umblat.

38:7 Căci șalele † mele s-au umplut de batjocuri; și nu este vindecare în carnea mea.

37:28 † echitatea
37:30 † echitate
37:34 † sau: de la
37:37 † lit: vezi de
38:7 † vezi Lev 3:9

38:8 Am fost maltratat și înjosit până la extrem; vaiete-am ridicat † din suspinul inimii mele.

38:9 Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea; și suspinul meu de Tine nu e ascuns.

38:10 Inima mea e tulburată; m-a părăsit tăria mea; și lumina ochilor mei, nici ea nu este cu mine.

38:11 Prietenii mei și apropiații mei chiar înaintea mea s-au apropiat, și stau *privind*; și cei intimi mie la depărtare se țin.

38:12 Și m-au scos cu forța cei ce caută viața † mea; și cei ce caută relele mele † au vorbit deșertăciuni †; și viclenii întreaga zi au cugetat.

38:13 Eu însă ca un surd nu auzeam; și am fost ca un mut, ne deschizându-și gura †.

38:14 Și am devenit la fel ca un om ne auzind, și neavând în gura lui mustrări.

38:15 Căci în Tine, Doamne, am nădăjduit. Tu vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

38:16 Căci am zis, ca nu cumva să se bucure cu răutate de mine vrăjmașii mei, și în clătinarea picioarelor mele împotriva mea să *nu* pronunțe cuvinte mari.

38:17 Căci eu pentru răni sunt gata pregătit, și durerea mea înaintea mea este neîncetat.

38:18 Căci nelegiuirea mea eu *o* voi declara; și voi fi îngrijorat cu privirea la păcatul meu.

38:19 Dar vrăjmașii mei trăiesc, și s-au întărit mai mult decât mine; și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

38:20 Cei ce îmi răsplătesc rău pentru bine m-au calomniat – în timp ce ei urmăreau dreptatea!

38:21 Să nu mă părăsești, Doamne Dumnezeul meu; nu Te îndepărta de mine.

38:22 Fii gata în ajutorul meu, Domn al mântuirii mele!

PSALMUL 39

39:1 (Pentru desăvârșire; lui Iedutun; cântare a lui David) Am zis, Voi păzi căile mele pentru a nu păcătui eu † cu limba mea. Pun gurii mele strajă când stă păcătosul înaintea mea.

39:2 Mut și smerit și tăcut *am rămas*, fără *să spun cuvintele* cele bune, și durerea mea s-a înnoit.

39:3 S-a înfierbântat inima mea în lăuntrul meu; și în cugetarea mea se va aprinde izbucnind un foc; am vorbit cu limba mea.

39:4 Fă-mi cunoscut Doamne, limita mea, și numărul zilelor mele, care este, ca să cunosc care *e* inferioritatea † mea.

39:5 Iată o palmă ai stabilit zilelor mele, și substanța temeliei mele *e* ca nimic înaintea Ta. Ba încă toate-*s* deșertăciune, orice om care trăiește.

39:6 Doar că, în chip † trece omul, și totuși, în zadar se tulbură. Tezaurizează, și nu cunoaște cui † le îngrămădește.

39:7 Și acum, cine *e* tăria mea de a îndura? Nu *e* Domnul? Și susținerea mea lăuntrică de la Tine este.

39:8 De toate nelegiuirile mele izbăvește-mă. Ocară nebunului m-ai dat.

39:9 Am amuțit, și n-am deschis gura mea, căci Tu ai făcut *aceasta*.

39:10 Îndepărtează de la mine vătămările Tale; datorită forței mâinii Tale eu m-am sfârșit.

39:11 Cu mustrări pentru nelegiuiri ai pedepsit omul; și se consumă precum a păianjenului viața lui; totuși, deșert † *e* orice om. Pauză.

39:12 Ascultă rugăciunea mea Doamne, și la implorarea † mea pleacă-Ți urechea. Lacrimile mele nu *le* trece sub tăcere. Căci locuitor vremelnic sunt eu la Tine, și pribeag, ca toți părinții mei.

39:13 Cruță-mă, ca să răsuflu † înaintea plecării mele, și nicidecum să nu mai fiu.

PSALMUL 40

40:1 (Pentru desăvârșire †; psalm al lui David) Așteptând, am așteptat pe Domnul; și El a căutat spre † mine, și a auzit implorarea mea;

40:2 și m-a călăuzit *scoțându*-mă din puțul gropii nenorocirii, și din tina mocirlei. Și a așezat pe stâncă picioarele mele, și a îndreptat pașii mei.

40:3 Și a pus în gura mea o cântare nouă, un imn Dumnezeului nostru. Vor vedea mulți, și vor avea frică, și vor nădăjdui în Domnul.

40:4 Ferice de bărbatul care are † în Numele Domnului nădejdea lui; și nu caută spre deșertăciunile și bâiguielile † mincinoase.

40:5 Multe ai făcut Tu Doamne Dumnezeul meu – minunile Tale; și în gândurile Tale nu este cineva asemănând-se cu Tine; *le*-am vestit și *le*-am vorbit – s-au înmulțit dincolo de *orice* număr.

40:6 Jertfă și ofrandă nu ai dorit, ci un trup Mi-ai pregătit; ardere de tot și *jertfă* pentru păcat nu ai căutat.

40:7 Atunci am zis, Iată, vin, în capitolul cărții este scris despre mine.

40:8 Să fac voia Ta, Dumnezeul meu, am dorit; și legea Ta *e* în mijlocul pântecelui meu.

40:9 Am evanghelizat dreptatea în adunarea *cea* mare. Iată buzele mele nicidecum nu *le* voi opri Doamne, Tu știi.

38:8 † am urlat
38:12 † sufletul
38:12 † cele rele pentru mine
38:12 † lucruri nebune
38:13 † care nu-și deschide gura lui
39:1 † lit: pentru nepăcătuirea mea
39:4 † insuficiența, nimicnicia, lipsa de însemnătate
39:6 † în imagine, în ce se vede
39:6 † pentru ce, pentru cine
39:11 † zadarnic, vanitate
39:12 † suplicația
39:13 † să mă înviorez
40:1 † trad. alternative: Către dirijor; sau: Pentru sfârșit
40:1 † sau: a luat seama
40:4 † lit. este
40:4 † freneziile, 2Îm 18:16, 28, 29

40:10 Dreptatea mea nu am ascuns-*o* în inima mea; adevărul Tău și mântuirea Ta *le*-am zis; nu am ascuns mila Ta și adevărul Tău de congregația *cea* mare.

40:11 Tu însă, Doamne, nu îndepărta îndurările Tale de la mine. Mila Ta și adevărul Tău permanent să mă sprijinească.

40:12 Căci m-au înconjurat rele pentru care nu este număr. M-au înhățat nelegiuirile mele, și nu am putut să văd. S-au înmulțit mai mult decât perii capului meu; și inima mea m-a părăsit.

40:13 Binevoiește, Doamne, să mă izbăvești. Doamne, spre ajutorul meu ia aminte.

40:14 Să fie dați de rușine și să se rușineze deodată cei ce caută sufletul meu pentru a-l extirpa. Să se întoarcă pe unde au venit, și să fie rușinați cei ce-mi doresc rele.

40:15 Să-și poarte îndată rușinea lor, cei ce spun despre mine, Ce bine, ce bine!

40:16 Să se veselească și să se bucure în Tine toți cei ce Te caută, Doamne. Și să zică încontinuu, Mărit să fie Domnul! *să zică* cei ce iubesc mântuirea Ta.

40:17 Eu însă sărman sunt și sărac; Domnul se va îngriji de mine. Ajutorul meu și Protectorul meu ești Tu. Dumnezeul meu, nu întârzia.

PSALMUL 41

41:1 (Pentru desăvârșire †; psalm al lui David) Ferice de cel care *îl* înțelege † pe *cel* nevoiaș și sărac; în ziua cumplită îl va izbăvi Domnul.

41:2 Domnul să-l păzească, și să-i dea viață, și să-l binecuvânteze în țară; și să nu-l dea în mâinile vrăjmașilor lui.

41:3 Domnul să-l ajute pe targa durerii lui, întreg patul lui l-ai întors *spre bine*, în *timpul* bolii lui.

41:4 Eu am zis, Doamne, ai milă de mine, vindecă-mi sufletul, căci am păcătuit împotriva Ta.

41:5 Vrăjmașii mei zic rele de mine: Când va muri, și va pieri numele lui?

41:6 Și dacă *cineva* intra să *mă* vadă, în mod mincinos † vorbea inima lui, și *își* strângea nelegiuire sieși; ieșea afară și vorbea în același *fel*.

41:7 Împotriva mea au șoptit toți vrăjmașii mei; împotriva mea au socotit † rele pentru mine.

41:8 Un lucru † nelegiuit † au întins împotriva mea, *zicând*, Oare cel ce zace la pământ, oare va mai adăuga să se scoale? †

41:9 Căci și omul păcii mele, în care am nădăjduit, cel ce mănâncă pâinele mele, s-a făcut mare împotriva mea cu viclenie.

41:10 Tu însă, Doamne, ai milă de mine, și ridică-mă, și răsplătește-le.

41:11 Prin aceasta am cunoscut că m-ai dorit, ca nicidecum să nu se bucure cu răutate vrăjmașul meu cu privire la mine.

41:12 Pe mine însă, datorită nevinovăției † *mele m*-ai susținut și m-ai stabilizat înaintea Ta în veac.

41:13 Binecuvântat *să fie* Domnul Dumnezeului lui Israel, din veac și până în veac. Să fie. Să fie.

PSALMUL 42

42:1 (Pentru desăvârșire †; pentru contemplare; al fiilor lui Core) În ce fel tânjește cerbul după izvoarele apelor, așa tânjește sufletul meu după Tine, Dumnezeule.

42:2 Însetează sufletul meu după Dumnezeul Cel Atotputernic, Cel Viu. Când voi veni și mă voi înfățișa în fața lui Dumnezeu?

42:3 Au devenit lacrimile mele pâinea mea zi și noapte, când îmi spun în fiecare zi, Unde este Dumnezeul tău?

42:4 Acestea mi *le* amintesc, și mi-am revărsat în mine sufletul meu, căci voi petrece † în locul cortului minunat, până la casa lui Dumnezeu, cu glas de veselie și laudă recunoscătoare, în sunetul celebrării sărbătorii.

42:5 Pentru ce atât de întristat ești, suflete al meu, și pentru ce mă tulburi atât de profund? Nădăjduiește în Dumnezeu, căci *Îl* voi lăuda recunoscător, pe El, mântuirea feței † mele.

42:6 Dumnezeul meu, în mine însumi sufletul meu s-a tulburat; de aceea îmi voi aminti de Tine din țara Iordanului, și *din* Hermon, din muntele cel mic.

42:7 Abis pe abis cheamă la glasul cataractelor Tale; toate talazurile Tale și valurile Tale peste mine au trecut.

42:8 Ziua va porunci Domnul mila lui, și noaptea oda lui cu mine *va fi*, rugăciune către Dumnezeul vieții mele.

42:9 Voi spune lui Dumnezeu, Ocrotitorul meu ești! de ce m-ai uitat? Pentru ce întunecat umblu pe când zdrobește vrăjmașul?

42:10 Când sfărâmând oasele mele, mă defăimau necăjitorii mei; când îmi vorbeau ei în fiecare zi, Unde este Dumnezeul tău?

42:11 De ce atât de întristat ești, suflete al meu? Și de ce mă tulburi adânc? Nădăjduiește în Dumnezeu; căci *Îl* voi celebra cu recunoștință, pe El, mântuirea feței † mele, și Dumnezeul meu.

PSALMUL 43

43:1 (Psalm al lui David) Fă-mi judecată, Dumnezeule, și statuează judiciar sentința mea †, față de † un neam fără pietate; de omul nedrept și viclean izbăvește-mă.

41:1 † trad. alternative: pentru sfârșit, până la sfârșit, către dirijor, către cel ce desăvârșește
41:1 † care se uită la el, îl ia în seamă
41:6 † în gol, în zadar
41:7 † elaborat
41:8 † chestiune, subiect, problemă, cuvânt
41:8 † lit: o infracțiune, un lucru ilegal
41:8 † sau: Cel ce e mort, oare va mai învia?
41:12 † lipsă de răutate
42:1 † trad. alternative: pentru sfârșit, până la sfârșit, către dirijor, către cele ce desăvârșește
42:4 † adică: voi trăi; sau: îmi voi petrece întreaga viață
42:5 † persoanei
42:11 † persoanei
43:1 † pronunță prin proces sentința mea
43:1 † împotriva

43:2 Căci Tu ești Dumnezeul fortăreței mele. Pentru ce m-ai lepădat? Și pentru ce mâhnit umblu în timp ce apasă zdrobind vrăjmașul?

43:3 Trimite lumina Ta, și adevărul Tău; acestea m-au călăuzit, și m-au dus în muntele Tău sfânt, și în corturile Tale.

43:4 Și voi intra la altarul lui Dumnezeu; la Dumnezeul care dă voie bună tinereții mele; Te voi celebra cu recunoștință cu harfa, Dumnezeule, Dumnezeul meu.

43:5 De ce ești atât de întristat, suflete al meu? Și de ce mă tulburi? Nădăjduiește în Dumnezeu! Căci Îl voi celebra cu recunoștință, pe El, mântuirea feței mele, și Dumnezeul meu.

PSALMUL 44

44:1 (Pentru desăvârșire; al fiilor lui Core; pentru contemplare) Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit, și părinții noștri ne-au istorisit † lucrările pe care Tu *le*-ai făcut în zilele lor, în zilele din vechime.

44:2 Mâna Ta neamuri a extirpat, și *i*-ai sădit pe ei. Ai maltratat popoare și le-ai dat afară.

44:3 Căci nu prin sabia lor au moștenit pământul, și brațul lor nu i-a mântuit; ci Brațul Tău, și Dreapta Ta, și strălucirea Feței Tale. Căci Ți-ai găsit plăcerea în ei.

44:4 Tu ești Acela, Împăratul meu și Dumnezeul meu, Cel ce poruncește mântuirile lui Iacov.

44:5 Prin Tine pe vrăjmașii noștri în coarne-*i* vom ridica †, și în Numele Tău *îi* vom face ca pe nimic pe cei ce se ridică împotriva noastră.

44:6 Căci nu pe arcul meu mi-am întemeiat nădejdea; și sabia mea nu mă va mântui.

44:7 Căci El ne a mântuit din *mâna* celor ce ne necăjeau; și pe cei ce ne urau *i*-a dezonorat.

44:8 În Dumnezeu vom aplauda toată ziua; și în Numele Tău vom celebra cu recunoștință în veac.

44:9 Acum însă *ne*-ai lepădat, și ne-ai dat de rușine; și nu vei ieși, Dumnezeule, cu oștirile noastre.

44:10 Ne-ai întors pe unde am venit dinaintea vrăjmașilor noștri; și cei ce ne urăsc ne-au despuiat luându-și jaf.

44:11 Ne-ai dat ca pe niște oi de tăiat †; și printre neamuri ne-ai risipit.

44:12 Ai vândut pe poporul Tău fără contravaloare; și nu a fost îngrămădire la strigarea vânzării lor.

44:13 Ne ai pus subiect de ocară pentru vecini noștri, de sarcasm și ironie pentru cei din jurul nostru.

44:14 Ne-ai pus ca o parabolă † printre neamuri; un subiect de clătinat din cap printre popoare.

44:15 Toată ziua tulburarea rușinii mele înaintea mea este, și rușinea feței mele m-a acoperit;

44:16 de glasul batjocoritorului și clevetitorului, din fața vrăjmașului și izgonitorului.

44:17 Toate acestea au venit asupra noastră, și *noi* nu Te-am uitat, și *noi* n-am înfăptuit nedreptate cu privire la legământul Tău;

44:18 și nu ne-am îndepărtat întorcând spre înapoi inima noastră, și *n*-am abătut cărările noastre de la calea Ta.

44:19 Căci ne-ai smerit într-un loc de maltratare; și ne-a acoperit umbra morții.

44:20 Dacă am uitat Numele Dumnezeului nostru, și dacă *ne*-am deschis larg mâinile noastre către un dumnezeu străin,

44:21 nu ar investiga † Dumnezeu *lucrurile* acestea? Căci El cunoaște ascunzișurile inimii.

44:22 Căci pentru Tine suntem *noi* dați morții toată ziua; suntem socotiți ca niște oi de tăiat.

44:23 Trezește-Te! De ce dormi, Doamne? Scoală-Te, și nu vom fi lepădați până la sfârșit.

44:24 De ce Fața Ta Ți-o întorci *și* uiți mizeria noastră și necazul nostru?

44:25 Căci s-a plecat în țărână sufletul nostru; s-a lipit de pământ pântecele nostru.

44:26 Scoală-Te, Doamne, ajută-ne, și răscumpără-ne pentru Numele Tău.

PSALMUL 45

45:1 (Spre desăvârșire; al schimbărilor; al fiilor lui Core; pentru contemplare; o cântare pentru cel preaiubit) A izvorât † inima mea un cuvânt bun. Vorbesc eu însumi! *Adresez* versurile † mele împăratului. Limba mea, condeiul unui scriitor † prolific *să fie*.

45:2 Splendid *e*-n frumusețe mai presus de fiii oamenilor. Răvărsat e harul pe buzele tale. De aceea te-a binecuvântat Dumnezeu în veac.

45:3 Încinge-*ți* sabia ta mare și lată pe coapsa ta! *Tu Cel* Puternic, *în* splendoarea ta,

45:4 și *în* frumusețea ta; și năzuiește, și prosperă din belșug, și împărățește! De dragul † adevărului, și al blândeții, și al dreptății! și te va călăuzi minunat dreapta ta.

45:5 Săgețile tale ascuțite-*s* – puternice! popoare sub tine vor cădea – în inimile vrăjmașilor împăratului.

45:6 Tronul Tău Dumnezeule, *e* în veacul veacului. Un sceptru de dreptate *e* sceptrul împărăției Tale.

45:7 *Tu* ai iubit dreptatea și ai urât nelegiuirea; de aceea Te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul Tău, cu undelemn de veselie † mai presus de tovarășii Tăi.

45:8 Smirnă, și balsam, și aloe *izvorăsc* din hainele tale, *exhală* din palate de fildeș,

---

44:1 † vestit
44:5 † vezi Deu 33:17
44:11 † lit: de mâncat
44:14 † sau: proverb

44:21 † sau: reclama
45:1 † a revărsat
45:1 † stihurile; lit: lucrările
45:1 † cărturar
45:4 † sau: în numele, pentru
45:7 † DEX: mare bucurie

45:9 din care te înveselesc fiice de împărați în onoarea ta. Se ține-n preajmă împărăteasa, la † dreapta ta, îmbrăcată în veșmânt țesut cu aur, înfrumusețat cu multe culori

45:10 Ascultă, fiică, și vezi! Și pleacă-*ți* urechea ta, și uită pe poporul tău, și casa tatălui tău!

45:11 Și a poftit împăratul frumusețea ta; căci el este Domnul tău, și închină-I-te †.

45:12 Și fiica Tirului *va veni* cu daruri. *Înaintea* feței tale vor aduce implorare cei bogați ai poporului.

45:13 Toată slava fiicei împăratului *e*-n lăuntru-*i*, *împodobită* cu franjuri de aur,

45:14 asupra-*i* înfășurate, înfrumusețate-n multe culori. Vor fi aduse la împăratul fecioarele urmând-o; apropiatele ei vor fi aduse la tine.

45:15 Vor fi aduse cu bucurie și veselie; vor fi invitate † în templul împăratului.

45:16 În locul † părinților tăi, au luat ființă fiii tăi. Îi vei pune conducători peste tot pământul.

45:17 Voi aminti numele tău în orice generație, și-*n* generație. De aceea popoarele te vor celebra cu recunoștință în veac, și în veacul veacului.

PSALMUL 46

46:1 (Pentru desăvârșire; cu privire la fiii lui Core; despre secrete; un psalm) Dumnezeul nostru *e* un refugiu și o putere; un ajutor în necazuri, *necazurile* care ne-au găsit peste măsură.

46:2 De aceea nu ne vom înfricoșa când se tulbură pământul, și-*s* strămutați munții în inimile mărilor.

46:3 Au vuit și s-au tulburat apele lor. S-au tulburat munții prin forța Lui.

46:4 Ale râului impulsuri puternice înveselesc cetatea lui Dumnezeu. A sfințit cortul Lui Cel Preaînalt.

46:5 Dumnezeu *e* în mijlocul ei, și *ea* nu se va clătina; o va ajuta Dumnezeu în revărsatul zorilor, *în* revărsatul zorilor.

46:6 S-au tulburat neamurile. S-au înclinat împărățiile. A strigat † cu glasul Lui Cel Preaînalt, s-a clătinat pământul.

46:7 Domnul puterilor † *e* cu noi; ocrotitorul nostru *e* Dumnezeul lui Iacov.

46:8 Veniți și vedeți lucrările lui Dumnezeu! Ce minuni a pus El pe pământ.

46:9 A îndepărtat războaiele până la marginile pământului. Arcul îl va zdrobi, și va sfărâma arma; și scuturile le va mistui în foc.

46:10 Liniștiți-vă, și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu. Eu voi fi înălțat printre neamuri. Eu voi fi înălțat pe pământ.

46:11 Domnul Oștirilor *e* cu noi; Ocrotitorul nostru *e* Dumnezeul lui Iacov.

PSALMUL 47

47:1 (Pentru desăvârșire; psalm pentru fiii lui Core) *Voi* toate neamurile, bateți din palme. Chiuiți către Dumnezeu cu glas de veselie!

47:2 Căci Domnul *Cel* Preaînalt *e* înfricoșător, Împărat mare peste tot pământul.

47:3 El ne-a supus popoarele, și neamurile sub picioarele noastre.

47:4 Ne-a ales *să fim* propria-I moștenire, frumusețea lui Iacov pe care l-a iubit.

47:5 A urcat Dumnezeu cu un răcnet, Domnul cu glasul trâmbiței.

47:6 Psalmodiați către Dumnezeul nostru! Psalmodiați! Psalmodiați către Împăratul nostru! Psalmodiați!

47:7 Căci împăratul întregului pământ *e* Domnul. Cântați în mod priceput!

47:8 Împărățește Dumnezeu peste neamuri. Dumnezeu stă pe tronul Lui sfânt.

47:9 Conducătorii popoarelor sunt strânși împreună cu Dumnezeul lui Avraam. Căci prin Dumnezeu, cei plini de forță ai pământului, peste măsură au fost înălțați.

PSALMUL 48

48:1 (Un psalm; o cântare a fiilor lui Core; *pentru* al doilea sabat) Mare-*i* Domnul, și vrednic de laudă peste măsură în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele Lui sfânt.

48:2 Bine înrădăcinată, tresărire de veselie a întregului pământ – muntele Sionului în părțile crivățului †, cetatea împăratului cel mare.

48:3 Dumnezeu în palatele Lui e cunoscut, atunci când o susține.

48:4 Căci iată, împărații pământului s-au adunat, au trecut împreună.

48:5 Aceștia văzând astfel s-au minunat; s-au tulburat; s-au clătinat.

48:6 Cutremurarea i-a cuprins acolo, dureri ca ale unei născătoare †.

48:7 Printr-un vânt violent vei sfărâma corăbiile Tarsisului.

48:8 Așa cum am auzit, așa am și văzut în cetatea Domnului oștirilor, în cetatea Dumnezeului nostru. Dumnezeu a întemeiat-o în veac.

48:9 Am primit înălțând-*o*, Dumnezeule, mila Ta în mijlocul poporului Tău.

48:10 După cum *e* Numele Tău, Dumnezeule, așa-*i* și lauda Ta până la marginile pământului. De dreptate-*i* plină dreapta Ta.

48:11 Să se bucure muntele Sionului! Și să se veselească fiicele Iudeii, datorită judecăților Tale, Doamne.

45:9 † lit: de-a dreapta
45:11 † adoră-L, adu-I închinare
45:15 † conduse
45:16 † vis à vis, chiar în fața
46:6 † lit: a dat
46:7 † oștirilor

48:2 † nord
48:6 † femei născând

48:12 Încercuiți *cetatea* Sionului, și cuprindeți-o. Istorisiți despre turnurile ei.

48:13 Puneți inimile voastre în puterea ei! Și împărtășiți despre palatele ei! Așa încât să istorisiți dintr-o generație către alta.

48:14 Căci Acesta este Dumnezeul nostru în veac, și în veacul veacului. El ne va păstori în veci.

PSALMUL 49

49:1 (Pentru desăvârșire; al fiilor lui Core; psalm) Ascultați acestea toate neamurile! Plecați urechea toți locuitorii lumii.

49:2 Și pământenii, și fiii oamenilor împreună, bogatul și săracul.

49:3 Gura mea vorbește înțelepciune, și meditația inimii mele, pricepere.

49:4 Voi pleca spre o parabolă urechea mea; voi deschide cu un psalterion enigma mea.

49:5 De ce-mi e frică în ziua cumplită? Nelegiuirea la călcâiul meu îmi dă târcoale –

49:6 cei ce se bazează pe puterea lor, și cu mulțimea bogățiilor lor se laudă.

49:7 Un frate nu răscumpără. Va răscumpăra omul? *El* nu va da lui Dumnezeu o ispășire pentru sine;

49:8 și *nici* prețul răscumpărării sufletului lui, și se va munci trudind în veac.

49:9 Și va trăi până la sfârșit, căci nu va vedea stricăciunea.

49:10 Când va vedea pe cel înțelept murind, împreună pe nebun și pe cel fără minte pierind, și lăsând străinilor bogățiile lor.

49:11 Și mormintele lor *sunt* casele lor în veac, *și* corturile lor din generație în generație. Ei dau † numele lor la pământuri strămoșești.

49:12 Și un om *care* în onoare este *ținut* nu a priceput; este precum vitele cele ne-gânditoare, și se aseamănă cu ele.

49:13 Această cale a lor, pricină de poticnire le *este*; și cu toate acestea, în gura lor își găsesc plăcerea.

49:14 Ca pe *niște* oi în Hades *i*-au pus; moartea îi paște; și va domni peste ei cel drept la venirea dimineții; și ajutorul lor se va învechi în Hades; din slava lor alungați au fost.

49:15 Numai Dumnezeu va răscumpăra sufletul meu din mâna Hadesului, atunci când mă va lua.

49:16 Să nu-ți fie frică atunci când se va îmbogăți un om, sau când se va înmulți slava casei lui,

49:17 căci nu, în moartea lui *nu* va lua nimic, nici nu va coborî cu el slava lui.

49:18 Căci sufletul lui în *timpul* vieții lui va fi binecuvântat – Te va celebra cu recunoștință atunci când îi vei face bine –

49:19 el va intra în generația părinților lui; până-n veac nu va vedea lumina.

49:11 † lit: cheamă

49:20 Și un om *care* în onoare este *ținut* nu a priceput; este precum vitele cele ne-gânditoare, și se aseamănă cu ele.

PSALMUL 50

50:1 (Psalm al lui Asaf) Dumnezeul dumnezeilor, Domnul a vorbit, și a chemat pământul de la răsăritul soarelui până la apus.

50:2 Din Sion, strălucirea splendorii Lui.

50:3 Dumnezeu în mod vizibil va veni, Dumnezeul nostru, și nu va rămâne tăcut. Un foc înaintea Lui va arde; și de jur împrejurul Lui, vifor extrem de mare.

50:4 El va chema cerul de sus, și pământul; pentru a judeca pe poporul Lui.

50:5 Sunt strânși la El cei pioși ai Lui, cei ce au încheiat legământul Lui pe *temeiul* jertfelor.

50:6 Și vor vesti cerurile dreptatea Lui, căci Dumnezeu judecător este.

50:7 Ascultă poporul Meu, și îți voi vorbi Israele, și îți voi mărturisi. Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt Eu.

50:8 Nu cu privire la jertfele tale te voi mustra; căci arderile tale de tot înaintea mea sunt încontinuu.

50:9 Nu voi lua din casa ta viței, nici din turmele tale țapi.

50:10 Căci al Meu este totul, fiarele câmpului, vitele din munți, și boii.

50:11 Cunosc toate zburătoarele cerului, și splendoarea câmpului cu Mine este.

50:12 Dacă ar fi să flămânzesc, nicidecum nu ți-aș zice *ție*, căci a Mea este lumea locuită, și plinătatea ei.

50:13 Oare voi mânca *Eu* din carnea jerfelor taurilor, sau sângele țapilor *îl* voi bea?

50:14 Jertfește lui Dumnezeu o jertfă de laudă. Și achită Celui Preaînalt făgăduințele tale divine.

50:15 Și cheamă-Mă în ziua necazului și te voi scăpa, iar *tu* Mă vei slăvi.

50:16 Însă păcătosului *îi* zice Dumnezeu, De ce descrii tu poruncile Mele, și înalți legământul Meu prin gura ta?

50:17 Tu însă urăști instrucția, și lepezi cuvântul Meu în urma *ta*.

50:18 Dacă vezi un hoț, alergi împreună cu el; și cu cel adulter partea ta ți-ai stabilit-*o*.

50:19 Gura ta e plină și se revarsă de rău, și limba ta amestecă viclenii.

50:20 Așezându-te, împotriva fratelui tău vorbești de rău; și împotriva fiului mamei tale întinzi o pricină de poticnire.

50:21 Acesta le-ai făcut, și Eu am tăcut. Ai presupus neleguit † că Eu sunt asemenea ție. Te voi mustra, și voi pune înaintea feței tale păcatele tale.

50:22 Pricepeți acum acestea, voi cei ce-*L* uitați pe Dumnezeu; ca nu cumva El să *vă* înhațe cu forță, și în nici un fel să fie cineva care să vă izbăvească.

50:21 † în mod neleguit

50:23 O jertfă de laudă Mă va slăvi, și acolo pe cale îi voi arăta mântuirea Mea.

PSALMUL 51

51:1 (Pentru desăvârșire; psalm al lui David, când a intrat la el Natan profetul, atunci când a intrat la Batșeba soția lui Urie) Miluiește-mă, Dumnezeule, după marea milă a Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale. Dă la o parte fărădelegea mea.

51:2 Întru totul spală-mă de nelegiuirea mea, și de păcatul meu curățește-mă.

51:3 Căci nelegiuirea mea eu *o* cunosc, și păcatul meu înaintea mea este încontinuu.

51:4 Numai împotriva Ta am păcătuit, și ce e cumplit înaintea Ta am făcut; încât vei fi drept în cuvintele Tale, și vei învinge în judecata Ta.

51:5 Căci iată, în nelegiuiri am fost zămislit, și în păcate a fost gravidă cu mine mama mea.

51:6 Căci iată, adevărul l-ai iubit; cele ascunse și cele profunde ale înțelepciunii Tale mi le-ai arătat.

51:7 Mă vei stropi *cu* isop, și voi fi curățit; mă vei spăla, și mai presus de zăpadă voi fi albit.

51:8 Mă vei face să aud veselie și bucurie; se vor bucura oasele necăjite †.

51:9 Întoarce-*Ți* fața Ta de la păcatele mele, și toate nelegiuirile mele șterge-*le*.

51:10 Inimă curată crează în mine, Dumnezeule, și duh just înnoiește † în lăuntrurile mele.

51:11 Nu mă izgoni de la Fața Ta; și Duhul Cel Sfânt nu-*L* lua înapoi de la mine.

51:12 Dă-mi înapoi veselia mântuirii Tale, și cu un duh hegemonic susține-mă.

51:13 Voi învăța pe cel nelegiuit căile Tale, și pe cel lipsit de pietate către Tine *îl* voi întoarce.

51:14 Izbăvește-mă din *vina de* sânge, Doamne, Dumnezeul mântuirii mele. Va izbucni de bucurie limba mea datorită dreptății Tale.

51:15 Doamne, buzele mele se vor deschide, și gura mea va vesti lauda Ta.

51:16 Căci dacă ai fi dorit jertfă, aș fi adus; *în* arderile de tot nu Ți-ai găsit plăcerea.

51:17 Jertfa *plăcută* lui Dumnezeu *e* un duh zdrobit; inima zdrobită și smerită Dumnezeu nu *o* va disprețui.

51:18 Fă bine, Doamne, prin bunăvoința Ta Sionului, și să fie zidite zidurile Ierusalimului.

51:19 Atunci Îți vei găsi plăcerea într-o jertfă de dreptate, *în* offrandă și arderi de tot; atunci vor oferi pe altarul Tău viței.

PSALMUL 52

52:1 (Pentru desăvârșire; o contemplare a lui David; când a venit Doeg edomitul, și *i*-a spus lui Saul, și i-a zis, A venit David în casa lui Ahimelec) De ce te lauzi în rău, *om* puternic *în* nelegiuire? Toată ziua

52:2 nedreptate calculează limba ta; ca un brici ascuțit ai înfăptuit vicleniea.

52:3 Ai iubit răul mai mult decât bunătatea, nedreptatea mai mult decât vorbirea dreptății.

52:4 Ai iubit toate vorbele care scufundă și înecă, limbă vicleană.

52:5 De aceea Dumnezeu te va dărâma până la urmă, pentru a te smulge, și a te dezrădăcina din cortul tău, și rădăcina ta din pământul celor vii.

52:6 Va vedea cel drept și se va înfricoșa, și de el va râde. Și va spune,

52:7 Iată, omul care nu *L*-a luat pe Dumnezeu ajutorul lui, ci și-a întemeiat nădejdea pe mulțimea bogățiilor lui, și s-a făcut puternic în desertăciunea lui.

52:8 Eu însă, *sunt* ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu. Am nădăjduit în mila lui Dumnezeu în veac, și în veacul veacului.

52:9 Te voi celebra cu recunoștință în veac, fiindcă ai acționat; și voi aștepta Numele Tău, căci *ești* bun înaintea celor pioși ai Tăi.

PSALMUL 53

53:1 (Pentru desăvârșire; pentru harfă; o contemplare a lui David) Zise nebunul în inima lui, Nu este niciun Dumnezeu! S-au pervertit și au devenit abominabili în nelegiuiri. Nu este niciunul făcând binele.

53:2 Dumnezeu din cer privește căutând asupra fiilor oamenilor, să vadă dacă este cineva care să priceapă sau care să caute pe Dumnezeu.

53:3 Toți s-au abătut; împreună au devenit inutili; nu este niciunul făcând binele; nu este măcar unul.

53:4 Nu vor cunoaște toți cei ce lucrează nelegiuirea, cei ce devorează pe poporul Meu ca mâncare pe pâine? Pe Domnul nu-*L* cheamă.

53:5 Acolo s-au înfricoșat cu frică, unde nu era frică, căci Dumnezeu a împrăștiat oasele celor ce caută să placă oamenilor. Ei au fost rușinați, căci Dumnezeu i-a disprețuit.

53:6 Cine va da din Sion salvare pentru Israel? Când va întoarce Dumnezeu captivitatea poporului Lui, se va veseli Iacov, și va fi cu voie bună Israel.

PSALMUL 54

54:1 (Pentru desăvârșire; în cântările contemplării; al lui David; când au venit zifiții, și *i*-au zis lui Saul, Iată, nu *e* David ascuns la noi?) Dumnezeule, în Numele Tău mântuiește-mă, și prin puterea Ta judecă-mă!

54:2 Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, auzi cuvintele gurii mele!

54:3 Căci străinii s-au ridicat împotriva mea, și cei tari caută sufletul meu; și nu și-au propus pe Dumnezeu înaintea lor.

51:8 † lit: smerite
51:10 † consacră, fă să fie dedicat

54:4 Căci iată, Dumnezeu mă ajută; și Domnul S-a făcut ocrotitorul sufletului meu.

54:5 El va întoarce relele *asupra* vrăjmașilor mei. Prin adevărul Tău extirpează-i!

54:6 De bunăvoie Îți voi jertfi. Voi celebra cu recunoștință Numele Tău, Doamne, căci *e* bun.

54:7 Căci din toate necazurile m-ai izbăvit; și asupra vrăjmașilor mei a privit ochiul meu.

PSALMUL 55

55:1 (Pentru desăvârșire; în cântările contemplării; al lui David) Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea! Iar Tu nu vei trece cu vederea implorarea mea.

55:2 Ia aminte la mine, și ascultă-mă! M-am întristat în cugetarea mea și m-am tulburat †,

55:3 de glasul vrăjmașului, și de necazul păcătosului; căci au abătut asupra mea nelegiuire †, și cu urgie m-au vrăjmășit cu mânie.

55:4 Inima mea s-a tulburat în mine, și spaima morții a căzut peste mine.

55:5 Frică și cutremur au venit peste mine, și m-a acoperit întunericul.

55:6 Și am zis, Cine-mi va da aripi precum porumbelului, și voi plana, și mă voi odihni?

55:7 Iată, m-am îndepărtat în exil, și am înnoptat în pustie.

55:8 Am așteptat pe Cel ce mă mântuiește din epuizarea sufletului și *din* vifor.

55:9 Scufundă-*i*, Doamne, și împarte limbile lor, căci am văzut nelegiuire și ceartă în cetate.

55:10 Zi și noapte o va înconjura pe zidurile ei; și nelegiuire și durere *vor fi* în mijlocul ei,

55:11 și nedreptate, și nu a încetat din piețele ei camăta și înșelăciunea †.

55:12 Căci dacă un vrăjmaș m-ar fi insultat, aș fi îndurat. Și dacă cel ce mă urăște, împotriva mea ar pronunța cuvinte mari, m-aș fi ascuns de el.

55:13 Tu însă, om de-un suflet cu mine, conducător al meu, și expert al meu,

55:14 *tu* care împreună cu mine te-ai îndulcit cu bucate; *și* în casa lui Dumnezeu am mers într-un gând.

55:15 Să vină dar moartea peste ei, și să coboare în Hades vii! Căci ticăloșia *e* în pelerinajul † lor, în mijlocul lor.

55:16 Eu către Dumnezeu am strigat, și Domnul m-a ascultat.

55:17 Seara și dimineața și la amiază istorisesc și fac cunoscut, și *El* va asculta glasul meu.

55:18 El va răscumpăra în pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine; căci în *mijloc* mulți erau *împreună* cu mine.

55:19 Va asculta Dumnezeu, și îi va smeri Cel ce subzistă dinainte de veacuri. Pauză. Căci nu este la ei posibilitate de schimbare, fiindcă nu au frică de Dumnezeu.

55:20 El Și-a întins mâna Lui în răsplătire; ei au profanat legământul Lui.

55:21 El i-a împrăștiat prin urgia Feței Lui, și s-au apropiat inimile lor; s-au făcut mai delicate cuvintele lor decât untdelemnul, totuși cuvintele lor † erau săgeți.

55:22 Aruncă asupra Domnului îngrijorarea ta, și El te va hrăni. El nu va îngădui în veac clătinarea celui drept.

55:23 Tu însă, Dumnezeule, îi vei coborî în puțul putrezirii; bărbații sângeroși și vicleni nicidecum nu *vor apuca* jumătatea zilelor lor. Eu însă, Doamne, voi nădăjdui în Tine.

PSALMUL 56

56:1 (Pentru desăvârșire; pentru poporul care de cele sfinte s-a îndepărtat; al lui David; pentru *a fi* o inscripție pe un monument; când l-au prins filistenii în Gat) Ai milă de mine, Dumnezeule! Căci m-a călcat în picioare omul. Toată ziua făcând război m-a necăjit.

56:2 M-au călcat în picioare vrăjmașii mei toată ziua, căci mulți *sunt* cei ce fac război împotriva mea din înălțime.

56:3 Ziua nu mi-e frică, și eu voi nădăjdui în Tine.

56:4 În Dumnezeu mă voi lăuda cu cuvintele mele. În Dumnezeu am nădăjduit. Nu-mi va fi frică de ceea ce îmi va face carnea.

56:5 Toată ziua cuvintele mele *le*-au detestat. Împotriva mea-*s* toate gândurile lor spre rău.

56:6 Se vor aciuia și se vor ascunde; ei călcâiu-mi pândesc, așa cum atentează la viața mea.

56:7 Căci în niciun fel nu-i vei mântui; în urgia *Ta* popoare vei surpa.

56:8 O Dumnezeule, viața mea am expus-*o* înaintea Ta; Tu ai pus lacrimile mele înaintea Ta, așa cum *e* și în promisiunea Ta.

56:9 Se vor întoarce vrăjmașii mei pe unde au venit †, în oricare zi Te voi chema. Iată, cunosc *bine* că Dumnezeul meu ești Tu.

56:10 Pe Dumnezeu Îl voi lăuda prin rostire. Pe Dumnezeu Îl voi lăuda prin cuvânt.

56:11 În Dumnezeu am nădăjduit; nu mă voi înfricoșa de ceea ce mi-ar face omul.

56:12 În mine-*s* Dumnezeule făgăduințele divine † pe care le voi aduce spre lauda Ta.

56:13 Căci ai izbăvit sufletul meu din moarte, ochii mei din lacrimi, și picioarele mele din alunecare, ca bine-plăcut să fiu înaintea Domnului în lumina celor vii.

55:2 † sau: am fost întristat în cugetarea mea și tulburat
55:3 † sau: căci s-au abătut asupra mea cu nelegiuire
55:11 † viclenia
55:15 † trecera, umblarea
55:21 † lit: totuși ele erau
56:9 † lit: spre spate
56:12 † rugăciunile fierbinți

PSALMUL 57

57:1 (Pentru desăvârșire; nu da stricăciunii; al lui David; ca inscripție pe un monument; pe când el fugea din fața lui Saul în peșteră) Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine! Căci în tine s-a încrezut sufletul meu! Și în umbra aripilor Tale voi nădăjdui până când va trece nelegiuirea.

57:2 Voi striga către Dumnezeul Cel Preaînalt; Dumnezeu, Binefăcătorul meu.

57:3 El a trimis din cer, și m-a mântuit. El *i*-a dat spre batjocură pe cei ce mă călcau în picioare. A trimis Dumnezeu mila Lui și adevărul Lui;

57:4 și a izbăvit sufletul meu din mijlocul progeniturilor de lei. M-am culcat tulburat; fiii oamenilor – dinții lor *sunt* arme, și săgeți, și limba lor, sabie ascuțită.

57:5 Înălță-Te deasupra cerurilor, Dumnezeule, și deasupra întregului pământ slava Ta.

57:6 O cursă au pregătit pentru picioarele mele, și au împilat sufletul meu; au săpat înaintea picioarelor mele o groapă, și au căzut în ea. Pauză.

57:7 E pregătită inima mea, Dumnezeule, e pregătită inima mea. Voi cânta și voi psalmodia în slava mea.

57:8 Trezește-te, slavă a mea! Treziți-vă, psalterion și harfă! Mă voi trezi în zori.

57:9 Te voi celebra cu recunoștință printre popoare, Doamne, voi psalmodia către Tine printre neamuri.

57:10 Căci s-a mărit până la ceruri mila Ta, și până la nori adevărul Tău.

57:11 Înălță-Te deasupra cerurilor, Dumnezeule, și deasupra întregului pământ slava Ta.

PSALMUL 58

58:1 (Pentru desăvârșire; nu da stricăciunii; al lui David; ca inscripție pe un monument) Oare cu adevărat astfel dreptate vorbiți *și* fără ocolișuri judecați, fii ai oamenilor?

58:2 Întrucât chiar în inimă nelegiuire lucrați pe pământ; cu nedreptate mâinile voastre sunt împletite.

58:3 Separați sunt păcătoșii din matrice; ei rătăcesc din pântece; vorbesc minciuni.

58:4 Mânia lor *e* potrivit asemănării șarpelui, precum o aspidă mută, și acoperindu-*și* urechile ei,

58:5 care nu ascultă glasul fermecător al vrăjitorului, și *nici* drogurile vrăjitorești de la înțelept.

58:6 Dumnezeu zdrobește dinții lor în gurile lor; măselele leilor *le*-a sfărâmat Domnul.

58:7 Vor fi disprețuiți ca apa care trece. El Își va întinde arcul Lui până când vor slăbi.

58:8 Ca ceara topindu-se vor fi luați. A căzut focul peste ei, și nu au văzut soarele.

58:9 Înainte de a pricepe spinii voștri ghimpele, ca de vii, ca în urgie îi va înghiți.

58:10 Se va bucura *cel* drept când va vedea pedeapsa. Mâinile și *le* va spăla în sângele păcătosului.

58:11 Și va spune omul, Dacă deci este rod pentru cel drept, atunci este Dumnezeu *care* îi judecă pe pământ.

PSALMUL 59

59:1 (Pentru desăvârșire; nu da stricăciunii; al lui David; pentru *a fi* o inscripție pe un monument; când a trimis Saul și a păzit casa lui ca să-l omoare) Scapă-mă de vrăjmașii mei, Dumnezeule, și din *mâna* celor ce se ridică împotriva mea răscumpără-mă.

59:2 Izbăvește-mă de cei ce lucrează nelegiuirea, și de oamenii sângeroși mântuiește-mă.

59:3 Căci iată, ei au vânat sufletul meu; s-au pus pe mine cei tari; nici nelegiuirea mea, nici păcatul meu *nu-s cauza*, Doamne.

59:4 Neavând nelegiuire am alergat și m-am îndreptat. Scoală-Te în întâmpinarea mea, și vezi!

59:5 Și Tu Doamne, Dumnezeul Oștirilor, Dumnezeul lui Israel, ia aminte să cercetezi toate neamurile. Să nu Te înduri de niciunul din cei ce lucrează nelegiuirea.

59:6 Se vor întoarce la timpul serii, și vor flămânzi ca niște câini, și se vor învârti în jurul cetății.

59:7 Iată, ei vor pronunța cu gurile lor; și sabia cea mare și lată *e* între buzele lor; fiindcă *spun*, Cine aude?

59:8 Și Tu Doamne, vei râde strașnic de ei; vei desconsidera toate neamurile.

59:9 Forța mea! Către Tine voi fi atent! Căci Tu Dumnezeule, Ocrotitorul meu ești.

59:10 Dumnezeul meu, mila Lui va merge înaintea mea. Dumnezeul meu mă va face să văd *așteptarea* mea asupra vrăjmașilor mei.

59:11 Să nu-i omori, ca nu cumva să uite legea Ta. Împrăștie-i prin puterea Ta, și coboară-i, Protectorul meu, Doamne!

59:12 *Pentru* păcatul gurii lor – cuvântul buzelor lor, și să fie prinși în mândria lor, și din blestemul și minciuna *pe care le* pronunță.

59:13 În nimicire totală! În urgia nimicirii totale *să piară*, și nicidecum să nu mai existe; și să știe că Dumnezeu *e* Stăpânul lui Iacov, și al marginilor pământului. Pauză.

59:14 Se vor întoarce la timpul serii, și vor flămânzi ca niște câini, și se vor învârti în jurul cetății.

59:15 Ei se vor împrăștia ca să mănânce; dacă însă nu se vor sătura, atunci vor murmura.

59:16 Eu însă voi cânta puterea Ta, și mă voi veseli dimineața de mila Ta; căci ai devenit Ocrotitorul meu, și Refugiul meu în ziua necazului meu.

59:17 Ajutorul meu ești Tu. Ție-ți voi psalmodia, căci Tu Dumnezeule, Ocrotitorul meu ești, Dumnezeul meu, al milei mele.

PSALMUL 60

60:1 (Pentru desăvârșire; celor ce se vor schimba †; ca inscripție pe un monument; al lui David; pentru a da învățătură

60:1 † sau: al schimbărilor

atunci când a ars Mesopotamia Siriei, și Siria Țoba; și s-a întors Ioab și a lovit Edomul și Valea cea Sărată – doisprezece mii) Dumnezeule, ne-ai lepădat, și ne-ai doborât. *Tu* Te-ai supărat, și *Tu* ai avut milă de noi.

60:2 Ai zguduit pământul, și acesta s-a tulburat. Vindecă fracturile lui! căci a fost clătinat.

60:3 Ai arătat poporului Tău greutăți, ne-ai adăpat cu un vin de buimăceală.

60:4 Ai dat celor ce au frică de Tine un semnal pentru a fugi din fața arcului. Pauză.

60:5 Așa încât să fie izbăviți preaiubiții Tăi. Mântuiește *prin* dreapta Ta, și ascultă-mă.

60:6 Dumnezeu a vorbit în sfântul Lui locaș. Mă voi veseli, și voi împărți Sihemul, și Valea Corturilor *o* voi măsura.

60:7 Al Meu este Galaadul, și al Meu este Manase, și Efraim *e* fortificația capului meu; Iuda, împăratul Meu.

60:8 Moab *e* cazanul nădejdii Mele; peste Edom Îmi voi întinde sandaua Mea. Mie! filistenii Mi se vor supune.

60:9 Cine mă va scoate din cetatea înconjurată? Sau cine mă va călăuzi până-n Edom?

60:10 Nu Tu, Dumnrzeule, Care ne-ai lepădat? Și nu vei ieși, Dumnezeule, cu oștirile noastre?

60:11 Dă-ne ajutor *scoțându-ne* din necaz! Căci deșartă *e* izbăvirea omului.

60:12 Prin Dumnezeu vom înfăptui putere; și El va face ca pe nimic pe necăjitorii noștri.

PSALMUL 61

61:1 (Pentru desăvârșire; în cântările lui David; un psalm) Ascultă, Dumnezeule, implorarea mea! Ia aminte la rugăciunea mea!

61:2 De la marginile pământului către Tine am strigat în descurajarea inimii mele, pe stâncă m-ai înalțat; m-ai călăuzit.

61:3 Căci Tu ai devenit nădejdea mea; un turn tare *de scăpare* din fața vrăjmașului.

61:4 Voi fi găzduit în cortul Tău în veci; voi fi adăpostit în adăpostul aripilor Tale.

61:5 Căci Tu, Dumnezeule, dai ascultare făgăduințelor rugăciunilor mele. Tu dai o moștenire celor ce au frică de Numele Tău.

61:6 Zile peste zile împăratului – vei adăuga la anii lui până în zilele generațiilor și generațiilor.

61:7 El va rămâne în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul Lui cine *le* va căuta?

61:8 Astfel voi psalmodia Numelui Tău în veci, pentru a mă achita de făgăduințele rugăciunilor mele zi de zi.

PSALMUL 62

62:1 (Pentru desăvârșire; pentru Iedutun; psalm al lui David) Oare nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? căci de la El *e* mântuirea mea!

62:2 Căci El și *este* Dumnezeul meu, și Mântuitorul meu, Ocrotitorul meu; nicidecum nu mă voi clătina sub multe *greutăți*.

62:3 Până când veți apăsa asupra unui om? Ucideți voi toți precum un zid care se pleacă și *ca* un gard îmbrâncit.

62:4 Ba încă cinstea mea s-au sfătuit s-*o* lepede. M-am prăbușit † în sete; cu gura lor binecuvintează, dar în inima lor blesteamă.

62:5 Dar lui Dumnezeu supune-te suflete al meu, căci de la El *e* răbdarea mea.

62:6 Căci El *e* Dumnezeul meu, și Mântuitorul meu, Ocrotitorul meu; nicidecum nu mă voi strămuta.

62:7 În Dumnezeu *e* mântuirea mea, și slava mea; Dumnezeu *e* Ajutorul meu; și nădejdea mea *e* în Dumnezeu.

62:8 Nădăjduiți în El, toată congregația popoarelor; vărsați-vă înaintea Lui inimile voastre; căci Dumnezeu *e* ajutorul nostru. Pauză.

62:9 Dar deșerți sunt fiii oamenilor; *greutăți* false *sunt* fiii oamenilor în jugurile *balanțelor* pentru a nedreptăți †. Ei din nebunie-*s* toți împreună.

62:10 Nu nădăjdui în nedreptate, și după bunul răpit prin jaf nu tânji. Bogăție de-ar curge nu-ți pecetlui pe ea inima.

62:11 O singură dată a vorbit Dumnezeu, de două ori acestea le-am auzit. Fiindcă tăria *e* a lui Dumnezeu.

62:12 Și a Ta, Doamne, *e* mila. Căci Tu răsplătești fiecăruia după lucrările lui.

PSALMUL 63

63:1 (Psalm al lui David; pe când era el în pustia Iudeii) Dumnezeule, Dumnezeul meu, către Tine m-am trezit în zori; a însetat după Tine sufletul meu; de câte ori după Tine *însetă* carnea mea într-un pământ sterp și neumblat și fără apă.

63:2 Așa, în *locul* cel sfânt, m-am înfățișat Ție, să privesc puterea Ta și slava Ta.

63:3 Căci mai bună *e* mila Ta decât viața. Buzele mele Te vor lăuda;

63:4 astfel Te voi binecuvânta în viața mea; în Numele Tău *îmi* voi ridica mâinile mele.

63:5 Ca de măduvă și *de* grăsime să se sature sufletul meu; și cu buze de veselie *Te* va lăuda gura mea.

63:6 Fiindcă mi-am amintit de Tine pe cerga patului meu; în zori am meditat la Tine.

63:7 Căci Tu ești ajutorul meu, și în acoperământul aripilor Tale mă voi veseli.

63:8 Se va alipi sufletul meu pe urma Ta; pe mine însă *m*-a susținut dreapta Ta.

63:9 Ei însă în zadar caută sufletul meu; vor intra în *părțile* cele mai de jos ale pământului.

62:4 † se pare că aici se vorbește despre a ajunge într-un pericol extrem, care solicită ultimele puteri; lit: a alerga
62:9 † vătăma

63:10 Vor fi predați în mâinile sabiei celei mari și late; porții vulpilor † vor fi.

63:11 Dar împăratul va fi fericit în Dumnezeu; lăudat va fi oricine face jurământ în El, căci a îngrădit gura celui ce vorbește nedrept.

PSALMUL 64

64:1 (Pentru desăvârșire; psalm al lui David) Ascultă, Dumnezeule, glasul meu! În implorarea mea către Tine. De frica vrăjmașului scapă sufletul meu.

64:2 Protejează-mă de conspirația ticăloșilor †! De mulțimea lucrătorilor nedreptății.

64:3 Cei ce și-au ascuțit ca o sabie mare și lată limbile lor; și-au întins arcul lor – faptă amarnică,

64:4 ca să tragă din ascunzișuri în cel fără imperfecțiune – dintr-odată vor trage în el, și nu *le* va fi frică.

64:5 Ei și-au întărit cu privire la ei înșiși un lucru cumplit †; ei detaliază † *întinderea* ascunsă a lațurilor. Ei zic, Cine-*i* va vedea pe cei ce fac acestea?

64:6 Au iscodit † nelegiuirea; au eșuat iscodind iscodirea *ororii*. Se va apropia un om, și inima-*i* adâncă,

64:7 și va fi preamărit Dumnezeu; sulița copilașilor devine *mulțimea* plăgilor lor;

64:8 și *l*-au disprețuit pe acesta limbile lor. Tulburați au fost toți cei ce *i*-au văzut pe aceștia,

64:9 și s-a înfricoșat fiecare om. Și au vestit lucrările lui Dumnezeu, și acțiunile Lui *le*-au priceput.

64:10 Cu voie bună va fi cel drept în Domnul, și va nădăjdui în El; și lăudați vor fi toți cei sinceri † cu inima.

PSALMUL 65

65:1 (Pentru desăvârșire; psalm al unei cântări; pentru David) Ție Ți Se cuvine un imn, Dumnezeule, în Sion; și Ție Îți va fi achitată făgăduința rugăciunii în Ierusalim.

65:2 Ascultă rugăciunea mea. Către Tine orice carne va veni.

65:3 Cuvintele nelegiuite și-au întins puterea peste noi; și impietățile noastre Tu *le* vei ispăși.

65:4 Ferice de cel pe care Tu *l*-ai ales, și adoptat; el își va întinde cortul în curțile Tale. Vom fi umpluți de cele bune ale casei Tale, ale sfântului Tău templu.

65:5 Minunat în dreptate! Auzi-ne, Dumnezeul mântuirii noastre, Nădejdea tuturor marginilor pământului, și a celor de pe marea îndepărtată.

65:6 Cel ce pregătește munții în tăria Lui, încins cu putere;

65:7 Cel ce răvășește adâncul mării, vuietul valurilor ei, cine-*l* va suporta?

63:10 † pentru vulpi
64:2 † dăunători, pricinuitori de dureri
64:5 † sau: ei au stabilit în sinea lor un lucru cumplit
64:5 † descriu
64:6 † căutat cu înfrigurare
64:10 † sau: integrii la inimă

65:8 Tulburate vor fi neamurile, și se vor înfricoșa cei ce locuiesc la marginile *pământului*, de semnele Tale. Ieșirile † dimineții și ale serii *le* vei face bucuroase.

65:9 Ai cercetat pământul, și l-ai îmbătat, ai înmulțit îmbogățirea lui. Râul lui Dumnezeu, umplut e de ape. Tu ai pregătit hrana lor, căci așa *e* pregătirea *lor*.

65:10 Brazdele lui îmbată-*le*. Înmulțește recoltele lui. În picăturile lui se va bucura răsărind *semănătura*.

65:11 Tu vei binecuvânta cununa anului, *prin* bunătatea Ta; și câmpiile Tale se vor umple de grăsime.

65:12 Se vor umple de grăsime munți cei splendizi ai pustiei; și cu veselie dealurile se vor încinge.

65:13 Se vor îmbrăca *cu lână* berbecii oilor, și văile *își* vor înmulți grâul. Și strigăte vor scoate, căci vor cânta lăudă †.

PSALMUL 66

66:1 (Pentru desăvârșire; o cântare; un psalm al învierii) Strigați către Domnul tot pământul!

66:2 Psalmodiați acum Numelui Lui! Dați slavă laudei Lui!

66:3 Ziceți lui Dumnezeu, Cât de înfricoșătoare *sunt* lucrările Tale. În *fața* măreției puterii Tale Te vor linguși † vrăjmașii Tăi.

66:4 Tot pământul să se închine Ție, și să psalmodieze către Tine. Să psalmodieze Numele Tău cel înalt. Pauză.

66:5 Veniți și vedeți lucrările lui Dumnezeu. Cât de înfricoșat *e* în sfaturi, mai presus de fiii oamenilor.

66:6 Cel ce întoarce marea în *loc* uscat. Prin râu au trecut cu piciorul. Acolo vom fi fericiți în El.

66:7 Cel ce e stăpân în stăpânirea Lui în veac. Ochii Lui asupra neamurilor privesc. Cei ce Îl provoacă să nu se înalțe în sinea lor. Pauză.

66:8 Binecuvântați neamuri pe Dumnezeul nostru! Și faceți să se audă glasul laudei Lui!

66:9 Cel ce stabilește sufletul meu pentru viață. Și nu dă picioarele mele spre clătinare.

66:10 Căci ne-ai încercat, Dumnezeule, ne-ai lămurit în foc cum se lămurește în foc argintul.

66:11 Ne-ai adus în laț; ai pus necazuri pe spatele nostru.

66:12 Ai ridicat oameni peste capetele noastre; am trecut prin foc și *prin* apă; și ne-ai condus spre răgaz.

66:13 Voi intra în casa Ta cu arderi de tot. Mă voi achita față de Tine de făgăduințele rugăciunilor mele,

66:14 la care s-au angajat buzele mele, și *ce* a vorbit gura mea în necazul meu.

66:15 Arderi de tot pline de măduvă îți voi aduce, cu tămâie și berbeci. Îți voi aduce boi cu țapi. Pauză.

66:16 Veniți să auziți! Și vă voi relata (tuturor celor ce aveți frică de Dumnezeu) câte a făcut El pentru sufletul meu.

65:8 † porțile
65:13 † sau: vor cânta imnuri
66:3 † flata, preface; lit: a minți

66:17 Către El cu gura mea am strigat, și *L*-am înălțat prin limba mea.

66:18 Nedreptatea dacă am primit-*o* în inima mea, să nu mă asculte Domnul.

66:19 De aceea m-a ascultat Dumnezeu; a luat aminte la glasul implorării mele.

66:20 Binecuvântat *fie* Dumnezeu care nu a îndepărtat rugăciunea mea, și mila Lui de la mine.

PSALMUL 67

67:1 (Pentru desăvârșire; în cântări; psalm al unei cântări a lui David) Dumnezeu, să Se îndure de noi, și să ne binecuvânteze, să strălucească Fața Lui peste noi, și Să aibă milă de noi;

67:2 ca să fie cunoscută pe pământ calea Ta, printre toate neamurile mântuirea Ta.

67:3 Să Te laude cu recunoștință popoarele! Dumnezeule, Să Te laude cu recunoștință toate popoarele!

67:4 Fiți cu voie bună și veseliți-vă, neamuri! Căci Tu vei judeca popoarele cu dreptate, și neamurile pe pământ *le* vei călăuzi. Pauză.

67:5 Să Te laude cu recunoștință popoarele! Dumnezeule, Să Te laude cu recunoștință toate popoarele!

67:6 Pământul și-a dat rodul lui. Binecuvântează-ne Dumnezeule, Dumnezeul nostru.

67:7 Să ne binecuvânteze Dumnezeu, și să aibă frică de El toate marginile pământului.

PSALMUL 68

68:1 (Spre desăvârșire; cântare a unui psalm; a lui David) Să se scoale † Dumnezeu și să fie împrăștiați vrăjmașii Lui, și să fugă de la Fața Lui cei ce-L urăsc.

68:2 Cum dispare fumul așa să dispară! Cum se topește ceara în fața focului, așa să piară păcătoșii în Fața lui Dumnezeu.

68:3 Iar cei drepți să fie cu voie bună! Să se veselească înaintea lui Dumnezeu! Să se bucure cu voie bună!

68:4 Cântați lui Dumnezeu! Psalmodiați Numele Lui! Pregătiți calea Celui ce înaintează urcat † peste apusuri – Domnu-*i* Numele Lui. Și veseliți-vă înaintea Lui! Tulburați vor fi înaintea Feței Lui.

68:5 Tatăl orfanilor, și judecătorul văduvelor – Dumnezeu în Sfântul Lui locaș.

68:6 Dumnezeu *îi* așează să locuiască pe cei ce-*s* singuri într-o casă; El îi scoate pe cei încătușați plini † de curaj, ca și pe cei amărâți †, cei ce locuiesc în morminte.

68:7 Dumnezeule, când ai ieșit Tu înaintea poporului Tău, când ai trecut Tu prin pustie,

68:8 pământul s-a cutremurat; căci și cerurile au picurat înaintea Feței Dumnezeului Sinaiului; înaintea Feței Dumnezeului lui Israel.

68:9 Ploaie cu bunăvoință ai rezervat, Dumnezeule, moștenirii Tale. Și ea lâncezea †, Tu însă gata pregătită ai făcut-o.

68:10 Turmele † Tale locuiesc în ea, Tu ai pregătit-*o* în bunătatea Ta pentru cel sărman.

68:11 Domnul Dumnezeu va da predicare † celor ce evanghelizează cu putere mare.

68:12 *Va da* Împăratul Oștirilor Celui Preaiubit, pentru splendoarea casei, pentru a împărți prăzile.

68:13 Dacă vă veți culcuși în mijlocul loturilor moștenirii, aripile porumbelului sunt cu argint poleite, și grumazul lui, în ape verzui de aur;

68:14 când cercetând va pune Cel Ceresc împărați peste moștenirea Lui †, ei vor fi făcuți albi ca zăpada în Salmon.

68:15 Muntele lui Dumnezeu *e* munte gras! Muntele care dă brânză †! Muntele cel gras †.

68:16 De ce aveți ceva de adăugat †, munți dătători de brânză †, cu privire la muntele pe care Și-a găsit plăcerea Dumnezeu Să locuiască? Căci chiar în el Domnul Își va întinde cortul, până la sfârșit.

68:17 Carul lui Dumnezeu – cu miriadele înmulțit; miile celor înfloritori † – Domnu-*i* în mijlocul lor în Sion în *locul* preasfânt.

68:18 Te-ai suit în înălțime; ai capturat captivitatea; ai primit daruri între † oameni; pentru ca și cei neascultători să se sălășuiască *acolo* †.

68:19 Domnul Dumnezeu *e* binecuvântat. Binecuvântat *să fie* Domnul zi de zi, căci ne-a făcut să prosperăm din belșug, Dumnezeul Mântuirilor noastre.

68:20 Dumnezeul nostru *e* Dumnezeul Mântuirii †, și *Dumnezeul* Domnului de la ieșirile de scăpare din moarte.

68:21 Dar Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmașilor Lui; creștetele părului celor ce petrec † în nelegiuirile † lor.

68:22 Domnul a zis, Din Basan Mă voi întoarce. Mă voi întoarce în adâncimile mării.

68:23 Ca să se înmoaie piciorul tău în sânge, limba câinilor tăi *să lipăie* din *cel* al vrăjmașilor din apropierea Lui.

68:24 Au fost văzute umbletele Tale, Dumnezeule; umbletele Dumnezeului meu, Împăratul în *Locul* Preasfânt.

68:1 † sau: să învieze Luc 24:46, Mat 20:19, Mar 16:9
68:4 † Cel ce a îmbarcat
68:6 † lit: cu, în
68:6 † pasaj dificil; VBA, SM: cei ce amărăsc; LXE: pe provocatori (them that act provokingly)
68:9 † era slabă
68:10 † τὰ ζῷά - plural neutru: cei și cele ce au viață
68:11 † lit: cuvântare, discurs
68:14 † lit: peste ea
68:15 † sau: închegat
68:15 † în acest v. 'gras' se poate înțelege 'abundent'
68:16 † de ce răspundeți, de ce comentați
68:16 † închegați
68:17 † prosperi
68:18 † de la, pentru
68:18 † απειθουντες [PART. PL. NEUTRU] του κατασκηνωσαι [AORIST ACTIV INFINITIV]; tradus deci prin: cei neascultători să se sălășuiască (BLAJ SM, LXXF); unii traduc: ca Tu să poți locui acolo (VBA, LXXE)
68:20 † lit: Dumnezeul lui A Mântui
68:21 † călătoresc, își duc traiul
68:21 † greșeală, vină

68:25 Au mers înainte căpeteniile pe urmele celor ce psalmodiau, în mijlocul tinerelor care bat din tamburine.

68:26 În adunări binecuvântați pe Dumnezeu! Pe Domnul din izvoarele lui Israel.

68:27 Acolo Beniamin cel tânăr *e*-n uimire, căpeteniile lui Iuda, *și* dregătorii lor, căpeteniile lui Zabulon, *și* căpeteniile lui Neftali.

68:28 Poruncește, Dumnezeule, puterii Tale! Împuternicește, Dumnezeule, această lucrare pe care ai lucrat-*o* în mijlocul nostru.

68:29 Din templul Tău din Ierusalim, Îți vor aduce împărații daruri.

68:30 Mustră *Tu* fiarele trestiei; congregația taurilor în mijlocul vițelelor popoarelor, pentru a încuia în temniță pe cei ce sunt încercați ca argintul. Împrăștie neamurile, cele ce războie doresc.

68:31 Vor veni ambasadori din Egipt. Etiopia va merge înainte cu mâna ei *întinsă* la Dumnezeu.

68:32 Împărății ale pământului, cântați lui Dumnezeu! Psalmoniați Domnului! Pauză.

68:33 Celui ce Se suie pe cerul cerurilor, de la răsărit. Iată, El va da glasului Lui un glas de putere.

68:34 Dați slavă lui Dumnezeu! Asupra lui Israel *e* măreția Lui, și puterea Lui, în nori.

68:35 Minunat *e* Dumnezeu în locurile Lui sfinte. Dumnezeul lui Israel – El va da putere și întăritură poporului Său. Binecuvântat *să fie* Dumnezeu!

PSALMUL 69

69:1 (Spre desăvârșire; pentru schimbări; psalm al lui David) Mântuiește-mă Dumnezeule! căci au intrat apele până la sufletul meu.

69:2 Am fost împlântat în mocirlă adânc, și nu este susținere. Am venit în adâncimile mării, și furtuna m-a scufundat.

69:3 Am obosit strigând; a amorțit gâtul † meu. S-au stins ochii mei de la nădejdea mea în Dumnezeul meu.

69:4 S-au înmulțit mai presus de perii capului meu cei ce mă urăsc fără temei; s-au întărit vrăjmașii mei, cei ce mă prigonesc în mod nedrept; ceea ce nu am răpit, aceea am plătit.

69:5 Dumnezeule, Tu cunoști nebunia mea, și vinele mele, de Tine nu sunt ascunse.

69:6 Să nu se rușineze cu privire la mine cei ce perseverează în Tine, Doamne, Doamne al Oștirilor. Să nu aibă regrete cu privire la mine cei ce Te caută, Dumnezeul lui Israel.

69:7 Căci pentru Tine am suferit eu ocară; *mi*-a acoperit rușinea fața mea.

69:8 Înstrăinat *le*-am devenit fraților mei, și un străin pentru fiii mamei mele.

69:9 Căci râvna casei Tale m-a devorat, și batjocurile celor ce Te batjocoresc au căzut peste mine.

69:3 † lit:gâtlejul

69:10 Și am acoperit cu post sufletul meu, și *aceasta* s-a întors în ocări asupra mea.

69:11 Și îmbrăcat-am ca haină asupra mea un sac, și le-am devenit ca o parabolă †.

69:12 Împotriva mea au clevetit cei ce șed la porți; și despre mine au cântat cei ce beau vin.

69:13 Eu însă *îndrept* rugăciunea mea către Tine, Doamne, e vremea potrivită a bunăvoinței. Dumnezeule în mulțimea milelor Tale pleacă-Ți urechea către mine în adevărul mântuirii Tale.

69:14 Mântuiește-mă din mocirlă, ca să nu fiu țintuit! Să fiu izbăvit de cei ce mă urăsc, și de adâncimile apelor.

69:15 Să nu mă scufunde furtuna apei, nici să nu mă înghită adâncul, nici să nu-și strângă peste mine puțul gura lui.

69:16 Ascultă-mă, Doamne, căci bună *e* mila Ta! După mulțimea îndurărilor Tale privește asupra mea!

69:17 Să nu se întoarcă Fața Ta de la slujitorul Tău, căci sunt necăjit. Degrabă ascultă-mă!

69:18 Ia aminte la sufletul meu, și răscumpără-l! Din pricina vrăjmașilor mei, izbăvește-mă!

69:19 Căci Tu cunoști ocara mea, și rușinea mea, și umilirea mea; înaintea Ta *sunt* toți cei ce mă necăjesc.

69:20 La ocară s-a așteptat sufletul meu, și la nenorocire; și am nădăjduit ca cineva să-*mi* împărtășească întristarea, și nimeni nu s-a aflat; și mângâietori *am așteptat*, și n-am găsit.

69:21 Și *mi*-au dat ca hrană a mea fiere; și în însetarea mea mi-au dat să beau oțet.

69:22 Să se prefacă masa lor înaintea lor într-o cursă, și într-o răsplată, și într-o pricină de poticnire.

69:23 Să se întunece ochii lor ca să nu vadă, și spatele lor întotdeauna să fie curbat.

69:24 Varsă peste ei urgia Ta, și mânia urgiei Tale să-i înhațe.

69:25 Fie ca moșia lor pustiită să devină, și în corturile lor să nu fie nimeni care să locuiască.

69:26 Fiindcă pe acela pe care Tu *l*-ai lovit, ei *l*-au prigonit; și peste durerea rănilor mele ei au adăugat.

69:27 Adaugă nelegiuire peste nelegiuirile lor; și să nu intre în dreptatea Ta.

69:28 Să fie șterși din cartea vieții; și *împreună* cu cel drept să nu fie scriși.

69:29 Sărman și îndurerat sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă cuprindă.

69:30 Voi lăuda Numele Dumnezeului meu cu o cântare, Îl voi preamări în laudă,

69:31 și va fi plăcut lui Dumnezeu mai presus de un viței nounăscut, căruia i se ivesc coarnele și copitele †.

69:32 Să vadă sărmanii și să se bucure! Căutați pe Dumnezeu! și va trăi sufletul vostru.

69:11 † sau: proverb, zicală
69:31 † lit: coarnele ivindui-se, și copitele

69:33 Căci ascultă pe cel sărac Domnul, și pe încătușații Lui nu-*i* disprețuiește.

69:34 Să-L laude cerurile, și pământul, marea, și toate cele ce se mișcă în ea!

69:35 Căci Dumnezeu va mântui *cetatea* Sionului, și se vor zidi cetățile Iudeii. Și ei vor locui acolo, și o vor moșteni.

69:36 Și sămânța robilor Tăi o va poseda; și cei ce iubesc Numele Lui își vor întinde cortul în ea.

PSALMUL 70

70:1 (Pentru desăvârșire; al lui David; spre amintire pentru mântuirea mea în Domnul) Dumnezeule, la ajutorul meu ia aminte! Doamne, în ajutorul meu grăbește-*Te*.

70:2 Să fie rușinați și să regrete cei ce caută viața mea. Să se întoarcă pe unde au venit † și să fie dezonorați cei ce-mi doresc rele.

70:3 Să se întoarcă în grabă, *și* să fie rușinați cei ce spun despre mine, Ce bine! Ce bine!

70:4 Să se veselească și să se bucure în Tine toți cei ce Te caută, Dumnezeule! Și să spună întotdeauna, Preamărit *să fie* Domnul! – cei ce iubesc mântuirea Ta.

70:5 Dar eu sunt sărman și sărac, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Eliberatorul meu ești Tu, Doamne, nu întârzia.

PSALMUL 71

71:1 (Psalm al lui David; al fiilor lui Ionadab, și al celor dintâi care au fost duși în captivitate) În Tine Doamne am nădăjduit. Să nu fiu făcut de rușine în veac.

71:2 În dreptatea Ta ajută-mă, și scapă-mă! Apleacă-Ți către mine urechea Ta, și mântuiește-mă!

71:3 Schimbă-Te pentru mine într-un Dumnezeu Protector! Și într-un Loc Întărit ca să mă mântuiești. Căci Temelia mea și Refugiul meu ești Tu.

71:4 Dumnezeul meu, izbăvește-mă din mâna păcătosului! din mâna celui ce lucrează ilegal și nedreptățește.

71:5 Căci Tu ești Puterea mea de a îndura, Doamne! Doamne, Nădejdea mea din tinerețea mea.

71:6 În Tine m-am întărit din burta *mamei*; din pântecele maicii mele Tu îmi ești Ocrotitor; în Tine *e* cântarea mea de laudă fără-ncetare!

71:7 Ca un miracol am devenit pentru mulți; și Tu *ești* Ajutorul meu cel tare.

71:8 Să se umple gura mea de laudă! Ca să cânt laude slăvii Tale! Întreaga zi, măreției Tale!

71:9 Să nu mă lepezi la vremea senectuții; la apusul † forței mele, să nu mă părăsești.

71:10 Căci au vorbit vrăjmașii mei împotriva mea, și cei ce urmăresc sufletul meu, au făcut planuri împreună,

71:11 spunând, Dumnezeu l-a părăsit; să-*l* urmărim și să-l înhățăm! Căci nu este nimeni care să-*l* izbăvească.

71:12 Dumnezeul meu, nu Te îndepărta de mine. Dumnezeul meu spre ajutorarea mea fi gata!

71:13 Să fie rușinați și să eșueze † cei ce calomniază sufletul meu. Să se îmbrace cu rușine și remușcare cei ce caută rele împotriva mea.

71:14 Eu însă încontinuu voi nădăjdui în Tine, și voi adăuga la toate laudele Tale.

71:15 Gura mea va vesti dreptatea Ta toată ziua, mântuirea Ta, căci nu cunosc scrierile *de cărți*.

71:16 Voi intra în puterea Domnului. Doamne, voi pomeni dreptatea Ta *și* numai *pe ea*.

71:17 Tu mi-ai dat învățătură, Doamne, din tinerețea mea; și până acum voi vesti minunile Tale.

71:18 Și până la senectute, și la bătrânețe, Dumnezeul meu, nu mă părăsi până când voi face cunoscut Brațul Tău oricărei generații care va veni.

71:19 Puterea Ta și dreptatea Ta, Dumnezeule, *sunt* până în locurile † prea înalte!. Ce măreție ai făcut pentru mine! Dumnezeule, cine se aseamănă cu Tine?

71:20 Toate câte mi *le*-ai arătat – necazuri multe și rele. Dar întorcându-Te, mi-ai dat viață; și din abisurile pământului m-ai scos.

71:21 Tu ai înmulțit peste măsură asupra mea măreția Ta, și întorcându-Te m-ai mângâiat; și din abisurile pământului din nou m-ai scos.

71:22 Fiindcă și eu Te voi celebra cu recunoștință printre popoare, Doamne! cu instrumentul unui psalm pentru adevărul Tău, Dumnezeule! Voi psalmodia către Tine cu harfa, *Tu* Sfântul lui Israel!.

71:23 Vor izbucni buzele mele, oricând voi psalmodia către Tine, și sufletul meu pe care l-ai răscumpărat.

71:24 Și încă și limba mea, toată ziua va cugeta dreptatea Ta, când vor fi rușinați și vor regreta cei ce caută rele împotriva mea.

PSALMUL 72

72:1 (Pentru Solomon; psalm al lui David) Dumnezeule, judecata Ta Împăratului dă-*o*, și dreptatea Ta, Fiului Împăratului.

72:2 Ca să judece pe poporul Tău cu dreptate, și pe sărmanii Tăi cu judecată †.

72:3 Să aducă munții pace poporului, și dealurile dreptate.

72:4 El va judeca pe sărmanii poporului, și va mântui pe fiii săracilor, și va smeri pe jefuitor.

72:5 Și El va continua să fie în mijlocul lor asemenea soarelui, și înaintea *lor* ca luna pentru generațiile generațiilor.

70:2 † lit: să se întoarcă spre înapoi, să dea dosul, să facă stânga-n prejur
71:9 † sfârșitul

71:13 † sau: 1. să înceteze; 2. să dispară: 3. să moară
71:19 † lit: cele
72:2 † echitate

72:6 El va coborî ca ploaia peste lâna *turmelor*, și ca picăturile picurând pe pământ.

72:7 Va răsări în zilele Lui dreptatea, și o mulțime de pace, până când va fi dată la o parte luna.

72:8 Și El va domina de la mare până la mare, și de la râuri până la marginile lumii locuite.

72:9 Înaintea Lui vor cădea etiopienii, și vrăjmașii Lui țărâna o vor linge.

72:10 Împărații Tarsisului, și insulele, daruri vor aduce. Împărații arabilor și Seba, cu daruri se vor apropia.

72:11 Și I se vor închina toți împărații pământului. Toate neamurile ca robi Îi vor sluji.

72:12 Căci El a izbăvit pe sărman din *mâna* celui puternic, și pe cel sărac pentru care nu exista niciun ajutor.

72:13 El va cruța pe sărman și pe sărac; și sufletele săracilor *le* va mântui.

72:14 Din camătă și din nedreptate va răscumpăra sufletele lor, și scump *va fi* Numele Lui înaintea lor.

72:15 Și El viu va fi, și Îi va fi dat din aurul Arabiei, și ei se vor ruga pentru El neîncetat, toată ziua Îl vor binecuvânta!

72:16 *Și* va fi un reazem † pe pământ pe vârfurile munților; se vor ridica mai presus decât Libanul roadele Lui, și vor înflori din cetăți precum iarba pământului.

72:17 Va fi Numele Lui binecuvântat în veci. Înaintea soarelui va dăinui Numele Lui; și vor fi binecuvântate în El toate neamurile pământului; toate neamurile Îl vor numi fericit.

72:18 Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeul lui Israel, Cel ce Singur Face Minuni.

72:19 Și binecuvântat *e* Numele slavei Lui în veac, și în veacul veacului; și se va umple de slava Lui tot pământul! Să fie! Să fie!

72:20 Sfârșite sunt cântările lui David fiul lui Iese.

PSALMUL 73

73:1 (Psalm al lui Asaf) Cât de bun *e* Dumnezeu cu Israel, cu cei drepți † la inimă.

73:2 Mie însă printr-un mic *incident* † *mi* s-au clătinat picioarele; din puțin au alunecat pașii mei.

73:3 Căci am fost invidios pe cei nelegiuiți, pacea păcătoșilor văzând.

73:4 Căci nu este niciun un semn de refuz în moartea lor, și *nici* adeverire în rănile lor †.

73:5 În ostenelile oamenilor ei nu sunt niciodată, și *împreună* cu oamenii *ei* nu vor fi biciuiți.

73:6 De aceea îi stăpânește † mândria lor până la sfârșit. Ei se îmbracă cu nedreptatea și impietatea lor proprie.

73:7 Se scurge ca din grăsime nedreptatea lor. Au petrecut † în capriciile † inimii *lor*.

73:8 Au gândit și au vorbit în ticăloșie. Nedreptate în îngâmfare au vorbit.

73:9 Și-au îndreptat împotriva cerului gura lor, și limba lor a cutreierat pe pământ.

73:10 De aceea se va întoarce poporul meu aici; și zile pline se vor afla în ei.

73:11 Și ei au zis, Ce va cunoaște Dumnezeu? și, Oare este cunoaștere în Cel Preaînalt?

73:12 Iată, aceștia *sunt* păcătoșii! Și sunt înfloritori în veac, deținând bogăție.

73:13 Și am zis, Cu siguranță, în zadar am îndreptat inima mea, și am spălat în nevinovăție mâinile mele;

73:14 și am fost † biciuit toată ziua; și mustrarea mea *dojenește* în zorii zilelor.

73:15 Dacă aș fi spus, Voi vorbi astfel! – *atunci* iată, cu generația fiilor Tăi aș fi rupt legământul.

73:16 Și m-am înhămat străduindu-mă † să cunosc aceasta – truda este înaintea mea! –

73:17 până când să intru în sanctuarul lui Dumnezeu, și să dobândesc înțelegere cu privire la lucrurile sfârșiturilor † lor.

73:18 Ba încă, datorită vicleniilor lor le-ai stabilit rele; îi dobori în *plină* ridicare.

73:19 Cum au ajuns în pustiire! Degrabă s-au sfârșit! Au fost dați pieirii datorită nelegiuirii lor.

73:20 Ca un vis la deșteptare, Doamne, în cetatea Ta, chipul lor va fi ținut drept nimic.

73:21 Căci s-a aprins inima mea, și rărunchii mi s-au schimbat.

73:22 Și eu o nimica toată eram, și nu știam, ca un dobitoc am devenit înaintea Ta.

73:23 Dar eu, permanent cu Tine-*s*, Tu *mi*-ai apucat mâna, dreapta mea,

73:24 și prin sfatul Tău m-ai călăuzit, și cu slavă m-ai primit.

73:25 Fiindcă cine este pentru mine în cer? Și afară de Tine, pe cine am vrut eu pe pământ?

73:26 S-a consumat inima mea, și carnea mea, Dumnezeul inimii mele...! Iar partea mea *e* Dumnezeu în veac!

73:27 Căci iată, cei ce se îndepărtează ei înșiși de Tine vor pieri. Tu vei extirpa pe oricine curvește față de Tine.

73:28 Pentru mine însă, a *mă* alipi de Domnul, frumos este. Să-mi pun în Domnul nădejdea mea. Mi-e *drag* să vestesc toate laudele Tale în porțile fiicei Sionului.

72:16 † sprijin
73:1 † fără ocolișuri, sinceri
73:2 † dintr-un mic +accident
73:4 † trad. alt.: și sunt fermi în mijlocul rănilor lor
73:6 † posedează
73:7 † și-au trăit traiul
73:7 † διάθεσις (aici la singular), înseamnă: aranjament artistic al unei lucrări de artă (al unui discurs, al unui oraș, etc), planuri de arhitect; am folosit pluralul 'capricii' pentru a reda pluralitatea organizării gândurilor din inima omului
73:14 † am devenit
73:16 † m-am pus sub sarcina de a cunoște
73:17 † lit: escatologiile lor, cele de apoi ale lor, evenimentele lor de la urmă

PSALMUL 74

74:1 (O cugetare a lui Asaf) Dumnezeule, De ce ne-ai aruncat pentru totdeauna? S-a aprins urgia Ta împotriva oilor păşunii Tale?

74:2 Aminteşte-Ţi de congregaţia Ta, pe care ai dobândit-*o* de la început! Tu ai răscumpărat toiagul moştenirii Tale, Muntele Sionului – acesta unde Ţi-ai întins cortul în el.

74:3 Ridică-Ţi mâinile Tale împotriva mândriei lor în mod desăvârşit †! Atât cât s-a purtat cu ticăloşie vrăjmaşul în Sfântul Tău Locaş.

74:4 Şi s-au lăudat cei ce Te urăsc, în mijlocul sărbătorii Tale; au pus semnele lor *ca* semne,

74:5 şi n-au ştiut; ca la *Poarta de* Ieşire de Sus, *unde* ca într-o pădure de lemne, cu topoare au tăiat;

74:6 porţile ei toate împreună cu securea şi ranga † le-au dărâmat.

74:7 Au ars în foc sanctuarul Tău; în pământ au profanat cortul Numelui Tău.

74:8 Au zis în inimile lor rudele lor împreună, Veniţi şi să facem să înceteze toate sărbătorile lui Dumnezeu de pe pământ!

74:9 Semnele noastre nu *le mai* vedem; nu mai este profet; şi pe noi *El* nu *ne* va mai cunoaşte.

74:10 Până când, Dumnezeule va defăima † vrăjmaşul? Va stârni împotrivire faţă de Numele Tău până la sfârşit?

74:11 De ce Ţi-ai întors Mâna Ta, şi Dreapta Ta din mijlocul sânului Tău? – pentru totdeauna?

74:12 Dar Dumnezeu Împăratul nostru, mai înainte de veac a lucrat mântuire în mijlocul pământului.

74:13 Tu ai întărit prin puterea Ta marea. Tu ai zdrobit capetele dragonilor în apă.

74:14 Tu ai zdrobit capetele dragonului; l-ai dat ca hrană popoarelor etiopienilor.

74:15 Tu ai sfâşiat izvoare şi torente. Tu ai uscat râuri neîntrerupte †.

74:16 A ta este ziua, şi a Ta este noaptea; Tu ai pregătit producerea luminii şi soarele.

74:17 Tu ai făcut toate marginile pământului; vara şi iarna, Tu le-ai plăsmuit.

74:18 Aminteşte-Ţi aceasta! Un vrăjmaş a ocărând pe Domnul, şi un popor nebun a provocat Numele Tău.

74:19 Nu lăsa pradă † fiarelor sălbatice sufletul care Te celebrează cu recunoştinţă; sufletele săracilor Tăi nu *le* uita până la sfârşit.

74:20 Priveşte spre legământul Tău. Căci au umplut cei întunecaţi pământul cu case de nelegiuri.

74:21 Să nu fie întors cel înjosit † fiind făcut de ruşine. Nevoiaşul şi săracul să laude Numele Tău.

74:22 Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pricina Ta. Aminteşte-Ţi batjocorirea Ta de către cel nebun întreaga zi.

74:23 Să nu uiţi glasul servitorilor casei Tale. Mândria celor ce Te urăsc s-a ridicat fără încetare.

PSALMUL 75

75:1 (Către cel ce desăvârşeşte †; nu da stricăciunii; psalm al unei cântări a lui Asaf). Te vom celebra cu recunoştinţă, Dumnezeule; vom celebra cu recunoştinţă şi vom chema Numele Tău. Voi istorisi toate minunile Tale.

75:2 Când voi stabili † vremea *potrivită*, Eu cu dreptate voi judeca.

75:3 Se topeşte pământul şi toţi cei locuind pe el. Pauză. Eu îi voi solidifica stâlpii lui.

75:4 Am zis celor lucrând nelegiuit, Nu lucraţi nelegiuit. Şi păcătoşilor, Nu vă înălţaţi cornul.

75:5 Nu ridicaţi spre înălţime cornul vostru, şi nu vorbiţi împotriva lui Dumnezeu în mod nedrept.

75:6 Căci nici din răsărituri †, nici de la apusuri †, nici din pustii † *nu-s înălţimile* munţilor,

75:7 căci Dumnezeu judecător este. Pe acesta *îl* smereşte, şi pe acesta *îl* ridică.

75:8 Căci un pahar *e* în mâna Domnului cu vin nediluat, plin de amestecătură †; şi El *îl* înclină din partea aceasta în aceasta, dar drojdia lui nu s-a golit. Vor bea toţi păcătoşii pământului.

75:9 Eu însă mă voi veseli în veac, voi psalmodia Dumnezeului lui Iacov.

75:10 Şi toate coarnele † celor păcătoşi *le* voi zdrobi, şi va fi înălţat cornul celui drept.

PSALMUL 76

76:1 (Pentru sfârşit; în imnuri; un psalm al lui Asaf; o cântare către asirian). Cunoscut a fost făcut în Iudeea Dumnezeu; în Israel mare *e* Numele Lui,

76:2 şi a avut loc † în pace locul Lui, şi locuinţa Lui în Sion.

76:3 Acolo a sfărâmat tăria arcurilor, scutul şi sabia cea mare şi lată, şi războiul.

76:4 Lumină dai Tu în mod minunat din munţii veşnici.

76:5 Tulburaţi au fost toţi cei nepricepuţi cu inima. Au adormit somnul lor, şi nu au găsit nimic, toţi bărbaţii cei bogaţi †, în mâinile lor.

76:6 Datorită mustrării Tale, O Dumnezeul lui Iacov, căzură cei călărind pe cai.

74:3 † sau: până la sfârşit
74:6 † sau: dalta
74:10 † ocări, insulta
74:15 † VBA, SM, LXXF: râurile Etamului – localitate pomenită în unele versiuni SEP în Ios 15:59; LXXE: râuri puternice
74:19 † preda
74:21 † smerit
75:1 † sau: Pentru cel desăvârşit
75:2 † lit. voi lua, voi primi
75:6 † pl. subst. răsărit
75:6 † pl. subst. apus
75:6 † pl. subst. pustie
75:8 † sau: o amestecătură deplină
75:10 † puterile
76:2 † a luat substanţă, s-au făcut
76:5 † lit. bărbaţii bogăţiei

76:7 Tu înfricoșător ești, și cine se va opune Ție? Cât de întinsă *e* urgia Ta?

76:8 Din cer ai făcut să fie auzită judecata. Pământul s-a înfricoșat, și a tăcut,

76:9 când S-a ridicat pentru judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pe toți cei blânzi de pe pământ. Pauză.

76:10 Căci gândul lăuntric al omului Te va celebra cu recunoștință; și rămășița gândului cel lăuntric va celebra sărbătoare pentru Tine.

76:11 Faceți făgăduințe divine, și achitati-vă *de ele* față de Domnul Dumnezeul nostru. Toți cei din jurul Lui vor aduce daruri,

76:12 Celui înfricoșător și Celui ce retează duhurile conducătorilor. Cel înfricoșător față de împărații pământului.

PSALMUL 77

77:1 (Pentru sfârșit; pentru Iedutun; psalm al lui Asaf) Cu vocea mea către Domnul am strigat; glasul meu către Domnul *a fost*,; și El a căutat spre † mine.

77:2 În ziua necazului meu pe Domnul *L*- am cerut †, cu mâinile mele noaptea înaintea Lui, și nu am fost înșelat; a refuzat să fie mângâiat sufletul meu.

77:3 Mi-am amintit de Domnul și m-am bucurat. Am meditat și s-a descurajat duhul meu. Pauză.

77:4 Preocupați au fost cu vegherile ochii mei; tulburat am fost, și nu am vorbit.

77:5 Am reflectat la zilele din vechime, și de anii cei veșnici mi-am amintit.

77:6 Și am cugetat; noaptea cu inima mea am discutat, și a căutat stăruitor duhul meu.

77:7 Oare în veci *mă* va lepăda Domnul? Și nu va mai adăuga să-Și găsească plăcerea *în mine* deloc?

77:8 Sau, pentru totdeauna mila Lui *o* va amputa? Și-a sfârșit El de tot vorbirea din generație în generație?

77:9 Oare va uita să aibă milă Dumnezeu, sau va reține în urgia Lui milele Lui? Pauză.

77:10 Și am zis, Acum am început; aceasta *e* schimbarea Dreptei Celui Preaînalt.

77:11 Mi-am amintit lucrările Domnului. Căci îmi voi aminti de începutul minunilor ale Tale.

77:12 Și voi cugeta la toate lucrările Tale; și la obiceiurile Tale voi cugeta.

77:13 Dumnezeule, în locul preasfânt *e* calea Ta. Care Dumnezeu *e* mare precum Dumnezeul nostru?

77:14 Tu ești Dumnezeul Care Face Minuni. Ai făcut cunoscut printre popoare Puterea Ta.

77:15 Ai răscumpărat prin Brațul Tău pe poporul Tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif.

77:16 Te-au văzut apele, Dumnezeule, Te-au văzut apele și s-au înfricoșat; s-au tulburat abisurile,

77:17 mulțimea zgomotelor apelor; glas au dat norii, căci și săgețile Tale cutreieră.

77:18 Glasul tunetului Tău, în *inima* uraganului; au iluminat fulgerele Tale lumea locuită; tremur și cutremur s-au făcut pe pământ.

77:19 Prin mare *sunt* căile Tale, și cărările Tale prin ape multe, și urmele Tale nu se vor cunoaște.

77:20 Tu ai călăuzit ca pe niște oi pe poporul Tău, prin mâna lui Moise și a lui Aaron.

PSALMUL 78

Generațiile vor lăuda pe Domnul

78:1 (Al contemplării lui Asaf) Ia aminte, poporul meu, la legea mea. Plecați urechea voastră la spusele gurii mele.

78:2 Voi deschide în parabole gura mea; voi pronunța lucruri umbrite de la început;

78:3 toate câte le-am auzit și le cunoaștem, și *pe care* părinții noștri ni *le*-au istorisit.

78:4 Nu au fost ascunse față de copiii lor către generația următoare, vestind laudele Domnului, și puterile Lui, și minunile Lui pe care le-a făcut.

78:5 Și a ridicat o mărturie în Iacov, și o lege a pus în Israel, despre care le-a poruncit părinților noștri, să facă cunoscut acestea fiilor lor;

78:6 așa încât să cunoască generația următoare, fiii născuți. Și să se ridice și să istorisească acestea fiilor lor,

78:7 ca să-și pună în Dumnezeu nădejdea lor, și să nu uite lucrările lui Dumnezeu, și poruncile Lui să *le* caute;

78:8 ca să nu devină ca părinții lor; o generație sucită și care amărăște; o generație care nu și-a întărit inima ei, și ne credincioasă față de Dumnezeu *a fost* duhul ei.

78:9 Fiii lui Efraim întinzând și trăgând cu arcul, au dat dosul în ziua luptei.

78:10 Nu au păzit legământul lui Dumnezeu, și în legea Lui nu au vrut să umble.

78:11 și au uitat binefacerile Lui, și minunile Lui, pe care li *le*-a arătat,

78:12 înaintea părinților lor; cele pe care le-a făcut, minuni în pământul Egiptului, în câmpia Taneos †.

78:13 A rupt marea, și *i*-a dus prin ea; a îngrămădit lângă ei apele ca-ntr-un burduf.

78:14 Și i-a călăuzit printr-un nor ziua, și toată noaptea printr-o iluminare de foc.

78:15 A rupt stânca în pustiu, și le-a dat să bea ca din abis mare.

78:16 Și a scos apă din stâncă, și a făcut să curgă ca râuri de apă.

78:17 Și ei au adăugat încă să păcătuiască împotriva Lui; *L*-au amărât pe Cel Preaînalt într-un loc lipsit de apă.

77:1 † a lua seama la, a acorda atenție la
77:2 † căutat

78:12 † TM Țoan

78:18 Și au ispitit pe Dumnezeu în inimile lor ca să ceară bucate pentru sufletele lor.

78:19 Și au vorbit rele împotriva lui Dumnezeu. Și au zis, Oare va putea Dumnezeu să pregătească o masă în pustie?

78:20 Când a lovit El stânca, și au curs apele, și torentele au inundat, *au zis,* Oare și pâine va putea El să *ne* dea? sau să pregătească o masă poporului Lui?

78:21 De aceea a auzit Domnul, și S-a ridicat. Și un foc s-a aprins în Iacov, și urgie s-a ridicat asupra lui Israel.

78:22 Căci nu s-au încrezut în Domnezeu, nici nu și-au pus nădejdea în mântuirea Lui.

78:23 Și a poruncit norilor de sus, și porțile cerurilor s-au deschis,

78:24 și a plouat peste ei mană de mâncare; și pâinea cerurilor le-a dat.

78:25 Pâinea îngerilor a mâncat omul; provizie de alimente le-a trimis din belșug.

78:26 A ridicat austrul † din cer, și a adus prin puterea Lui bălțărețul †.

78:27 Și a plouat peste ei ca pulberea carne, și ca nisipul mărilor zburătoare împănate †.

78:28 Și au căzut în mijlocul taberei lor, de jur împrejurul corturilor lor.

78:29 Și au mâncat, și s-au săturat foarte. Și pofta lor le-a adus-*o*.

78:30 Nu au fost lipsiți de pofta lor; dar hrana era în gura lor,

78:31 și urgia lui Dumnezeu a izbucnit asupra lor, și El a omorât în multitudinea lor, și pe aleșii lui Israel *i*-a legat de mâini și de picioare.

78:32 Cu toate acestea ei tot au păcătuit, și n-au crezut în minunile Lui.

78:33 Și s-au sfârșit în deșertăciune zilele lor, și anii lor în fugă.

78:34 Când îi omora, atunci Îl căutau, și se întorceau și în zori se trezeau îndreptându-se către Dumnezeu.

78:35 Și și-au amintit că Dumnezeu ajutorul lor este, și *că* Dumnezeul Cel Preaînalt Răscumpărătorul lor este.

78:36 Și Îl iubeau cu gura lor, dar cu limba lor Îl mințeau.

78:37 Iar inima lor nu *a fost* dreaptă cu El, nici nu au crezut în legământul Lui.

78:38 El însă este milos și va ispăși păcatele lor, și nu va arunca în stricăciune. Și va înmulți întoarcerea mâniei Lui, și nu-Și va aprinde toată urgia Lui.

78:39 Și Și-a amintit că ei sunt carne; un vânt ducându-se și nemai întorcându-se.

78:40 De câte ori L-au amărât în pustie; au stârnit urgia Lui într-un pământ fără apă.

78:41 Și s-au întors și *L*-au pus la încercare pe Dumnezeu, și pe Sfântul lui Israel *L*-au provocat.

78:42 Nu și-au amintit de mâna Lui *în* ziua † în care i-a răscumpărat din mâna celui ce necăjea;

78:43 cum a făcut în Egipt semnele Lui, și miracole Lui în câmpia Taneos.

78:44 Și a schimbat în sânge râurile lor, și bălțile lor, ca să nu bea.

78:45 A trimis către ei tăunele, și i-a mâncat, și broasca, și i-a prăbușit în stricăciune.

78:46 Și a trimis mălura în rodurile lor, și ostenelile † lor, lăcustei.

78:47 A omorât prin grindină via lor, și sicomorii lor prin brumă.

78:48 Și a predat pentru *a fi lovite de* grindină vitele lor, și avuțiile lor focului.

78:49 A trimis către ei urgia mâniei Lui; mânie și urgie și necaz; o misiune prin îngeri ai terorilor.

78:50 A deschis o cărare urgiei Lui; nu a cruțat de la moarte sufletele lor; și vitele lor în moarte *le*-a reținut.

78:51 Și a lovit pe toți întâi-născuții în pământul Egiptului, pârga întregii lor trude în corturile lui Ham.

78:52 Și a făcut să plece ca pe oi pe poporul Lui; și i-a condus ca pe o turmă în pustie.

78:53 Și i-a călăuzit în nădejde; și nu au fost temători †, și pe vrăjmașii lor *i*-au acoperit marea.

78:54 Și i-ai adus în muntele sanctuarului † Lui; muntele acesta pe care îl dobândise dreapta Lui.

78:55 Și a izgonit înaintea feței lor neamuri, și le-a atribuit loturi cu sfoara de-mpărțit pământul. Și a sălășuit în corturile lor pe semințiile lui Israel.

78:56 Și au ispitit și au amărât pe Dumnezeul cel Preaînalt; și mărturiile Lui nu *le*-au păzit.

78:57 Și s-au întors și au fost împotrivitori, ca și părinții lor s-au transformat într-un arc deviant.

78:58 Și au provocat mânia Lui pe dealurile lor, și prin imaginile *idolilor* lor au provocat gelozia Lui.

78:59 A auzit Dumnezeu, și nu a *mai* luat seama *la ei*, și în mod distrugător † a socotit ca pe nimic pe Israel.

78:60 Și a lepădat cortul din Silo, cortul pe care *Îl* întinsese între oameni.

78:61 Și a predat în captivitate forța lor, și frumusețea lor în mâinile vrăjmașilor.

78:62 Și a închis prin sabia cea mare și lată pe poporul Lui; și moștenirea Lui a socotit-*o* ca pe nimic.

78:63 Tinerii lor au fost consumați de foc, și fecioarele lor nu au fost jelite.

78:26 † vântul de sud-vest
78:26 † vântul de sud
78:27 † cu pene (DEX), 6 oc

78:42 † sau: de ziua
78:46 † rodul muncii
78:53 † timizi
78:54 † locașului sfânt
78:59 † lit. foarte mult

78:64 Preoții lor prin sabia cea mare și lată au căzut, și văduvele lor nu au fost plânse.

78:65 Și S-a trezit ca din somn Domnul; ca un Puternic amețit de vin.

78:66 Și a lovit pe vrăjmașii Lui prin spate; ocară veșnică a rânduit pentru ei.

78:67 Și a lepădat cortul lui Iosif; și semința lui Efraim n-a ales-*o*.

78:68 A ales semința lui Iuda, Muntele Sionului pe care l-a iubit.

78:69 Și a zidit ca unicornul sfințenia Lui pe pământ; a pus temelia lui în veac.

78:70 Și a ales pe David Robul Lui; și l-a luat de la turmele oilor;

78:71 din spatele celor ce fată l-a luat, să păstorească pe Iacov robul Lui, și pe Israel moștenirea Lui.

78:72 Și i-a păstorit în neprihănirea inimii Lui; și în priceperea mâinilor Lui i-a călăuzit.

PSALMUL 79

79:1 (Psalm al lui Asaf) Dumnezeule, au venit neamurile în moștenirea Ta! Au întinat templul Tău sfânt. Au făcut Ierusalimul precum coliba paznicului de pădure.

79:2 Au dat trupurile moarte ale robilor Tăi ca mâncăruri păsărilor cerului; carnea pioșilor Tăi, fiarelor pământului.

79:3 Au vărsat sângele lor ca apa de jur împrejurul Ierusalimului; și nu a fost nimeni care să-*i* îngroape.

79:4 Am ajuns un subiect de ocară pentru vecini noștri, de sarcasm și ironie pentru cei din jurul nostru.

79:5 Până când, Doamne? Vei fi iritat până la sfârșit? Va arde precum focul zelul Tău?

79:6 Varsă-*Ți* urgia Ta peste neamuri, care nu Te cunosc! Și peste împărățiile în care Numele Tău nu e chemat.

79:7 Căci *l*-au devorat pe Iacov, și locul lui *l*-au pustiit.

79:8 Nu-Ți aminti nelegiuirile noastre din vechime! Degrabă să se preocupe de noi îndurările Tale! Căci am sărăcit peste măsură.

79:9 Ajută-ne, Dumnezeul mântuirii noastre, datorită slăvii Numelui Tău. Doamne izbăvește-ne, și ispășește păcatele noastre, datorită Numelui Tău.

79:10 Ca nu cumva să zică neamurile, Unde este Dumnezeul lor? Și fă-Ți cunoscut printre neamuri, înaintea ochilor noștri, răzbunarea sângelui robilor Tăi, care a fost vărsat.

79:11 Să între înaintea Ta suspinul celor încătușați! După mărimea brațului Tău prezervă pe fiii celor ce sunt uciși!

79:12 Plătește vecinilor noștri de șapte ori în sânul lor! Pentru batjocura lor cu care Te-au insultat, Doamne.

79:13 Noi însă, poporul Tău *suntem*, și oile pășunii Tale. Ție-ți vom mulțumi, Dumnezeule, în veac, în generație și-*n* generație vom vesti lauda Ta.

PSALMUL 80

80:1 (Pentru desăvârșire; al schimbărilor; o mărturie a lui Asaf; un psalm) *Tu,* Cel ce pești pe Israel, ia aminte! *Tu,* Cel ce călăuzești ca pe oi pe Iosif, Cel ce ședzi pe heruvimi – arată-Te!

80:2 Înaintea lui Efraim, și Beniamin, și Manase – trezește puterea Ta, și vino în mântuirea noastră.

80:3 Dumnezeule, întoarce-ne, și să se arate Fața Ta! Și vom fi mântuiți.

80:4 Doamne Dumnezeul Oștirilor, până când Te vei supăra pe rugăciunea robilor Tăi?

80:5 *Până când* ne vei hrăni cu pâinea lacrimilor, și ne vei adăpa cu lacrimi pe măsură †?

80:6 Ne-ai pus ca *subiect de* ceartă pentru vecinii noștri; și vrăjmașii noștri rânjesc batjocoritor la noi.

80:7 Doamne Dumnezeul Oștirilor, întoarce-ne, și să se arate Fața Ta! Și vom fi mântuiți.

80:8 O viță din Egipt ai răsădit †; ai alungat neamuri, și ai sădit-o pe ea.

80:9 Tu ai deschis o cale înaintea ei, și *i*-ai sădit rădăcinile ei, și s-a umplut pământul.

80:10 A acoperit munții umbra ei, și mlădițele ei cățărătoare *au acoperit* cedrii lui Dumnezeu.

80:11 Ea și-a întins mlădițele-i în mare, și-n râuri lăstarii ei.

80:12 De ce ai dărâmat îngrăditura ei, și au cules-o toți cei ce trec pe cale?

80:13 A devastat-o scroafa din pădure, și bestia sălbatică și-a făcut-o teritoriul ei de vânătoare.

80:14 Dumnezeul Oștirilor întoarce-Te, da! Și privește din cer, și vezi și cercetează via aceasta!

80:15 Și pregătește-o! *Via* pe care a sădit-*o* dreapta Ta! Și peste fiul omului, pe care Ți L-ai întărit.

80:16 Ea e aprinsă de foc și scormonită. De mustrarea Feței Tale vor pieri.

80:17 Să fie Mâna Ta peste bărbatul dreptei Tale, și peste fiul omului, pe care Ți L-ai întărit.

80:18 Și nicidecum nu ne vom îndepărta de Tine. Tu ne vei învia, și Numele Tău *Îl* vom chema.

80:19 Doamne Dumnezeul Oștirilor, întoarce-ne, și să Se arate Fața Ta! și vom fi mântuiți.

PSALMUL 81

81:1 (Pentru desăvârșire; pentru teascurile de vin; psalm al lui Asaf) Veseliți-vă în Dumnezeu ajutorul nostru! Chiuiți către Dumnezeul lui Iacov!

81:2 Luați un psalm, și dați *glas* tamburinei, psalterionului cel plăcut *împreună* cu harfa.

81:3 Trâmbițați în timpul lunii noi, *cu* o trâmbiță în bine-însemnata zi a sărbătorii voastre.

80:5 † sau: într-o deplină măsură
80:8 † sau: strămutat

81:4 Căci o rânduială în Israel este, și o judecată a lui Dumnezeu în Iacov.

81:5 O mărturie în Iosif a făcut-o El, în timpul ieșirii lui din pământul Egiptului; o limbă pe care nu *o* cunoștea, a auzit el.

81:6 *I*-a îndepărtat de la povară spatele lui; mâinile lui la coșuri erau înrobite.

81:7 În *vreme de* necaz M-ai chemat, și te-am izbăvit. Te-am ascultat din locul ascuns al furtunii. Pauză. Ți-am încercat veridicitatea la Apa Disputei †.

81:8 Ascultă, poporul Meu, și-ți voi confirma, mărturisindu-ți, Israele, dacă M-ai asculta.

81:9 Să nu fie la tine niciun dumnezeu nou, nici să nu te închini înaintea unui dumnezeu străin.

81:10 Căci Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Cel ce te-a condus afară din pământul Egiptului. Deschide-ți larg gura ta, și ți-o voi umple.

81:11 Și nu a ascultat poporul Meu glasul Meu; și Israel nu a luat seama la Mine.

81:12 Și i-am lăsat să umble după practicile inimilor lor; vor merge în practicile lor.

81:13 Dacă poporul Meu M-ar fi ascultat, Israel în căile Mele dacă ar fi umblat,

81:14 la stadiul de nimic pe vrăjmașii lor *i*-aș fi umilit, și asupra asupritorilor lor *Mi*-aș fi pus mâna Mea.

81:15 Vrăjmașii Domnului L-au mințit, și va fi vremea lor în veac.

81:16 Și i-a hrănit din grăsimea grânei, și din stâncă *cu* miere i-a săturat.

PSALMUL 82

82:1 (Psalm al lui Asaf) Dumnezeu stă în congregația dumnezeilor; și în mijlocul dumnezeilor făcând cercetare.

82:2 Până când veți judeca, *cu* nedreptate, și fețele păcătoșilor *le* acceptați?

82:3 Faceți judecată orfanului, și sărmanului! Celui smerit și săracului faceți-*i* dreptate!

82:4 Scăpați-*l* pe *cel* sărac și pe *cel* sărman! Din mâna păcătosului izbăviți-l!

82:5 *Ei* nu cunosc nici nu pricep; în întuneric trec umblând. Vor fi clătinate toate temeliile pământului.

82:6 Eu am zis, Dumnezei sunteți, și fii ai Celui Preaînalt – toți.

82:7 Voi însă ca oameni † muriți, și ca unul din conducători veți cădea.

82:8 Ridică-Te, Dumnezeule, judecă pământul! Căci Tu vei moșteni în *mijlocul* tuturor neamurilor.

PSALMUL 83

83:1 (Cântare a unui psalm al lui Asaf) Dumnezeule, cine va fi comparat cu Tine? Să nu taci, nici să nu Te îmblânzești, Dumnezeule.

83:2 Căci iată, vrăjmașii Tăi au urlat, și cei ce Te urăsc *și*-au ridicat capul.

83:3 Împotriva poporului Tău viclean au acționat cu intenție, și au făcut planuri împreună împotriva sfinților Tăi.

83:4 Au zis, Veniți, și să-i extirpăm dintre neamuri; și nicidecum amintirea numelui lui Israel să nu mai fie.

83:5 Căci au făcut planuri într-un gând împreună; împotriva Ta un legământ au încheiat;

83:6 corturile edomiților, și ismaeliții, Moabul și hagareniții;

83:7 Ghebal, și Amon, și Amalec; filistenii *împreună* cu locuitorii Tirului.

83:8 Căci chiar și Asiria s-a unit cu ei; au venit în ajutorul fiilor lui Lot. Pauză.

83:9 Fă-le precum lui Madian, și lui Sisera; precum lui Iabin la torentul Chison.

83:10 Au fost extirpați în En-Dor; au devenit ca balega pe pământ.

83:11 Fă-*le* conducătorilor lor ca lui Oreb și Zeeb, și *lui* Zebah și Țalmuna – tuturor conducătorilor lor.

83:12 Care au zis, Să luăm în moștenire ca proprietate a noastră sanctuarul lui Dumnezeu.

83:13 Dumnezeul meu, fă-i ca un vârtej; ca pe un pai în fața vântului;

83:14 ca pe un foc care va arde pădurea; ca pe o flacără care mistuie munții.

83:15 Așa-i vei urmări cu furtuna Ta; și în urgia Ta îi vei tulbura.

83:16 Umple fețele lor cu dezonoare; și să caute Numele Tău, Doamne.

83:17 Să fie rușinați și tulburați în veacul veacului; și să regrete și să fie dați pieirii.

83:18 Și să știe că Numele Tău *e* Domnul. Tu singur *ești* Preaînalt peste tot pământul.

PSALMUL 84

84:1 (Pentru sfârșit; pentru teascurile de vin, al fiilor lui Core, un psalm) Cât sunt de iubite corturile Tale, Doamne al oștirilor.

84:2 Tânjește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului. Inima mea și carnea mea s-au veselit în Dumnezeul Cel viu.

84:3 Chiar și vrabia găsește pentru ea o casă; și turturica un cuib pentru ea, unde își pune puii ei. Altarele Tale, Doamne al oștirilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu.

84:4 Ferice de cei locuind în Casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda. Pauză.

84:5 Ferice de bărbatul care are † ajutorul lui de la Tine; cărări ascendente în inima lui a încheiat;

84:6 în valea locului plângerii; în locul pe care l-a stabilit; căci și binecuvântare va da Cel ce legiferează.

81:7 † contestație, ceartă; ἀντι-λογία: a vorbi împotrivă
82:7 † sau: oamenii

84:5 † lit. căruia îi este

84:7 Ei vor merge din putere în putere; ei vor vedea pe Dumnezeul dumnezeilor în Sion.

84:8 Doamne Dumnezeul oștirilor ascultă rugăciunea mea. Pleacă-Ți urechea, Dumnezeul lui Iacov. Pauză.

84:9 Protectorul nostru, vezi Dumnezeule, și uită-Te la fața unsului † Tău.

84:10 Căci mai bine, o singură zi în curțile Tale, decât mii *de ani afară*. Voi alege să fiu lepădat în casa Dumnezeului meu, mai degrabă decât locuirea mea printre corturile păcătoșilor.

84:11 Căci mila și adevărul *le* iubește Domnul. Dumnezeu, har și slavă va da. Domnul nu va lipsi de cele bune pe cei ce umblă în nerăutate.

84:12 Doamne, Dumnezeul Puterilor †, ferice de omul nădăjduind în Tine.

PSALMUL 85

85:1 (Pentru sfârșit; al fiilor lui Core; psalm) Ți-ai găsit plăcerea, Doamne, în pământul Tău. Ai întors captivitatea lui Iacov.

85:2 Ai iertat nelegiuirile poporului Tău. Ai acoperit toate păcatele lor.

85:3 Ți-ai potolit toată urgia Ta. Te-ai întors de la urgia mâniei Tale.

85:4 Întoarce-ne, Dumnezeul salvărilor noastre, și întoarce-*Ți* mânia Ta de la noi.

85:5 Oare în veci vei fi iritat asupra noastră? Sau se va întinde urgia Ta din generație în generație?

85:6 Doamne, Tu, întorcându-Te ne vei învia †, și poporul Tău se va bucura în Tine.

85:7 Arată-ne, Doamne, mila Ta. Și mântuirea Ta, dă-ne-*o*.

85:8 Voi asculta ce va vorbi în mine Domnul Dumnezeu; căci El va vorbi pace către poporul Lui, și către cei pioși ai Lui, și către cei întorcându-și inimile la El.

85:9 Și aproape de cei cărora le e frică de El, *e* mântuirea Lui; ca să-și întindă cortul slava *Lui* în pământul nostru.

85:10 Mila și adevărul s-au întâlnit; dreptatea și pacea s-au sărutat cu tandrețe.

85:11 Adevărul din pământ răsare; și dreptatea din cer a privit.

85:12 Căci și Domnul va da bunătate, și pământul nostru *își* va da rodul lui.

85:13 Dreptatea înaintea Lui va merge, și va pune pe cale pașii Lui.

PSALMUL 86

86:1 (Rugăciune a lui David) Apleacă-*Ți* Doamne urechea Ta, și ascultă-mă, căci sărman și sărac sunt eu.

86:2 Păzește sufletul meu, căci pios sunt. Mântuiește-*l* pe robul Tău, Dumnezeul meu, pe cel ce nădăjduiește în Tine.

86:3 Miluiește-mă, Doamne, căci către Tine voi striga toată ziua.

86:4 Bucură sufletul robului Tău, deoarece către Tine ai ridicat sufletul meu.

86:5 Căci Tu Doamne, *ești* bun, și blând, și plin de milă față de cei ce Te cheamă.

86:6 Auzi Doamne, rugăciunea mea, și ia seama la glasul implorării mele.

86:7 In ziua necazului meu am strigat către Tine, căci m-ai auzit.

86:8 Nimeni nu este asemenea Ție între dumnezei, Doamne, și nimeni nu este potrivit lucrărilor Tale.

86:9 Toate neamurile, atâtea câte le-ai făcut, vor veni și se vor închina înaintea Ta, Doamne, și vor slăvi Numele Tău.

86:10 Căci mare ești Tu, și făcând minuni. Tu ești Dumnezeul Unic.

86:11 Călăuzește-mă, Doamne, în calea Ta; și voi umbla în adevărul Tău. Să se bucure inima mea, ca să aibă frică de Numele Tău.

86:12 Te voi celebra cu recunoștință, Doamne Dumnezeul meu, din toată inima mea; și voi slăvi Numele Tău în veac.

86:13 Căci mila Ta *e* mare față de mine; și ai izbăvit sufletul meu din Hadesul cel mai de jos.

86:14 Dumnezeule, călcătorii de lege s-au ridicat împotriva mea, și congregația celor puternici caută sufletul meu, și nu și-au propus Persoana Ta înaintea lor.

86:15 Și Tu, Doamne Dumnezeul meu, *ești* îndurător și milos, îndelung răbdător și plin de milă, și adevărat.

86:16 Uită-Te la mine, și ai milă de mine. Dă tăria Ta slujitorului Tău, și mântuiește pe fiul slujitoarei Tale.

86:17 Fă cu mine un semn spre bine, și să vadă cei ce mă urăsc, și să fie rușinați. Căci Tu Doamne, m-ai ajutat, și m-ai mângâiat.

PSALMUL 87

87:1 (Al fiilor lui Core; psalmul unei cântări) Temeliile ei *sunt* în munții cei sfinți.

87:2 Iubește Domnul porțile Sionului mai presus de toate corturile lui Iacov.

87:3 Lucruri glorioase au fost spuse despre tine, cetate a lui Dumnezeu.

87:4 Voi menționa pe Rahav și pe Babilon față de cunoscuții mei; și iată, filistenii și Tirul și popoarele etiopienilor; acestea au luat ființă acolo.

87:5 Mamă *e* Sionul – va spune un om; și, Omul *acesta* e născut în ea †; și, El Însuși a întemeiat-o, Cel Preaînalt.

87:6 Domnul va descrie *aceasta* în scriptura popoarelor și a conducătorilor aceștia care au venit la existență în ea. Pauză.

87:7 Așa cum tuturor celor fericiți le *este* locuința în Tine.

PSALMUL 88

88:1 (O cântare a unui psalm al fiilor lui Core; pentru desăvârșire; pe harfă pentru a răspunde unei contemplări a lui Etam

---

84:9 † Hristosului
84:12 † sau: Oștirilor
85:6 † a da viață, 2 oc, Psa 80:18, 85:6

87:5 † cetatea Sionului, v. 2

israelitul) Doamne Dumnezeul mântuirii mele, *în timpul* zilei am strigat, și în noapte, înaintea Ta.

88:2 Să intre înaintea Ta rugăciunea mea! Pleacă-Ți urechea Ta spre implorarea mea.

88:3 Căci s-a umplut de rele sufletul meu, și viața mea de Hades s-a apropiat.

88:4 Am fost socotit cu cei ce se coboară în puțul gropii. Am ajuns ca un om fără leac,

88:5 printre morți am fost lăsat †, precum cei înjunghiați dormind în mormânt, de care nu-Ți mai amintești, și care din mâna Ta au fost lepădați.

88:6 M-au pus în puțul gropii celei mai de jos, în *locuri* întunecate, și în umbra morții.

88:7 Peste mine s-a fixat mânia Ta, și toate talazurile Tale *le*-ai adus peste mine. Pauză.

88:8 Ai îndepărtat pe cunoscuții mei de la mine. M-ai făcut o urâciune pentru ei. Am fost predat, și nu am izbăvit.

88:9 Ochii mei au slăbit de nevoință. Am strigat către Tine, Doamne, toată ziua. Mi-am deschis larg către Tine mâinile mele.

88:10 Oare pentru morți vei face minuni? Sau vracii *îi* vor învia, și *ei* Te vor celebra cu recunoștință?

88:11 Oare va istorisi cineva în mormânt mila Ta, și adevărul Tău în pieire?

88:12 Oare vor fi făcute cunoscute în întuneric minunile Tale, și dreptatea Ta într-un pământ uitat?

88:13 Și eu către Tine Doamne am strigat; și în zori rugăciunea mea va ieși înaintea Ta.

88:14 De ce, Doamne, lepezi sufletul meu? *Și*-Ți întorci Fața Ta de la mine?

88:15 Sărman sunt eu și în osteneli din tinerețea mea; și înălțat fiind, am fost smerit și lăsat fără nădejde.

88:16 Peste mine au trecut urgiile Tale; înspăimântările Tale m-au tulburat.

88:17 M-au împresurat ca apa; întreaga zi m-au înconjurat împreună.

88:18 Ai îndepărtat de la mine pe prieten și pe apropiat, și pe cei ce mă cunoșteau, datorită nenorocirii.

PSALMUL 89

89:1 (O cugetare a lui Etan israelitul) Milele Tale Doamne în veac *le* voi cânta. Din generație în generație voi vesti adevărul Tău cu gura mea.

89:2 Căci Tu ai zis, În veac mila va fi zidită. În ceruri va fi pregătit adevărul Tău.

89:3 Am încheiat un legământ cu aleșii Mei. Am jurat lui David robul Meu.

89:4 Până-n veac voi pregăti sămânța ta, și voi zidi din generație în generație tronul tău.

89:5 Vor lăuda cu recunoștință cerurile minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău în adunarea sfinților.

89:6 Căci cine în nori va fi la fel ca Domnul? *Cine* se va asemăna cu Domnul printre fiii lui Dumnezeu?

89:7 Dumnezeu e slăvit în sfatul sfinților; mare și înfricoșător este față de toți cei din jurul Lui.

89:8 Doamne Dumnezeul Oștirilor, cine e asemenea Ție, Puternic ești Doamne, și adevărul Tău e împrejurul Tău.

89:9 Tu ești Stăpânitorul puterii mării; și clătinarea valurilor ei Tu *o* îmblânzești.

89:10 Tu ai smerit ca pe un om rănit pe cel mândru. Prin Brațul Puterii Tale *i*-ai împrăștiat pe vrăjmașii Tăi.

89:11 Ale Tale sunt cerurile, și al Tău este pământul. Lumea locuită și plinătatea ei Tu *le*-ai întemeiat.

89:12 Crivățul † și marea † Tu *le*-ai creat. Taborul și Hermonul în Numele Tău se vor veseli.

89:13 Al Tău Braț *e* cu puterile domniilor. Să se întărească Mâna Ta! Să se înalțe Dreapta Ta!

89:14 Dreptatea și judecata † *sunt* pregătirea † tronului Tău; mila și adevărul vor merge înaintea Feței Tale.

89:15 Binecuvântat *este* poporul cunoscând chiotul *de bucurie*. Doamne, în lumina Feței Tale vor umbla.

89:16 Și în Numele Tău se vor veseli toată ziua; și în dreptatea Ta se vor preamări.

89:17 Pentru că lauda puterii lor Tu ești; și prin bunăvoința Ta va fi ridicat cornul nostru.

89:18 Căci de la Domnul *e* sprijinul, și de la Sfântul lui Israel, Împăratul nostru.

89:19 Atunci ai vorbit într-o viziune fiilor tăi, și ai zis, Am pus ajutor peste Cel Puternic; ridicând un Ales din poporul Meu.

89:20 *L*-am găsit pe David Robul Meu. Cu untdelemnul Meu sfânt l-am uns.

89:21 Căci Mâna Mea va fi în ajutorul lui; și Brațul Meu îl va întări.

89:22 Nu va avea folos vrăjmașul în el; și fiul nelegiuirii nu va mai adăuga să-l maltrateze.

89:23 Și voi acoperi cu lovituri în fața lui pe vrăjmașii lui; și pe cei ce-l urăsc *îi* voi pune pe fugă.

89:24 Iar adevărul Meu și mila Mea cu el *vor fi*; și în Numele Meu va fi înălțat cornul lui.

89:25 Și voi așeza în mare mâna lui, și în râuri dreapta lui.

89:26 El Mă va chema, *zicând*, Tatăl meu ești Tu, Dumnezeul meu, și Ocrotitorul Mântuirii mele.

89:27 Iar Eu Întâi-Născut îl voi face, înălțat mai presus de împărații pământului.

88:5 † eliberat

89:12 † nordul
89:12 † vestul
89:14 † echitatea
89:14 † +starea +de preparare

89:28 În veac îi voi păstra mila Mea; și legământul Meu, credincios lui.

89:29 Și voi stabili în veacul veacului sămânța lui, și tronul lui ca zilele cerului.

89:30 Dacă vor părăsi fiii lui legea Mea, și în judecățile Mele nu vor umbla;

89:31 dacă rânduielile Mele *le* vor profana, și poruncile Mele nu *le* vor ține;

89:32 *atunci* voi cerceta cu un toiag nelegiuirile lor; și prin biciuiri nedreptățile lor,

89:33 dar mila Mea nicidecum n-*o* voi șterge față de ei, nici, în niciun fel, nu voi fi nedrept față de adevărul Meu.

89:34 Nici în niciun fel nu voi profana legământul Meu; și cele ce au ieșit prin buzele Mele, nicidecum nu *le* voi anula.

89:35 Odată ce am jurat prin sfințenia Mea, oare *îl* voi minți Eu pe David?

89:36 Sămânța lui în veac va dăinui, și tronul lui, ca soarele înaintea Mea.

89:37 Și ca luna cea pregătită în veac, și martorul în cer credincios. Pauză.

89:38 Dar Tu *l*-ai lepădat, și *l*-ai disprețuit; *l*-ai respins pe Alesul † Tău.

89:39 Ai rupt legământul Robului Tău. Ai profanat *aruncând* la pământ *locul* lui preasfânt.

89:40 Ai dărâmat toate gardurile lui. Ai făcut fortărețele lui o sperietoare.

89:41 Îl jefuiesc toți cei ce trec pe drum. A devenit batjocura vecinilor lui.

89:42 Ai ridicat dreapta celor ce-l necăjesc. *I*-ai bucurat pe toți vrăjmașii lui.

89:43 Ai zădărnicit ajutorul sabiei lui, și nu l-ai ajutat în bătălie.

89:44 Te-ai oprit din a-l curăți. Tronul lui, la pământ *l*-ai doborât.

89:45 Ai împuținat zilele tronului lui. Ai revărsat peste el rușine.

89:46 Până când, Doamne, vei sta întors cu spatele? până la sfârșit? Va arde ca focul urgiei Ta?

89:47 Amintește-Ți care *este* realitatea ființei mele. Căci oare, în zadar ai creat pe toți fiii oamenilor?

89:48 Cine este omul care va fi viu, și nu va vedea moartea? *Își* va izbăvi sufletul lui din mâna Hadesului? Pauză.

89:49 Unde sunt milele Tale cele străvechi, Doamne, pe care le-ai jurat lui David în adevărul Tău?

89:50 Amintește-Ți, Doamne, batjocura robilor Tăi, pe care am purtat-*o* în sânul Meu, de la multe neamuri;

89:51 cu care au defăimat vrăjmașii Tăi, Doamne, cu care au defăimat reîmpăcarea Unsului † Tău.

89:38 † Hristosul
89:51 † Hristosului

89:52 Binecuvântat *să fie* Domnul în veac. Să fie. Să fie.

PSALMUL 90

Domnul veșniciilor

90:1 (Rugăciune a lui Moise om al lui Dumnezeu) Doamne, un refugiu ai devenit pentru noi din generație în generație.

90:2 Înainte ca munții să fie fost, și să fie plăsmuit pământul și lumea locuită; și din veac și până în veac Tu ești.

90:3 Nu-*l* întoarce pe om într-o stare joasă, *Tu care* de asemenea ai zis, Întoarceți-vă înapoi fiii oamenilor!

90:4 Căci o mie de ani în ochii Tăi, Doamne, *sunt* ca ziua de ieri care a trecut, și *ca* o strajă în noapte.

90:5 Ca nimic anii lor vor fi; dis-de-dimineața ca iarba fragedă se va duce;

90:6 Dimineața înflorește, și trece; seara va cădea, se întărește și s-a usucă.

90:7 Căci ne-am istovit în urgia Ta, și în mânia Ta ne-am tulburat.

90:8 Tu pui nelegiuirile noastre înaintea Ta, veacul nostru în iluminarea Feței Tale.

90:9 Căci toate zilele noastre s-au epuizat; și în urgia Ta ne-am epuizat. Anii noștri, precum un păianjen meditând.

90:10 Zilele anilor noștri în ei sunt șaptezeci de ani; iar dacă *sunt* în puteri, optzeci de ani, dar mulți din ei trudă și îndurerare; căci survine slăbiciunea peste noi, și suntem înstruiți.

90:11 Cine cunoaște tăria urgiei Tale? Și din frica Ta, *frica* mâniei Tale, *cine știe* să-*și* numere *zilele*?

90:12 Dreapta Ta, așa să facă cunoscut, mie și celor corijați în inimă în înțelepciune.

90:13 Întoarce-te Doamne. Până când? Și mângâie pe robii Tăi.

90:14 Am fost umpluți dis-de-dimineața de mila Ta, Doamne, și ne-am veselit și ne-am bucurat în toate zilele noastre.

90:15 Ne-am bucurat datorită zilelor în care ne-ai smerit, *datorită* anilor în care am văzut rele.

90:16 Și caută asupra † robilor Tăi, și asupra lucrărilor lor, și călăuzește pe fiii lor.

90:17 Și să fie strălucirea Domnului Dumnezeului nostru peste noi. Și lucrările mâinilor noastre îndreaptă-*le* † pentru noi, și lucrul mâinilor noastre îndreaptă.

PSALMUL 91

91:1 (Lăudă a unei cântări al lui David) Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, în adăpostul Dumnezeului cerului își va avea sălașul.

91:2 El va spune Domnului, Ocrotitorul meu ești, și Refugiul meu; Dumnezeul meu, și îmi voi întemeia nădejdea în El.

91:3 Căci El te va izbăvi din cursa vânătorilor, din problema stresantă †.

90:16 † ἰδε επί: privește atent la
90:17 † sau: fă-le să prospere
91:3 † sau: de cuvântul tulburător

91:4 Cu statura spatelui Lui te va umbri, și sub aripile Lui vei nădăjdui. Cu scutul te va înconjura, *scutul* † adevărului Lui.

91:5 Nu-ți va fi frică de frică noaptea; de săgeata care zboară ziua,

91:6 nici de acțiunea care în întuneric se petrece; *nici* de evenimentul nefericit, nici de demonul de la amiază.

91:7 Vor cădea de-a curmezișul tău o mie, și miriade la dreapta ta; de tine însă nu se va apropia.

91:8 Doar cu ochii tăi vei privi, și răsplata păcătoșilor vei vedea.

91:9 Căci Tu, Doamne, ești nădejdea mea. Pe Cel Înalt *L*-ai făcut refugiul tău.

91:10 Nu se vor apropia de tine relele; și vătămarea nu va veni în cortul tău.

91:11 Căci îngerilor Lui *le* va porunci cu privire la tine să te păzească în toate căile tale.

91:12 Pe mâini Te vor purta, ca nu cumva să-*Ți* lovești de vreo piatră piciorul Tău.

91:13 Pe aspidă și *pe* viperă vei călca; și vei călca în picioare leul și dragonul.

91:14 Căci în Mine a nădăjduit, și Eu îl voi izbăvi. Îl voi adăposti, căci a cunoscut Numele Meu.

91:15 Va striga către Mine, și-l voi asculta. Cu el sunt în necaz. Îl voi scăpa, și-l voi slăvi.

91:16 Cu lungime de zile îl voi sătura, și îi voi arăta mântuirea Mea.

PSALMUL 92

92:1 (Psalmul unei cântări pentru ziua sabatului) Frumos *e* să celebrăm cu recunoștință pe Domnul, și să psalmodiem Numelui Tău, *Tu* Preaînalte!

92:2 Să vestim dimineața mila Ta, și adevărul Tău în timpul nopții,

92:3 cu cel cu zece corzi psalterion, cu o cântare din harfă.

92:4 Căci voie bună mi-ai dat, Doamne, prin acțiunea Ta, și în lucrările mâinilor Tale mă voi veseli.

92:5 Cât de mărețe s-au făcut lucrările Tale, Doamne; peste măsură de adânci *sunt* gândurile Tale.

92:6 Omul nebun nu cunoaște, și nepriceputul nu pricepe *toate* acestea.

92:7 Când răsar păcătoșii ca iarba, și privesc iscodind toți cei ce lucrează nelegiuirea, *este* ca să fie extirpați în veacul veacului.

92:8 Tu însă *ești Cel* Preaînalt în veac Doamne.

92:9 Căci iată, vrăjmașii Tăi, Doamne, căci iată, vrăjmașii Tăi vor pieri, și vor fi risipiți toți cei ce lucrează nelegiuirea.

92:10 Și se va înălța precum al unicornului cornul meu; și *binecuvântată va fi* bătrânețea mea în untdelemn abundent.

92:11 Și a privit ochiul meu la vrăjmașii mei, și de cei ce se ridică împotriva mea purtându-se cu ticăloșie – *de ei* va auzi urechea mea.

92:12 Cel drept ca palmierul va înflori, precum cedrul din Liban se va înmulți.

92:13 Cei plantați în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru, vor înflori.

92:14 Ba încă se vor înmulți *fiind* ajunși în bătrânețe prosperă, și bucuroși pe deplin de viață vor fi, ca să dea de veste

92:15 că just *e* Domnul Dumnezeul nostru, și nu este nedreptate în El.

PSALMUL 93

93:1 (Pentru ziua cea dinaintea sabatului; când a fost colonizată țara; laudă a unei cântări al lui David) Domnul a împărățit. Cu strălucire S-a îmbrăcat; S-a îmbrăcat Domnul cu putere și S-a încins. Căci da, a întărit lumea locuită, care nu se va clătina.

93:2 Pregătit *a fost* tronul Tău de atunci; din veac Tu ești.

93:3 Și-au ridicat râurile, Doamne, și-au ridicat râurile glasurile lor.

93:4 Se vor înălța râurile; Tu le vei ridica prin glasuri de ape multe. Minunate *sunt* talazurile mării; minunat *e* în cele înalte Domnul.

93:5 Mărturiile Tale rodesc deplină încredere peste măsură. Casei Tale *i* se cuvine sfințenia, Doamne pentru durata † zilelor.

PSALMUL 94

94:1 (Psalm al lui David; *pentru* al patrulea sabat) Dumnezeul răzbunărilor! Domnul Dumnezeul răzbunărilor a vorbit deschis!

94:2 Înalță-Te, Tu Cel ce judeci pământul! Achită răsplata celor mândri!

94:3 Până când păcătoșii, Doamne, până când păcătoșii se vor lăuda?

94:4 Vor pronunța și vor vorbi nedreptate? Vor vorbi toți cei ce lucrează nelegiuirea?

94:5 Pe poporul Tău, Doamne, *l*-au împilat †, și moștenirea Ta au maltratat-*o*.

94:6 Pe văduvă și pe orfan *i*-au omorât; și pe emigrant l-au ucis.

94:7 Și au zis, Nu vede Domnul, nici nu va pricepe Dumnezeul lui Iacov.

94:8 Înțelegeți dar voi cei fără minte din popor! Și voi nebunilor, la un moment dat, gândiți!

94:9 Cel ce a sădit urechea nu va auzi? Sau Cel ce a plăsmuit ochiul, nu va observa?

94:10 Cel ce corectează † neamurile, nu va mustra? – Cel ce învață pe om cunoștința.

91:4 † lit: cel al

93:5 † lungumea
94:5 † smerit
94:10 † educă, pedepsește

94:11 Domnul cunoaște gândurile oamenilor, că sunt deșarte.
94:12 Ferice de omul pe care-l corijezi Tu, Doamne, și din legea Ta îl înveți;
94:13 pentru a-l calma † de zilele cumplite, până când se va săpa celui păcătos groapa.
94:14 Căci nu va lepăda Domnul pe poporul Lui, și moștenirea Lui n-*o* va părăsi;
94:15 până când dreptatea se întoarce în judecată, și posedând-o *sunt* toți cei direcți în inimă. Pauză.
94:16 Cine se va ridica pentru mine împotriva ticăloșilor? Sau cine va sta lângă mine ținând piept celor ce lucrează nelegiuirea?
94:17 Căci dacă Domnul *nu* m-ar fi ajutat, puțin ar fi lipsit să pribegească în Hades sufletul meu.
94:18 Dacă am spus, Se clatină piciorul meu! – mila Ta Doamne mă ajută.
94:19 După mulțimea durerilor mele din inima mea, *așa* mângâierile Tale au bucurat sufletul meu.
94:20 Oare se va însoți cu Fața Ta tronul nelegiuirii? Cel ce plăsmuiește necaz † dintr-o poruncă?
94:21 Ei vor face vânătoare pentru sufletul celui drept, și sânge nevinovat vor condamna.
94:22 Și S-a schimbat pentru mine Domnul într-un Refugiu; și Dumnezeul meu într-un Ajutor al nădejdii mele.
94:23 Și le va răsplăti nelegiuirea lor; și potrivit ticăloșiei lor îi va face să dispară Domnul Dumnezeu.

PSALMUL 95

95:1 (Laudă a unei cântări pentru David) Veniți, să ne veselim înaintea Domnului; să strigăm de bucurie înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru.
95:2 Să mergem înaintea Feței Lui cu laudă recunoscătoare, și cu psalmi să strigăm de bucurie către El.
95:3 Căci Dumnezeu mare *e* Domnul, și împărat mare mai presus de tot pământul.
95:4 Căci în mâna Lui *sunt* marginile pământului; și înălțimile munților ale Lui sunt.
95:5 Căci a Lui este marea, și El Însuși a făcut-o, și uscatul mâinile Lui *l*-au plăsmuit.
95:6 Veniți să ne închinăm și să cădem *la pământ* înaintea Lui; și să plângem înaintea Domnului, Celui care ne-a făcut.
95:7 Căci El este Dumnezeul nostru, și noi *suntem* poporul pășunii Lui, și oile mâinii Lui. Astăzi, dacă glasul Lui *îl* auziți,
95:8 nu vă împietriți inimile voastre ca în *ziua* răzvrătirii, potrivit zilei ispitirii în pustie,
95:9 prin care M-au ispitit părinții voștrii; M-au încercat, și au privit lucrările Mele.
95:10 Patruzeci de ani am fost scârbit de generația aceasta, și am zis, Încontinuu se rătăcesc în inima *lor*, și ei nu cunosc căile Mele.

94:13 † liniști
94:20 † baterea pieptului; sau: osteneală

95:11 Așa că am jurat în urgia Mea, Nu † vor intra în odihna Mea.

PSALMUL 96

96:1 (Când casa a fost zidită după captivitate; cântare a lui David) Cântați Domnului o cântare nouă! Cântați Domnului tot pământul!
96:2 Cântați Domnului! Binecuvântați Numele Lui! Evanghelizați zi de zi mântuirea Lui!
96:3 Vestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui!
96:4 Căci mare e Domnul, și vrednic de laudă – peste măsură! De temut este mai presus de toți dumnezeii.
96:5 Căci toți dumnezeii neamurilor demoni *sunt*; dar Domnul a făcut cerurile.
96:6 Celebrare recunoscătoare și splendoare *sunt* înaintea Lui; sfințenie și măreție, în sfântul Lui locaș.
96:7 Aduceți Domnului, familii ale neamurilor! Aduceți Domnului slavă și cinste!
96:8 Aduceți Domnului slava Numelui Său! Purtați jertfe, și intrați în curțile Lui.
96:9 Închinați-vă Domnului în curtea Lui *cea* sfântă! Să tremure înaintea Feței Lui tot pământul.
96:10 Ziceți printre neamuri că Domnul împărățește! Pentru că El a ridicat *în picioare* lumea locuită care nu se va clătina. El va judeca popoarele cu dreptate!
96:11 Să se bucure cerurile, și să se veselească pământul! Să se cutremure marea, și plinătatea ei!
96:12 Să se bucure câmpiile, și toate cele din ele. Atunci se vor veseli toții pomii pădurii.
96:13 înaintea Feței Domnului, căci El vine! Căci El vine să judece pământul. El va judeca lumea locuită cu dreptate, și popoarele cu adevărul Lui.

PSALMUL 97

97:1 (Psalm al lui David; când țara † lui a fost stabilită) Domnul a împărățit. Veselește-te pământule! Bucurați-vă insule multe!
97:2 Nor și negură-*s* de jur-împrejurul Lui; dreptatea și judecata-*s* reușita tronului Său.
97:3 Foc înaintea Lui va ieși, și va arde de jur-împrejur pe vrăjmașii Lui.
97:4 S-au arătat fulgerele Lui lumii locuite; a văzut și s-a clătinat pământul.
97:5 Munții ca ceara s-au topit din fața Domnului; din fața Domnului întregului pământ.
97:6 Au vestit cerurile dreptatea Lui; și au privit toate popoarele slava Lui.
97:7 S-au rușinat toți cei ce se închină imaginilor; cei ce se laudă cu idolii lor. Închinați-vă Lui toți îngerii † Lui.

95:11 † lor. dacă
97:1 † pământul
97:7 † sau: mesagerii, trimișii

97:8 A auzit și s-a bucurat Sionul; și s-au veselit fiicele Iudeii datorită judecăților Tale, Doamne.

97:9 Căci Tu, Doamne, Cel Preaînalt peste tot pământul *ești*. Peste măsură în mod suprem Te-ai înălțat mai presus de toți dumnezeii.

97:10 Cei ce iubesc pe Domnul urăsc ticăloșia, Domnul păzește sufletele pioșilor Lui. Din mâna păcătosului îl va izbăvi.

97:11 Lumină a răsărit celui drept, și celor sinceri cu inima, bucurie.

97:12 Să se bucure *cel* drept în Domnul, și să celebreze cu recunoștință amintirea sfințeniei Lui.

PSALMUL 98

98:1 (Psalm al lui David) Cântați Domnului o cântare nouă! Căci minuni a făcut Domnul. L-a mântuit prin dreapta Lui, și prin brațul Lui cel sfânt.

98:2 A făcut cunoscut Domnul mântuirea Lui; înaintea neamurilor Și-a descoperit dreptatea Lui.

98:3 El Și-a amintit de mila Lui față de Iacov, și de adevărul Lui față de casa lui Israel. Au văzut toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

98:4 Strigați către Dumnezeu tot pământul! Cântați și veseliți-vă și psalmodiați!

98:5 Psalmodiați către Domnul cu harfa; cu harfa și cu glasul unui psalm.

98:6 Cu trâmbițe ferecate †, și cu glasul trâmbiței de corn chiuiți înaintea Împăratului Domnul!

98:7 Să se clatine marea, și plinătatea ei! Lumea locuită și toți cei ce locuiesc în ea.

98:8 Râurile vor bate din palme împreună. Munții se vor veseli de Fața Domnului, căci El vine!

98:9 Căci El vine să judece pământul; El va judeca lumea locuită cu dreptate, și popoarele cu echitate.

PSALMUL 99

99:1 (Psalm al lui David) Domnul a împărățit. Să se irite popoarele. Cel ce șade pe heruvimi! Să se clatine pământul.

99:2 Domnul în Sion *e* mare, și înălțat este peste toate popoarele.

99:3 Să celebreze cu recunoștință Numele Tău cel mare! Căci înfricoșător și sfânt este.

99:4 Și onoarea împăratului iubește judecata. Ți-ai pregătit judecată echitabilă; și dreptate în Iacov Tu ai făcut.

99:5 Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru, și închinați-vă *înaintea* așternutului picioarelor Lui! Căci sfânt este.

99:6 Moise și Aaron *sunt* printre preoții Lui; și Samuel printre cei ce cheamă Numele Lui. Ei au chemat pe Domnul, și El i-a ascultat.

99:7 Într-un stâlp de nor a vorbit către ei; căci ei au păzit mărturiile Lui, și poruncile Lui pe care le-a dat lor.

99:8 Doamne Dumnezeul nostru, Tu i-ai ascultat. Dumnezeule, Tu ispășitor ai devenit pentru ei, și *i*-ai pedepsiți în legătură cu toate practicile lor.

99:9 Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru, și închinați-vă în muntele Lui sfânt! Căci sfânt *e* Domnul Dumnezeul nostru.

PSALMUL 100

100:1 (Psalm al lui David; spre celebrare recunoscătoare) Strigați de bucurie către Domnul tot pământul!

100:2 Slujiți ca robi Domnului cu bucurie! Intrați înaintea Lui cu veselie!

100:3 Să cunoașteți că Domnul, El este Dumnezeul nostru. El ne-a făcut, și nu noi. Iar noi *suntem* poporul Lui, și oile pășunii Lui.

100:4 Intrați în porțile Lui cu laudă recunoscătoare, în curțile Lui cu imnuri. Celebrați-L cu recunoștință. Lăudați Numele Lui.

100:5 Căci plin de har *e* Domnul; în veac *e* mila Lui, și din generație în generație adevărul Lui.

PSALMUL 101

101:1 (Psalm al lui David) Mila și judecata *le* voi cânta către Tine, Doamne.

101:2 Voi psalmodia, și voi lucra pricepere cu privire la calea fără imperfecțiune. Când vei veni la mine? M-am purtat † în nevinovăția inimii mele; în mijlocul casei mele.

101:3 Nu *mi*-am propus înaintea ochilor mei vreo acțiune nelegiuită †; pe cei ce comit încălcări *i*-am urât.

101:4 Nu s-a alipit de mine inima întortocheată †, abătându-se de la mine, pe cel ticălos nu *l*-am cunoscut.

101:5 Cel ce vorbește de rău în privat despre cei ce *sunt* în apropierea lui – pe acesta l-am izgonit. Ochiul mândru și inima nesătulă – cu acesta n-am mâncat.

101:6 Ochii mei sunt asupra celor credincioși din țară †, ca aceștia să se așeze împreună cu mine, umblând pe-o cale fără imperfecțiune. Acesta mi-a slujit.

101:7 Nu a locuit în mijlocul casei mele cel ce înfăptuiește trufie. Vorbitorul nedrept nimic nu a îndreptat înaintea ochilor mei.

101:8 În zorii zilei am ucis pe toți păcătoșii pământului, pentru a extirpa din cetatea Domnului pe toți lucrătorii nelegiuirii.

PSALMUL 102

102:1 (O rugăciune a sărmanului atunci când e descurajat, și înaintea Domnului își varsă implorarea lui) Doamne, ascultă rugăciunea mea, și strigătul meu până la Tine să ajungă!

102:2 Nu-Ți întoarce Fața Ta de la mine, în orice zi în care sufăr necaz! Pleacă-Ți către mine urechea Ta; în orice zi în care Te voi chema. Degrabă ascultă-mă!

98:6 † lucrate sub ciocan

101:2 † am călătorit
101:3 † lit: o infracțiune, un lucru ilegal
101:4 † încovoiată, sucită; BA, SM: îndărătnică
101:6 † sau: ai pământului

102:3 Căci au dispărut ca fumul zilele mele, și oasele mele precum un vreasc sunt împreună cuprinse de foc.

102:4 E bătută precum iarba și s-a uscat inima mea, fiindcă am uitat să mănânc pâinea mea.

102:5 De glasul suspinului meu s-au lipit oasele mele de carnea mea.

102:6 Am ajuns ca un pelican singuratic; am devenit ca o bufniță † într-o ruină †.

102:7 Fără somn am fost † și am devenit ca și cum aș fi fost o păsărică trăind singură pe un acoperiș.

102:8 Toată ziua m-au ocărât vrăjmașii mei, și cei ce mă lăudau, împotriva mea jură *acum*.

102:9 Fiindcă cenușă ca pâine am mâncat, și băutura mea cu plâns e amestecată;

102:10 din fața urgiei Tale, și a mâniei Tale; căci ridicându-*mă*, jos m-ai zdrobit.

102:11 Zilele mele ca o umbră au declinat, iar eu ca iarba m-am uscat.

102:12 Dar Tu, Doamne, în veac dăinuești, și amintirea Ta din generație în generație.

102:13 Tu sculându-Te! – Te vei îndura de *cetatea* Sionului, căci e vremea îndurării ei, căci vine vremea.

102:14 Căci și-au găsit plăcerea robi Tăi în pietrele ei, și de țărâna ei se vor îndura!

102:15 Și se vor teme neamurile de Numele Domnului, și toți împărații pământului de slava Ta.

102:16 Căci Domnul va zidi Sionul, și Se va arăta în slava Lui.

102:17 El a privit asupra rugăciunii celor smeriți, și nu a disprețuit implorarea lor.

102:18 Să se scrie aceasta pentru generația cealaltă, și poporul cel creat va lăuda pe Domnul.

102:19 Căci El a privit din înălțimea locului Lui sfânt. Domnul din cer pe pământ S-a uitat,

102:20 ca să audă suspinul celor încătușați, ca să dezlege pe fiii celor ce sunt omorâți,

102:21 pentru a vesti în Sion Numele Domnului, și lauda Lui în Ierusalim.

102:22 Când se vor strânge popoarele laolaltă, și împărații pentru a servi ca robi Domnului.

102:23 Răspuns I-a fost dat pe calea tăriei Lui; puținul zilelor mele El mi l-a vestit.

102:24 Nu mă lua la jumătatea zilelor mele; în generația generațiilor *sunt* anii Tăi.

102:25 Din începuturi, Tu Doamne, pământul l-ai întemeiat, și lucrările mâinilor Tale sunt cerurile.

102:26 Ele vor pieri, Tu însă rămâi; și toate ca o haină se vor învechi; și ca pe un veșmânt le vei înfășura, și vor fi schimbate;

102:27 Tu însă Același ești, și anii Tăi nu se vor sfârși.

102:28 Fiii robilor Tăi, își vor întinde cortul †, și sămânța lor în veac va cârmui ‡.

PSALMUL 103

103:1 (Psalm al lui David) Binecuvântează suflete al meu pe Domnul, și toate cele din lăuntrul meu, *să binecuvânteze* Numele Lui Sfânt.

103:2 Binecuvântează suflete al meu pe Domnul, și nu uita toate răsplătirile Lui.

103:3 Cel ce ispășește toate nelegiuirile tale, Cel ce vindecă toate bolile tale;

103:4 Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta; Cel încununându-te cu milă și îndurări.

103:5 Cel ce umple de bunătăți dorința ta, va fi reînnoită ca vulturul tinerețea ta.

103:6 Făcător de milostenie *e* Domnul, și *de* judecată pentru toți cei nedreptățiți.

103:7 El Și-a făcut cunoscut căile Lui lui Moise; și fiilor lui Israel dorințele Lui.

103:8 Îndurător și milos *e* Domnul; îndelung-răbdător și plin de milă.

103:9 El nu va fi până la sfârșit supărat, nici nu va păstra resentimente † în veac.

103:10 Nu după nelegiuirile noastre ne-a făcut El; nici după păcatele noastre *nu* ne-a răsplătit.

103:11 Căci pe cât de înalt *e* cerul față de pământ, așa *Și*-a întărit Domnul mila Lui față de cei cărora le este frică de El.

103:12 Pe cât de departe sunt răsăriturile de apusuri, *așa* a îndepărtat El de noi nelegiuirile noastre.

103:13 Așa cum se îndură un tată de fiii *lui*, *așa* se îndură Domnul de cei ce au frică de El.

103:14 Căci El cunoaște plăsmuirea noastră, Și-a amintit că țărână suntem.

103:15 Omul, precum iarba- *s* zilele lui; precum floarea câmpului, așa va înflori.

103:16 Și vântul trece peste el, și nu mai este, și nu-*l* mai recunoaște locul lui.

103:17 Însă mila Domnului *e* din veac, și până în veac, peste cei ce au frică de El. Și dreptatea Lui peste fiii fiilor *lor*.

103:18 Celor ce păzesc legământul Lui, și își amintesc poruncile Lui pentru a le înfăptui.

103:19 Domnul în ceruri a pregătit tronul Lui, și în împărăția Lui toate le stăpânește.

102:6 † νυκτικόραξ → ciuful de pădure (Asio otus) este o pasăre răpitoare de noapte din familia bufnițelor
102:6 † dărâmătură, ruină a unei case
102:7 † am vegheat
102:28 † vor rămâne, vor locui
102:28 ‡ a îndrepta pe cale, a călăuzi
103:9 † lit: nu până la sfârșit va fi mânios, nici în veac va păstra resentimente

103:20 Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, puternici în tărie, înfăptuitori ai cuvântul Lui, ascultători ai glasului cuvintelor Lui.

103:21 Binecuvântați pe Domnul toate puterile † Lui! Servitorii Lui publici, înfăptuitori ai voiei Lui.

103:22 Binecuvântați pe Domnul toate lucrările Lui, în orice loc al suveranității Lui. Binecuvântează suflete al meu pe Domnul.

PSALMUL 104

104:1 (Psalm al lui David) Binecuvântează suflete al meu pe Domnul! Doamne Dumnezeul meu, mare ești Tu peste măsură! Cu strălucire † și măreție Te-ai îmbrăcat;

104:2 Ți-ai pus lumina ca pe-o haină; întinzând cerul ca pe un cort;

104:3 făcând acoperiș din ape cămărilor Lui de sus; punând norii scăriță pașilor Lui; Cel ce umblă pe aripile vânturilor;

104:4 Cel ce face pe îngerii Lui duhuri, și pe servitori Lui publici flacără de foc;

104:5 Cel ce a întemeiat pământul pe stabilitatea lui † – nu se va clătina în veacul veacului;

104:6 adâncul precum o haină învelindu-L. Pe munți se vor ține apele;

104:7 la mustrarea Ta, ele vor fugi; la glasul tunetului Tău se vor înspăimânta;

104:8 urcă munții, și coboară câmpiile, spre locul unde temelie le-ai pus;

104:9 un hotar *le*-ai pus pe care nu-*l* vor trece, nici nu se vor întoarce pentru a acoperi pământul.

104:10 Cel ce trimite izvoare în râpe; prin mijlocul munților vor trece ape.

104:11 ele vor adăpa toate fiarele câmpului; *le* vor primi măgarii sălbatici pentru setea lor;

104:12 în ei păsările cerului se vor cuibări, din mijlocul stâncilor își vor face auzit glasul.

104:13 El adapă munții din cămările Lui de sus. Din rodul lucrărilor Lui se va sătura pământul.

104:14 Cel ce face să răsară iarba pentru dobitoace, și iarbă fragedă pentru slujirea † oamenilor, ca să scoată pâine din pământ;

104:15 și vinul care înveselește inima omului; ca să-*i* bucure fața cu untdelemn; și pâinea inima omului *o* susține.

104:16 Se vor sătura pomii câmpiei, cedrii Libanului pe care i-ai sădit.

104:17 Acolo rândunica își va face cuibul; *și* a barzei locuință e așezată deasupra lor.

104:18 Munții cei înalți, pentru cerbi; stânca, un refugiu pentru iepuri.

104:19 El a făcut luna pentru vremuri; soarele cunoaște regiunea apusului lui.

104:20 Ai făcut întunericul, și s-a făcut noapte; în ea cutreieră toate fiarele pădurii.

104:21 Progeniturile de leu răcnesc să înșface, și caută la Dumnezeu hrana lor.

104:22 Răsare soarele, și ele s-au strâns, și în vizuinile lor se vor odihni.

104:23 *Și* iese omul la munca lui, și la lucrul lui până seara.

104:24 Cât de măreț *sunt* lucrările Tale, Doamne! Toate cu înțelepciune *le*-ai făcut; s-a umplut pământul de creația Ta.

104:25 Această mare † *e* mare și întinsă †; acolo mișună animale † pentru care nu este număr; vietăți mici și † mari;

104:26 acolo corăbii străbat; dragonul acesta pe care l-ai plăsmuit pentru a râde † de el.

104:27 Toate † de la Tine așteaptă să *le* dai hrana lor la timpul cuvenit.

104:28 Tu le dai, ei adună; deschizându-Ți mâna, toate împreună se vor umple de bunătate †.

104:29 Dar întorcându-Ți Fața, se vor tulbura; iei înapoi duhul lor, și se vor sfârși, și în țărâna lor se vor întoarce.

104:30 Vei trimite Duhul Tău, și vor fi create, și vei reînnoi fața pământului.

104:31 Fie slava Domnului în veci. Se va bucura Domnul de lucrările Lui.

104:32 Cel ce privește asupra pământului, și îl face să se cutremure; Cel ce atinge munții și ei fumegă.

104:33 Voi cânta Domnului în viața mea. Voi psalmodia Dumnezeului meu cât voi fi.

104:34 Plăcută să-I fie scurgerea versurilor † mele, și eu mă voi bucura în Domnul.

104:35 Se vor sfârși păcătoșii de pe pământ, și nelegiuiții, așa că nu vor mai fi † aceștia. Binecuvântează suflete al meu pe Domnul.

PSALMUL 105

105:1 (Aleluia) Celebrați cu recunoștință pe Domnul, și chemați Numele Lui! Vestiți printre neamuri lucrările Lui!

105:2 Cântați-I, și psalmodiați-I! Istorisiți toate minunile Lui!

105:3 Aplaudați în Numele Lui Sfânt! Să se bucure inima celor ce-*L* caută pe Domnul!

105:4 Căutați pe Domnul, și întăriți-vă! Căutați Fața Lui neîncetat!

105:5 Amintiți-vă minunile Lui pe care le-a făcut; miracolele Lui, și judecățile gurii Lui.

103:21 † oștirile
104:1 † celebrare recunoscătoare, sărbătorire
104:5 † Cel ce a întemeiat planeta pe stabilitatea ei
104:14 † lit: slujirea ca rob; Dumnezeu a oferit regnul vegetal ca hrană pentru om
104:25 † oceanul
104:25 † vastă
104:25 † lit: animale mișcătoare, care mișună
104:25 † cele mici împreună cu cele mari
104:26 † vezi Mat 2:16
104:27 † toți
104:28 † de ceea ce e bun, de bunătățuri
104:34 † versificația
104:35 † exista

105:6 Sămânța lui Avraam robii Lui; fiii lui Iacov aleșii Lui.
105:7 El *este* Domnul Dumnezeul nostru; în tot pământul *sunt* judecățile Lui.
105:8 El Și-a amintit în veac legământul Lui; cuvântul pe care l-a poruncit pentru o mie de generații;
105:9 pe care l-a rânduit lui Avraam, și jurământul Lui lui Isaac.
105:10 Și El l-a stabilit lui Iacov ca o poruncă, și lui Israel ca un legământ veșnic,
105:11 spunând, Ție îți dau țara Canaanului, lot al moștenirii voastre.
105:12 Pe când erau ei în număr mic, foarte puțini, și pribegi în ea;
105:13 și au mers din neam în neam, și de la o împărăție la un alt popor.
105:14 El nu a lăsat vreun om să-i nedreptățească; și a mustrat pentru ei împărați, *spunând*,
105:15 Nu vă atingeți de unșii † Mei, și în *mijlocul* profeților Mei să nu vă purtați cu ticăloșie.
105:16 Și a chemat foamete peste pământ, toată tăria † pâinii a sfărâmt-*o*.
105:17 A trimis înaintea lor un om, ca rob a fost vândut Iosif.
105:18 Au smerit în obezi picioarele lui; prin fier a trecut sufletul lui.
105:19 Până când a venit cuvântul Lui; grăirea Domnului l-a lămurit prin foc.
105:20 A trimis împăratul și l-a dezlegat, conducătorul poporului, și i-a dat drumul.
105:21 L-a pus domn peste casa lui, și conducător peste toate avuțiile lui.
105:22 Ca să instruiască pe conducătorii lui ca pe sine, și pe bătrânii lui să-*i* înțelepțească.
105:23 Și a intrat Israel în Egipt, și Iacov a pribegit în țara lui Ham.
105:24 Și a crescut poporul Lui peste măsură; și El l-a întărit mai presus de vrăjmașii lui.
105:25 El a întors inima lui ca să-*l* urască pe poporul Lui; ca să se poarte cu viclenie cu robii Lui.
105:26 *L*-a trimis pe Moise robul Lui; pe Aaron pe care l-a ales pentru Sine.
105:27 El a pus în mijlocul lor cuvintele semnelor Lui, și miracolele Lui în pământul lui Ham.
105:28 A trimis întunericul, și s-a întunecat; și ei s-au răzvrătit împotriva cuvintelor Lui.
105:29 A schimbat apele lor în sânge, și a omorât peștii lor.
105:30 A puit pământul lor broaște; în încăperile împăraților lor.
105:31 A zis, și au venit muște câinești și păduchi în toate hotarele lor.
105:32 A făcut ploaia lor, grindină; foc mistuitor în țara lor.
105:33 Și a lovit viile lor, și smochinii lor; și a sfărâmat orice pom în hotarele lor.
105:34 A zis, și a năvălit lăcustă și omidă, pentru care nu era număr.
105:35 Și au devorat toată iarba în pământul lor, și au devorat rodul pământului lor.
105:36 Și a lovit orice întâi-născut în pământul lor, pârga întregii lor osteneli.
105:37 Și i-au scos afară cu argint și aur; și nu era printre semințiile lor vreun bolnav.
105:38 S-a bucurat Egiptul de exodul lor; căci căzuse frica de ei peste ei.
105:39 A deschis larg un nor pentru adăpostul lor, și un foc pentru a-i lumina noaptea.
105:40 Ei au cerut, și au venit prepelițe, și pâinea cerului i-a săturat.
105:41 El a despicat stânca, și au curs ape, au purces, în locuri fără apă, râuri.
105:42 Căci El Și-a amintit cuvântul Lui sfânt *spus* lui Avraam robul Lui.
105:43 Și a scos pe poporul Lui cu veselie, și pe aleșii Lui cu bucurie.
105:44 Și le-a dat teritoriile neamurilor, și ostenelile popoarelor *le*- au luat în moștenire;
105:45 așa încât ei să păzească rânduielile Lui, și legea Lui s-*o* caute.

105:15 † aleași, hristoșii
105:16 † VBA: spicul, în limba română spunând-se „spicul pâinii”

PSALMUL 106

106:1 (Aleluia) Celebrați cu recunoștință pe Domnul, căci *este* bun; căci în veac *este* mila Lui.
106:2 Cine va vorbi despre lucrările puternice ale Domnului? *Cine* va face să se audă toate laudele Lui?
106:3 Ferice de cei ce păzesc judecata †, și-nfăptuiesc dreptatea în orice vreme.
106:4 Amintește-Ți de noi, Doamne, cu bunăvoință de poporul Tău! Cercetează-ne cu mântuirea Ta!
106:5 Pentru a privi la bunătatea aleșilor Tăi; pentru a ne bucura cu bucuria neamului Tău; pentru a aplauda *împreună* cu moștenirea Ta.
106:6 Noi am păcătuit *împreună* cu părinții noștri; am lucrat în mod nelegiuit †; ne-am făcut vinovați.
106:7 Părinții noștri în Egipt nu au priceput minunile Tale; nu și-au amintit mulțimea milei Tale, și s-au răzvrătit când urcau în Marea Roșie.
106:8 Și El i-a mântuit pentru Numele Lui, pentru a-Și face cunoscut puterea Lui.

106:3 † echitatea, dreptatea
106:6 † în mod ilegal

106:9 Și El a mustrat Marea Roșie, și ea s-a uscat. Și i-a călăuzit în adânc precum în pustie.

106:10 Și i-a mântuit din mâna celui ce-i ura; și i-a răscumpărat din mâna vrăjmașilor.

106:11 *I*-au acoperit apele pe cei ce-i necăjeau; unul singur din ei nu a rămas.

106:12 Și ei au crezut cuvânt Lui; și au fost lauda Lui.

106:13 Ei s-au precipitat; au uitat lucrările Lui; n-au așteptat sfatul Lui.

106:14 Și au poftit cu poftă în pustie; și *L*-au ispitit pe Dumnezeu într-un loc fără apă.

106:15 Și le-a dat cererea lor; *le*-a trimis plinătate în sufletele lor.

106:16 Și *l*-au stârnit la mânie pe Moise în tabără, și pe Aaron sfântul Domnului.

106:17 S-a deschis pământul și a înghițit pe Datan, și acoperind, a căzut peste congregația lui Abiram.

106:18 Și s-a aprins focul în congregația lor; o flacără i-a mistuit pe păcătoși.

106:19 Și au făcut un vițel în Horeb, și s-au închinat unui chip cioplit.

106:20 Și au schimbat slava lor în asemănarea unui vițel care mănâncă iarbă.

106:21 Și *L*-au uitat pe Dumnezeu, Mântuitorul lor, Care a făcut *lucruri* mari în Egipt;

106:22 miracole în pământul lui Ham, lucruri înfricoșătoare la Marea Roșie.

106:23 Și El a zis să-i extirpeze, numai că Moise alesul Lui a stat în picioare în mijlocul urgiei înaintea Lui, ca să întoarcă urgia Lui, ca să nu-i extirpeze.

106:24 Și au disprețuit țara † dezirabilă †; n-au crezut cuvântul Lui.

106:25 Și au murmurat în corturile lor; n-au ascultat glasul Domnului.

106:26 Și El Și-a ridicat mâna Lui împotriva lor, ca să-i doboare în pustie;

106:27 și ca să doboare sămânța lor printre neamuri, și ca să-i împrăștie în ținuturi.

106:28 Și ei au împlinit totul † pentru Baal-Peor, și au mâncat jertfele morților.

106:29 Și L-au întărâtat cu obiceiurile lor, și s-a înmulțit în mijlocul lor prăbușirea.

106:30 Și Fineas a stat în picioare și a făcut ispășire, și a oprit urgia.

106:31 Și i-a fost socotit ca dreptate, din generație în generație până-n veac.

106:32 Și L-au mâniat la Apa Disputei; și a fost maltratat Moise datorită lor;

106:33 căci au amărât duhul lui, și el i-a rugat cu buzele lui.

106:34 Ei n-au extirpat neamurile pe care le-a zis Domnul *să le nimicească*.

106:35 Și s-au contopit † cu neamurile, și au învățat lucrările lor.

106:36 Și au servit ca robi chipurilor lor cioplite, și le-au devenit drept o pricină de poticnire.

106:37 Și au jertfit pe fiii lor și pe fiicele lor demonilor.

106:38 Și au vărsat sânge nevinovat – sângele fiilor lor și al fiicelor *lor* pe care i-au jertfit chipurilor cioplite din Canaan. Și a fost întinată cu crimă țara † prin sângele *lor*;

106:39 și a fost întinată prin lucrările lor; și au curvit prin practicile lor.

106:40 Și S-a iritat cu mânie Domnul împotriva poporului Său; și I-a fost scârbă de moștenirea Lui.

106:41 Și El i-a predat în mâinile vrăjmașilor, și i-au dominat cei ce-i urau.

106:42 Și i-au necăjit vrăjmașii lor, și au fost umiliți sub mâinile lor.

106:43 De multe ori i-a izbăvit El, ei însă L-au amărât prin sfatul lor, și au fost umiliți prin nelegiuirile lor.

106:44 Și *i*-a văzut Domnul în necazul lor, când a ascultat implorarea lor.

106:45 Și El Și-a amintit de legământul Lui, și I-a părut rău potrivit mulțimii milei Lui.

106:46 Și i-a făcut să fie subiect al îndurărilor † înaintea tuturor celor ce-i luaseră captivi.

106:47 Mântuiește-ne, Doamne Dumnezeul nostru, și strânge-ne dintre neamuri! Ca să celebrăm cu recunoștință Numele Tău Cel Sfânt!. Să ne lăudăm prin lauda Ta.

106:48 Binecuvântat *să fie* Domnul Dumnezeul lui Israel, din veac și până în veac. Și să spună tot poporul, Să fie. Să fie.

PSALMUL 107

107:1 (Aleluia) Celebrați cu recunoștință pe Domnul căci este bun, căci în veac *ține* mila Lui!

107:2 Să zică cei ce au fost răscumpărați de Domnul! Pe care i-a răscumpărat din mâna vrăjmașului.

107:3 Și din ținuturi i-a adunat; de la răsărit și apus, și *de la* crivăț și *de la* mare.

107:4 Ei au rătăcit prin pustie pe o cale fără apă; o cetate de locuit n-au găsit.

107:5 Flămânzind și însetând, sufletul lor în ei se sfârșea.

107:6 Și au strigat către Domnul în strâmtoarea lor, și din nevoile lor El i-a izbăvit.

107:7 Și i-a călăuzit pe-o cale directă, pentru a merge într-o cetate de locuit.

107:8 Ei să-*L* laude cu recunoștință pe Domnul pentru milele Lui, și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor.

106:24 † pământul
106:24 † care era de dorit
106:28 † au mers până la capăt

106:35 † au intrat în relații strânse
106:38 † pământul
106:46 † i-a dat spre îndurări

107:9 Căci El satură de păşune sufletul gol †; şi sufletul înfometat *îl* umple cu bunătăţi.

107:10 Pe cei şezând în întuneric şi *în* umbra morţii, ferecaţi † în mizerie † şi *în* fier;

107:11 căci s-au răzvrătit împotriva grăirilor lui Dumnezeu; şi sfatul Celui Preaînalt *l*-au respins iritaţi †.

107:12 Şi a fost smerită prin munci ostenitoare inima lor; au slăbit şi n-a fost cine să ajute.

107:13 Şi au strigat către Domnul în strâmtoarea lor, şi din nevoile lor El i-a mântuit.

107:14 Şi i-a scos din întuneric şi *din* umbra morţii; şi lanţurile lor *le*-a rupt.

107:15 Ei să-*L* laude cu recunoştinţă pe Domnul pentru milele Lui, şi pentru minunile Lui faţă de fiii oamenilor.

107:16 Căci El a spart porţile de aramă; şi drugii de fier *i*-a sfărâmat.

107:17 I-a susţinut să iasă de pe calea nelegiuirii lor, căci datorită nelegirii lor fuseseră smeriţi.

107:18 Orice mâncare devenise o oroare pentru sufletul lor, şi se apropiaseră de porţile morţii.

107:19 Şi au strigat către Domnul în strâmtoarea lor, şi din nevoile lor El i-a mântuit.

107:20 A trimis Cuvântul Lui şi i-a vindecat; şi i-a izbăvit din putrezirile † lor.

107:21 Ei să-*L* laude cu recunoştinţă pe Domnul pentru milele Lui, şi pentru minunile Lui faţă de fiii oamenilor.

107:22 Şi să-I jerfească o jertfă de laudă. Şi să proclame lucrările Lui cu veselie.

107:23 Cei ce coborau pe mare în corăbii, făcând lucrare în ape multe †;

107:24 aceştia au văzut lucrările Domnului, şi minunile Lui în adânc.

107:25 El a zis, şi a instalat vântul vijeliei, şi s-au ridicat valurile ei.

107:26 Ei s-au ridicat la ceruri, şi s-au coborât în abisuri; sufletul lor în rele se topea.

107:27 Erau tulburaţi; se clătinau ca cel beat, şi toată înţelepciunea lor a fost epuizată †.

107:28 Şi au strigat către Domnul în strâmtoarea lor; şi din nevoile lor El i-a scos.

107:29 Şi porunceşte vijeliei, şi ea se aşează ca o briză, şi s-au liniştit valurile ei.

107:30 Şi ei au fost cu voie bună fiindcă se liniştiseră; şi El i-a călăuzit spre portul dorit de ei.

107:9 † neavând nimic
107:10 † vezi toate ocurenţele
107:10 † sărăcie
107:11 † variantă: Căci au fost iritaţi de grăirile lui Dumnezeu, şi sfatul Celui Preaînalt i-a întărâtat
107:20 † corupţiile
107:23 † sau: mari
107:27 † lit: a fost înghiţită

107:31 Ei să-*L* laude cu recunoştinţă pe Domnul pentru milele Lui, şi pentru minunile Lui faţă de fiii oamenilor.

107:32 Să-L înalţe în adunarea poporului, şi de pe jilţul bătrânilor să-L laude.

107:33 El a pus râuri în pustie, şi scurgeri de ape în *uscăciunea* însetată;

107:34 pământul roditor în sărătură *l*-a *schimbat*, datorită relelor celor ce locuiesc în el.

107:35 El a pus pustia în lacuri de ape; şi pământul fără apă în scurgeri de ape.

107:36 Şi a aşezat acolo pe cei înfomentaţi, şi ei au întemeiat cetăţi de locuit.

107:37 Şi au semănat câmpuri, şi au plantat vii, şi au produs rodul recoltei.

107:38 Şi El i-a binecuvântat, şi ei s-au înmulţit peste măsură, şi dobitoacele lor nu *le*- a împuţinat.

107:39 Şi ei au fost micşoraţi *la număr* şi au fost maltrataţi de necazul relelor şi *de* întristare.

107:40 A fost revărsat dispreţ peste conducătorii lor, şi El i-a rătăcit într-un loc neumblat şi fără nicio cale.

107:41 Şi El *îl* ajută pe sărac *scoţându*-l din sărăcie; şi face ca oile familiile *lor*.

107:42 Vor vedea cei drepţi, şi vor fi cu voie bună; şi toată nelegiuirea îşi va astupa † gura-i.

107:43 Cine-*i* înţelept şi va păzi acestea, şi va pricepe milele Domnului?

PSALMUL 108

108:1 (Cântare a unui psalm al lui David) Gata mi-*e* inima, Dumnezeule, gata mi-*e* inima! Voi cânta şi voi psalmodia în strălucirea mea.

108:2 Trezeşte-te, strălucirea mea. Trezeşte-te, psalterion şi harfă! Mă voi trezi în zori.

108:3 Te voi celebra cu recunoştinţă printre popoare, Doamne! Îţi voi psalmodia printre neamuri.

108:4 Căci mare – deasupra cerurilor – *este* mila Ta! Şi până la nori *e* adevărul Tău.

108:5 Înalţă-Te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul *cu* slava Ta.

108:6 Pentru ca să fie izbăviţi preaiubiţii Tăi! Mântuieşte cu Dreapta Ta, şi ascultă-mă.

108:7 Dumnezeu a vorbit în sfântul Lui locaş. Mă voi înălţa, şi voi împărţi Sihemul, şi Valea Corturilor *o* voi măsura.

108:8 Al Meu este Galaadul, şi al Meu este Manase, şi Efraim *e* ajutorarea capului meu;

108:9 Iuda, împăratul Meu. Moab *e* cazanul *de spălare* al nădejdii Mele; peste Edom Îmi voi întinde sandaua Mea. Mie! filistenii Mi se vor supune.

108:10 Cine mă va scoate din cetatea înconjurată? Sau cine mă va călăuzi până-n Edom?

107:42 † a pune botniţă

108:11 Nu Tu, Dumnrzeule, Care ne-ai lepădat? Și nu vei ieși, Dumnezeule, cu oștirile noastre?

108:12 Dă-ne ajutor *scoțându-ne* din necaz! Căci deșartă *e* izbăvirea omului.

108:13 Prin Dumnezeu vom înfăptui putere; și El va face ca pe nimic pe necăjitorii noștri.

PSALMUL 109

109:1 (Pentru desăvârșire; psalm al lui David) Dumnezeul laudei mele, Să nu rămâi tăcut!

109:2 Căci gura păcătosului și gura vicleanului împotriva mea s-au deschis; vorbesc împotriva mea cu limbă vicleană.

109:3 și cu cuvinte de ură m-au împresurat; și mi-au făcut război fără pricină.

109:4 În loc să mă iubească, m-au clevetit †; dar eu m-am rugat.

109:5 Și au așezat înaintea mea rele pentru bunătățuri; și ură pentru iubirea mea.

109:6 Pune asupra lui un păcătos, și diavolul să stea la dreapta lui.

109:7 Din judecata lui, să iasă condamnat; și rugăciunea lui să devină ca un păcat.

109:8 Să ajungă zilele lui împuținate, și supravegherea lui să *o* ia altul †.

109:9 Să ajungă fiii lui orfani, și femeia lui văduvă.

109:10 Zguduiți, să fie strămutați fiii lui, și să cerșească! Să fie izgoniți din curțile † lor.

109:11 Să scormonească cămătarul prin toate câte sunt ale lui, și să jefuiască străinii truda *muncii* lui.

109:12 Să nu existe pentru el ocrotitor, nici să nu fie nimeni care să se îndure de orfanii lui.

109:13 Să fie copiii lui pentru exterminare. Într-o singură generație să fie șters numele lui.

109:14 Să fie amintită nelegiuirea părinților lui înaintea Domnului; și păcatul mamei lui să nu fie șters.

109:15 Acestea să fie înaintea Domnului neîncetat; și să fie exterminantă de pe pământ amintirea lor.

109:16 Pentru că nu și-a amintit să facă milă, și a prigonit pe omul sărac și sărman, și *l*-a străpuns în inimă ca să-*l* omoare.

109:17 Și a iubit blestemul, și va veni peste el; și nu a vrut binecuvântarea, și ea departe va fi de el.

109:18 Și și-a pus peste el blestemul ca pe-o haină, și acesta a intrat precum apa în măruntaiele lui, și precum untdelemnul în oasele lui.

109:19 Să-i fie ca o haină pe care și-*o* înfășoară în juru-*i*, și precum un brâu cu care întotdeauna se încinge.

109:20 Aceasta *e* lucrarea celor ce mă clevetesc înaintea Domnului, și a celor ce vorbesc lucruri grele împotriva sufletului meu.

109:21 Și Tu Doamne, Doamne, lucrează cu mine datorită Numelui Tău, fiindcă bună-*i* mila Ta.

109:22 Ajută-mă, căci sărman și sărac sunt eu! Și inima mea e tulburată în lăuntrul meu.

109:23 Precum o umbră în întoarcerea ei am fost îndepărtat; am fost scuturat precum lăcusta.

109:24 Rărunchii mei au slăbit datorită postului, și carnea mea s-a schimbat datorită *lipsei de* untdelemn.

109:25 Și eu am ajuns o batjocură pentru ei; se uită la mine; clatină din capetele lor.

109:26 Ajută-mă, Doamne Dumnezeul meu, și mântuiește-mă după mila Ta!

109:27 Și să știe că Mâna Ta e aceasta; și că Tu Doamne ai făcut-o.

109:28 Ei se vor blestema pe ei înșiși, și Tu vei binecuvânta. Cei ce se ridică împotriva mea să fie rușinați. Dar robul Tău se va bucura.

109:29 Să se îmbrace cei ce mă clevetesc cu necinste †; și să se înfășoare ca și cu o manta dublă cu rușinea lor.

109:30 Voi celebra cu recunoștință pe Domnul, peste măsură. Cu gura mea și în mijlocul multora Îl voi lăuda.

109:31 Căci El stă la dreapta săracului, ca să mântuiască de cei ce prigonesc sufletul meu.

PSALMUL 110

Rânduiala lui Melhisedec

110:1 (Psalm al lui David) Zise Domnul Domnului meu, Șezi la dreapta Mea până când voi pune pe vrăjmașii tăi așternut al picioarelor tale.

110:2 Un toiag de putere îți va trimite Domnul din Sion; și vei domni în mijlocul vrăjmașilor tăi.

110:3 Cu Tine *e* suveranitatea în ziua puterii Tale, în strălucirea sfinților Tăi. Din pântece, înaintea luceafărului te-am născut.

110:4 Domnul a jurat, și nu-I va părea rău, spunând, Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec.

110:5 Domnul la dreapta Ta va sfărâma, în ziua urgiei Lui, împărați.

110:6 El va judeca între neamuri, va umple cu cadavre, va sfărâma capete pe pământ, multe.

110:7 Din pârâu pe cale va bea El; prin aceasta își va ridica capul.

PSALMUL 111

111:1 (Aleluia) Te voi celebra cu recunoștință, Doamne, cu toată inima mea, în sfatul † celor drepți, și *în* congregație.

111:2 Mari *sunt* lucrările Domnului, cercetate de toți cei ce Îl doresc †.

109:4 † calomniat
109:8 † Fap 1:30
109:10 † domeniile
109:29 † dezonoare
111:1 † consiliul
111:2 † lit. voitorii, cei ce vor

111:3 Laudă recunoscătoare și măreție *e* lucrarea Lui; și dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.

111:4 O aducere-aminte † a făcut pentru minunile Lui; milos și îndurător *e* Domnul.

111:5 Hrană a dat celor ce au frică de El; va fi amintit în veac legământul Lui.

111:6 Tăria lucrărilor Lui a vestit-*o* poporului Lui, pentru a le da moștenirea neamurilor.

111:7 Lucrările mâinilor Lui, *sunt* adevăr și echitate †; demne de încredere *sunt* toate poruncile Lui;

111:8 statornicite în veacul veacului; făcute cu adevăr și dreptate.

111:9 Izbăvire a trimis poporului Lui; a poruncit în veac legământul Lui; sfânt și înfricoșător *e* Numele Lui.

111:10 Începutul înțelepciunii *e* frica de Domnul; și o înțelegere bună *au* toți cei ce o înfăptuiesc. Lauda Lui rămâne în veacul veacului.

PSALMUL 112

112:1 (Aleluia) Ferice de bărbatul care are frică de Domnul; în poruncile Lui își va găsi plăcerea peste măsură.

112:2 Puternică pe pământ va fi sămânța lui; generația celui sincer † va fi binecuvântată.

112:3 Slavă și bogăție *vor fi* în casa lui; și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

112:4 A răsărit în întuneric o lumină celor sinceri; El † e plin de milă și îndurător și drept.

112:5 Un bărbat bun *e* îndurător și dă cu împrumut; el *își* administrează lucrurile † lui cu echitate †.

112:6 Căci în veac nu se va clătina; spre amintire veșnică va fi cel drept.

112:7 Când aude terorare nu se va înfricoșa; pregătită *e* inima lui să nădăjduiască în Domnul.

112:8 Statornic fixată *e* inima lui, nicidecum nu-i va fi frică până când va privi asupra vrăjmașilor lui.

112:9 El a împrăștiat, a dat săracilor; dreptatea lui rămâne în veacul veacului; cornul lui se va ridica în slavă.

112:10 Păcătosul va vedea și se va supăra; dinții lui vor scrâșni și se va topi; dorința păcătosului va pieri.

PSALMUL 113

113:1 (Aleluia) Lăudați *voi* slujitori pe Domnul. Lăudați Numele Domnului.

113:2 Fie Numele Domnului binecuvântat de acum și până-n veac.

113:3 De la răsăriturile soarelui până la apusuri vrednic de laudă *e* Numele Domnului.

113:4 Mai presus de toate neamurile *e* Domnul; în † ceruri *e* slava Lui.

113:5 Cine-*i* ca Domnul Dumnezeul nostru? Cel din preaînaltele locuințe?

113:6 Și pe cel smerit *îl* cercetează în cer și pe pământ.

113:7 Cel ce ridică de la pământ pe sărman, și din gunoi înalță pe sărac,

113:8 pentru a-l pune *împreună* cu mai-marii, cu mai-marii poporului Lui.

113:9 Cel ce *o* întărește pe cea stearpă într-o casă ca mamă cu copii, *o mamă* bucuroasă.

PSALMUL 114

114:1 (Aleluia) La exodul lui Israel din Egipt, a casei lui Iacov de la un popor barbar,

114:2 a devenit Iuda sanctuarul Lui, Israel, sfera autorității Lui.

114:3 Marea a privit și a fugit; Iordanul s-a întors înapoi;

114:4 munții au sărit ca berbecii, și dealurile ca mieii oilor.

114:5 Ce este cu tine, mare, de ai fugit? Și cu tine Iordanule, de te-ai întors înapoi?

114:6 Căci munții au sărit ca berbecii, și dealurile ca mieii oilor.

114:7 De fața Domnului s-a clătinat pământul, de fața Dumnezeului lui Iacov;

114:8 Cel ce schimbă stânca în lacuri de ape, și văgăuna în izvoare de ape.

PSALMUL 115

115:1 Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numai Numelui Tău dă slavă, datorită milei Tale și adevărului Tău!

115:2 Ca nu cumva să zică neamurile, Unde este Dumnezeul lor?

115:3 Dar Dumnezeul nostru în cer și pe pământ toate câte le vrea *le* face.

115:4 Idolii neamurilor *sunt* argint și aur – lucrări ale mâinilor oamenilor.

115:5 Gură au, și nu vor vorbi; ochi au, și nu vor vedea;

115:6 urechi au și nu vor auzi; nasuri au, și nu vor mirosi;

115:7 mâini au, și nu vor pipăi; picioare au, și nu vor umbla; nu vor scoate sunete prin gâtlejul lor.

115:8 Asemenea lor să devină cei ce-i fac! Și toți cei ce se bizuiesc pe ei.

115:9 Casa lui Israel nădăjduiește în Domnul. Ajutorul și Protectorul lor este El.

115:10 Casa lui Aaron nădăjduiește în Domnul. Ajutorul și Protectorul lor este El.

115:11 Cei ce se tem de Domnul au nădăjduit în Domnul! Ajutorul și Protectorul lor este El.

115:12 Domnul Și-a amintit de noi, ne-a binecuvântat. El a binecuvântat casa lui Israel, a binecuvântat casa lui Aaron.

111:4 † μνεία subst. feminin; memorial
111:7 † judecată
112:2 † direct, simplu, drept
112:4 † Codex Alex. adaugă: Domnul Dumnezeu
112:5 † sau: cuvintele
112:5 † judecată, prudență

113:4 † peste

115:13 El a binecuvântat pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici *împreună* cu cei mari.

115:14 Să adauge Domnul în contul vostru; în contul vostru și în contul fiilor voștri.

115:15 Binecuvântați *sunteți* voi de Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul!

115:16 Cerul cerului *e*-al Domnului; dar pământul *l*-a dat fiilor oamenilor.

115:17 Nu cei morți Te vor lăuda, Doamne, nici toți cei ce coboară în Hades.

115:18 Ci noi cei vii, vom binecuvânta pe Domnul de acum și până în veac.

PSALMUL 116

116:1 (Aleluia) Am iubit că va asculta Domnul glasul cererii mele.

116:2 Căci El a înclinat urechea Lui către mine; și în *toate* zilele mele *Îl* voi chema.

116:3 Mă înfășuraseră durerile grele ale morții; pericolele Hadesului m-au găsit; necaz și amărăciune am găsit.

116:4 Și Numele Domnului L-am chemat. O Doamne ajută sufletul meu.

116:5 Milostiv *e* Domnul și drept și Dumnezeul nostru are milă.

116:6 Cel ce păzește pe copilași, Domnul, m-a smerit și m-a mântuit.

116:7 Întoarce-te suflete al meu, la odihna ta; căci Domnul bine ți-a făcut.

116:8 Căci El a scăpat sufletul meu din moarte; ochii mei din lacrimi, și picioarele mele din alunecare.

116:9 Bine-plăcut voi fi înaintea Domnului în ținutul celor vii.

116:10 Am crezut, de aceea am vorbit; eu însă am fost smerit peste măsură.

116:11 Și eu am zis în stupefacția mea, Orice om *e* un mincinos.

116:12 Cum voi răsplăti Domnului pentru toate cele ce El mi-a răsplătit?

116:13 Paharul mântuirii voi lua, și Numele Domnului voi chema.

116:14 De făgăduințele mele divine *făcute* Domnului mă voi achita înaintea întregului Său popor.

116:15 Prețioasă înaintea Domnului *este* moartea celor pioși ai Lui.

116:16 O! Doamne, eu robul Tău *sunt*; eu *sunt* robul Tău, și fiul slujitoarei Tale; Tu ai zdrobit lanțurile mele.

116:17 Ție-*Ți* voi jerfi o jerfă de laudă, și în Numele Domnului voi invoca.

116:18 De făgăduințele mele divine *făcute* Domnului mă voi achita înaintea întregului Său popor.

116:19 În curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime!

PSALMUL 117

117:1 (Aleluia) Lăudați pe Domnul toate neamurile. Aplaudați-L toate popoarele.

117:2 Căci s-a întărit mila Lui peste noi, și adevărul Domnului rămâne în veac.

PSALMUL 118

118:1 (Aleluia) Celebrați cu recunoștință pe Domnul, căci *este* bun, căci în veac *ține* mila Lui.

118:2 Să zică acum casa lui Israel, Căci *e* bun, căci în veac *ține* mila Lui.

118:3 Să zică acum casa lui Aaron, Căci *e* bun, căci în veac *ține* mila Lui.

118:4 Să zică acum toți cei ce au frică de Domnul, Căci *e* bun, căci în veac *ține* mila Lui.

118:5 Din *mijlocul* necazului *L*-am chemat pe Domnul, și El m-a auzit pentru a *mă* scoate la *loc* larg.

118:6 Domnul îmi *e* un ajutor, și nu-mi va fi frică de ce-mi va face omul.

118:7 Domnul îmi *e* un ajutor, și eu *îi* voi observa pe vrăjmașii mei.

118:8 *Mai* bine-*i* să te încrezi în Domnul, decât să te încrezi în om.

118:9 *Mai* bine-*i* să nădăjduiești în Domnul, decât să nădăjduiești în conducători.

118:10 Toate neamurile m-au încercuit, și în Numele Domnului le-am respins.

118:11 Încercuind, m-au încercuit, și în Numele Domnului le-am respins.

118:12 M-au încercuit așa cum *încercuiesc* albinele fagurele; și s-au aprins ca focul în mijlocul spinilor; și în Numele Domnului le-am respins.

118:13 Am fost îmbrâncit, am fost dezechilibrat ca să cad, și Domnul m-a susținut.

118:14 Tăria mea și cântarea mea de laudă *e* Domnul, și mi-a venit în ajutor †.

118:15 Un glas de veselie și de salvare *este* în corturile celor drepți. Dreapta Domnului a înfăptuit putere.

118:16 Dreapta Domnului m-a înălțat. Dreapta Domnului a înfăptuit putere.

118:17 Nu voi muri, ci voi trăi; și voi istorisi lucrările Domnului.

118:18 Pedepsindu-mă, m-a pedepsit Domnul; și morții nu mă va preda.

118:19 Deschideți-mi porțile dreptății – intrând prin ele Îl voi celebra cu recunoștință pe Domnul.

118:20 Aceasta *e* poarta Domnului; cel drept va intra prin ea.

118:21 Te voi celebra cu recunoștință, căci m-ai ascultat, și mi-ai venit în ajutor †.

118:22 Piatra pe care au lepădat-*o* zidarii, aceasta † a ajuns în

---

118:14 † lit: salvare
118:21 † lit: salvare
118:22 † λίθον (piatra) și οὑτος (aceasta) sunt ambele la masculin

capul unghiului.

118:23 De la Domnul a avut loc aceasta, și este minunată † în ochii noștri.

118:24 Aceasta *e* ziua pe care a făcut-*o* Domnul, ne vom veseli și ne vom bucura în ea.

118:25 O! Doamne, mântuiește acum! O! Doamne, să fie prosperă calea acum!

118:26 Binecuvântat *e* cel ce vine în Numele Domnului. Te binecuvântăm din casa Domnului.

118:27 Dumnezeu *este* Domnul, și El a strălucit peste noi. Țineți-vă împreună pentru sărbătoare laolaltă cu cei îngrămădesc *jertfele* spre coarnele altarului.

118:28 Dumnezeul meu ești Tu, și Te voi celebra cu recunoștință. Dumnezeul meu ești Tu, și Te voi înălța. Te voi celebra cu recunoștință, căci m-ai ascultat, și mi-ai venit în ajutor †.

118:29 Îl voi celebra cu recunoștință pe Domnul, căci *este* bun, căci în veac *ține* mila Lui.

PSALMUL 119

119:1 (Aleluia) Ferice de cei fără imperfecțiune în cale; de cei umblând în legea Domnului.

119:2 Ferice de cei căutând mărturiile Lui; cu toată inima Îl vor căuta.

119:3 Căci nu cei ce practică nelegiuirea au umblat pe căile Lui.

119:4 Tu ai poruncit poruncile Tale pentru a fi ținute cu precizie riguroasă.

119:5 O, de s-ar nevoi † să se îndrepte căile mele pentru a păzi rânduielile Tale.

119:6 Atunci nicidecum nu mă voi rușina când îmi voi pleca privirile asupra tuturor poruncilor Tale.

119:7 Te voi celebra cu recunoștință în dreptatea inimii, în a mea învățare a judecăților dreptății Tale.

119:8 Rânduielile Tale *le* voi păzi. Nu mă abandona până la extrem.

119:9 În ce fel *își* va îndrepta † tânărul calea lui? Prin păzirea cuvintelor Tale.

119:10 Cu toată inima mea Te-am căutat; nu mă lepăda de la poruncile Tale.

119:11 În inima mea am ascuns grăirile Tale, așa încât să nu păcătuiesc împotriva Ta.

119:12 Binecuvântat ești Doamne. Învață-mă rânduielile Tale.

119:13 Cu buzele mele voi vesti toate judecățile gurii Tale.

119:14 Pe calea mărturiilor Tale m-am desfătat ca de toată bogăția.

119:15 La poruncile Tale voi medita, și voi contempla căile Tale.

119:16 La rânduielile Tale voi medita; nu voi uita cuvintele Tale.

119:17 Răsplătește robului Tău. Viață deplină dă-mi, și voi păzi cuvintele Tale.

119:18 Ridică acoperitoarea ochilor mei, și voi contempla minunile din legea Ta.

119:19 Locuitor vremelnic sunt eu pe pământ; nu ascunde de la mine poruncile Tale.

119:20 A tânjit sufletul meu să dorească judecățile Tale în orice ocazie.

119:21 Ai mustrat pe cei mândri; blestemați să fie cei ce se abat de la poruncile Tale.

119:22 Îndepărtează de la mine ocara și disprețul; căci mărturiile Tale *le*-am căutat.

119:23 Căci și conducătorii au șezut, și împotriva mea au vorbit rău; dar robul Tău a meditat la rânduielile Tale.

119:24 Căci și mărturiile Tale – preocuparea † mea, *aceasta* este; și sfătuitorii mei *sunt* rânduielile Tale.

119:25 Lipit de sol *e* sufletul meu; să trăiesc îngăduie-mi după cuvântul Tău.

119:26 Căile mele *le*-am prezentat, și *Tu* m-ai ascultat; învață-mă rânduielile Tale.

119:27 *Pe* calea rânduielilor Tale adu-mi pricepere; și voi medita la minunile Tale.

119:28 S-a topit sufletul meu de îngrijorare; întărește-mă în cuvintele Tale.

119:29 Calea nedreptății îndepărteaz-*o* de la mine, și prin legea Ta ai milă de mine.

119:30 Calea adevărului am ales-*o*, și judecățile Tale nu *le*-am uitat.

119:31 M-am lipit de mărturiile Tale, Doamne; nu mă da de rușine.

119:32 *Pe* calea poruncilor Tale am alergat, când Tu ai lărgit inima mea.

119:33 Legiferează-mi, Doamne, calea rânduielilor Tale. Și o voi căuta încontinuu.

119:34 Fă-mă să pricep! și voi cerceta legea Ta, și o voi păzi din toată inima mea.

119:35 Călăuzește-mă pe cărarea poruncilor Tale; căci am dorit-o.

119:36 Înclină inima mea către mărturiile Tale, și nu către lăcomia de bogăție.

119:37 Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea! pe calea Ta, viață deplină dă-mi.

119:38 Stabilește robului Tău grăirea Ta, așa încât *să am* frică de Tine.

118:23 † αύτη (aceasta) și θαυμαστή (minunată) sunt la fem; David era profet (Fap 2:30), și Psalmii sunt cuvinte profetice, și de aceea trebuie să ne punem întrebarea la ce anume se referă Duhul Sfânt, folosind aici genul feminin
118:28 † lit: salvare
119:5 † lit: a fi îndatorat; de s-ar strădui
119:9 † ridica în picioare
119:24 † cugetarea

119:39 Îndepărtează ocara mea, pe care o presimt, căci judecățile Tale-*s* caritabile.

119:40 Iată, am dorit poruncile Tale; în dreptatea Ta, viață deplină dă-mi.

119:41 Și să vină peste mine mila Ta, Doamne; și mântuirea Ta după cuvântul Tău.

119:42 Și voi răspunde celor ce mă insultă prin cuvânt, căci am nădăjduit în cuvintele Tale.

119:43 Și nu îndepărta din gura mea cuvântul adevărului până la extrem; căci în judecățile Tale am nădăjduit.

119:44 Și voi păzi legea Ta încontinuu, în veac, și în veacul veacului.

119:45 Și am mers în larghețe; căci poruncile Tale *le*-am căutat.

119:46 Și am vorbit despre mărturiile Tale înaintea împăraților, și nu m-am rușinat.

119:47 Și am meditat la poruncile Tale, pe care le-am iubit peste măsură.

119:48 Și am ridicat mâinile mele către poruncile Tale, pe care le-am iubit; și am cugetat la rânduielile Tale.

119:49 Amintește-Ți de cuvintele Tale *spuse* robului Tău! pe care mi-am întemeiat nădejdea.

119:50 Aceasta m-a mângâiat în smerirea mea, fiindcă grăirea Ta viață deplină mi-a dat.

119:51 *Cei* mândri au acționat ilegal până la extrem; dar de la legea Ta *eu* nu mă voi întoarce.

119:52 Mi-am amintit judecățile Tale cele din veac, Doamne, și am fost mângâiat.

119:53 Neliniștea mă cuprinde datorită păcătoșilor – cei ce părăsesc legea Ta.

119:54 Instrumente de laudă mi-au fost rânduielile Tale în locul pribegiei mele.

119:55 Mi-am amintit în *timpul* nopții Numele Tău, Doamne, și am păzit legea Ta.

119:56 Aceasta mi s-a întâmplat, căci rânduielile Tale *le*-am cercetat.

119:57 Partea mea ești Tu, Doamne; am zis *despre* păzirea legii Tale.

119:58 Am implorat Fața Ta cu întreaga mea inimă; ai milă de mine după grăirea Ta.

119:59 Am rațional căile Tale, și am întors picioarele mele în mărturiile Tale.

119:60 M-am pregătit, și nu am fost tulburat pentru a ține poruncile Tale.

119:61 Funiile păcătoșilor m-au înfășurat, dar *eu* legea Ta nu am uitat-*o*.

119:62 La miezul nopții m-am trezit să Te celebrez cu recunoștință, cu privire la judecățile dreptății Tale.

119:63 Tovarăș sunt eu tuturor celor ce au frică de Tine, și al celor ce păzesc poruncile Tale.

119:64 De mila Ta, Doamne, *e* plin pământul; rânduielile Tale învață-mă.

119:65 Bunătate ai înfăptuit cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

119:66 Bunătatea, și educația, și cunoștința, învață-mă! căci poruncile Tale *le*-am crezut.

119:67 Înaintea smeririi mele, eu am fost discordant †; de aceea grăirea Ta am păzit-*o*.

119:68 Caritabil ești Tu, Doamne, și în caritatea Ta învață-mă rânduielile Tale.

119:69 S-a înmulțit împotriva mea nedreptatea celor mândri; eu însă cu întreaga mea inimă voi cerceta poruncile Tale.

119:70 S-a brânzit ca laptele inima lor; eu însă legea Ta *o* cuget.

119:71 *E* bine pentru mine că m-ai smerit, așa încât să învăț rânduielile Tale.

119:72 Bună îmi *e* legea gurii Tale, mai presus decât mii de *bucăți de* aur și argint.

119:73 Mâinile Tale m-au făcut, și m-au plăsmuit; fă-mă să pricep! și voi învăța poruncile Tale.

119:74 Cei cu frică de Tine mă vor vedea, și vor fi cu voie bună; căci în cuvintele Tale am nădăjduit.

119:75 Am cunoscut, Doamne, că drepte-*s* judecățile Tale, și în adevăr m-ai smerit.

119:76 Să ia ființă acum mila Ta pentru a mă mângâia după grăirea Ta *către* robul Tău.

119:77 Să vină peste mine îndurările Tale! și voi trăi; căci legea Ta cugetarea mea este.

119:78 Să se rușineze îngâmfații! căci nedrept au lucrat ilegal împotriva mea; eu însă voi medita la poruncile Tale.

119:79 Întoarce către Mine pe cei ce frică au de Tine, și pe cei cunoscând mărturiile Tale.

119:80 Să devină inima mea fără vină în rânduielile Tale; așa încât să nu mă rușinez.

119:81 În așteptare spre mântuirea Ta *e* sufletul meu; în cuvintele Tale am nădăjduit.

119:82 S-au sfârșit ochii mei *căutând* către grăirea Ta, spunând, Când mă vei mângâia?

119:83 Căci am devenit ca un burduf † în gerul brumei; rânduielile Tale nu *le*-am uitat.

119:84 Câte sunt zilele robului Tău? Când îmi vei înfăptui, împotriva urmăritorilor mei, judecată?

119:85 Au relatat împotriva mea călcătorii de lege o ticluire, dar nu conform legii Tale, Doamne.

119:86 Toate poruncile Tale-*s* adevăr; nedrept m-au urmărit ei; ajută-mă.

119:87 Doar puțin a lipsit ca de tot să mă termine ei pe pământ; eu însă nu am părăsit poruncile Tale.

119:67 † neglijent
119:83 † Mat 9:17; supus frigului, un burduf „îmbătrânește”, pielea devenind scorțoasă, friabilă

119:88 După mila Ta viață deplină dă-mi! și voi păzi mărturiile gurii Tale.

119:89 În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer.

119:90 Din generație în generație *e* adevărul Tău; Tu ai întemeiat pământul, și el rămâne.

119:91 *Prin* dispoziția Ta rămâne ziua; căci toate cele † împreună executoarele † Tale-*s*.

119:92 Dacă nu *ar fi fost* că legea Ta cugetarea mea este, atunci aș fi pierit în umilința † mea.

119:93 În veac nicidecum nu voi uita rânduielile Tale; căci prin ele viață deplină mi-ai dat.

119:94 Al Tău sunt eu, mântuiește-mă; căci rânduielile Tale *le*-am căutat.

119:95 M-au pândit pe la spate păcătoșii, ca să mă facă să dispar; mărturiile Tale *le*-am priceput.

119:96 Oricărei desăvârșiri i-am văzut hotarul; largi *sunt* poruncile Tale peste măsură.

119:97 Cum am iubit legea Ta, Doamne! Întreaga zi meditația mea ea este.

119:98 Mai presus de vrăjmașii mei m-ai înțelepțit prin porunca Ta; căci în veac a mea este.

119:99 Mai presus de toți învățătorii mei am priceput; căci mărturiile Tale meditația mea sunt.

119:100 Mai presus de bătrâni am priceput; căci poruncile Tale *le*-am cercetat.

119:101 Din orice cale răufăcătoare am retras picioarele mele; așa încât voi păzi cuvintele Tale.

119:102 De la judecățile Tale nu m-am întors; căci Tu ai legiferat pentru mine.

119:103 Cât de dulci pentru gâtul meu *sunt* grăirile Tale; mai mult decât mierea în gura mea.

119:104 Prin poruncile Tale am priceput; de aceea am urât orice cale a nedreptății.

119:105 Lampă pentru picioarele mele *e* legea Ta și lumină pentru cărările mele. †

119:106 Am jurat, și am stat în picioare pentru a păzi judecățile dreptății Tale.

119:107 Am fost umilit până la extrem, Doamne; viață deplină dă-mi, după cuvântul Tău.

119:108 *Ofrandele* de bunăvoie ale gurii mele, primește-*le* cu bunăvoință acum, Doamne, și judecățile Tale învață-mă.

119:109 Sufletul meu *e* în mâinile Tale neîncetat; și legea Ta n-am uitat-*o*.

119:110 Au pus păcătoși o cursă înaintea mea; dar *eu* din poruncile Tale nu m-am rătăcit.

119:111 Am moștenit mărturiile Tale în veac; căci tresărire de veselie pentru inima mea sunt ele.

119:112 Am aplecat inima mea pentru a înfăptui rânduielile Tale în veac în răsplătire.

119:113 Pe călcătorii de lege i-am urât, dar legea Ta am iubit-*o*.

119:114 Ajutorul meu și ocrotitorul meu ești Tu; pe cuvintele Tale mi-am întemeiat nădejdea.

119:115 Depărtați-vă de la mine *voi* ticăloșilor; și voi căuta poruncile Dumnezeului meu.

119:116 Sprijinește-mă după grăirea Ta; și viață deplină dă-mi; și nu mă face de rușine cu privire la așteptarea mea.

119:117 Ajută-mă, și voi fi mântuit; și voi medita la rânduielile Tale încontinuu.

119:118 M-au disprețuit toți cei ce s-au îndepărtat de rânduielile Tale; căci nedrept *e* raționamentul lor.

119:119 Călcători de lege i-am considerat pe toți păcătoșii pământului; de aceea am iubit mărturiile Tale.

119:120 Țintuiește din frica de Tine carnea mea; căci de judecățile Tale frică am avut.

119:121 Am înfăptuit judecată și dreptate; nu mă preda celor ce mă nedreptățesc.

119:122 Primește pe robul Tău spre bine; să nu mă extorcheze † cel îngâmfat.

119:123 Ochii mei se sfârșesc după mântuirea Ta, și după grăirea dreptății Tale.

119:124 Fă cu robul Tău după mila Ta; și rânduielile Tale învață-mă.

119:125 Robul Tău sunt eu; fă-mă să înțeleg; și voi face cunoscute mărturiile Tale.

119:126 *E* vremea *potrivită* să se acționeze pentru Domnul! ei au șters legea Ta.

119:127 De aceea am iubit poruncile Tale mai mult decât aurul și topazul.

119:128 De aceea către toate poruncile Tale am ținut-o drept! orice cale nedreaptă am urât-*o*.

119:129 Minunate *sunt* mărturiile Tale; de aceea le-a căutat sufletul meu.

119:130 Arătarea cuvintelor Tale va da lumină, și va aduce pricepere copilașilor.

119:131 Gura mi-am deschis și am aspirat duh, fiindcă poruncile Tale *le*-am dorit mult.

119:132 Privește asupra mea, și ai milă de mine potrivit judecății † celor ce iubesc Numele Tău.

119:133 Pașii mei îndreaptă-*i* după grăirea Ta; și să nu domine peste mine vreo nelegiuire.

119:134 Răscumpără-mă din extorcarea oamenilor; și voi păzi poruncile Tale.

119:91 † toate lucrurile
119:91 † roabele
119:92 † inferioritate, micime
119:105 † Variantă: Lampă picioarelor mele-i legea Ta, și lumină cărărilor mele

119:122 † să nu abuzeze de mine
119:132 † Ioa 5:24, 3:16

119:135 Fața Ta să strălucească peste robul Tău, și învață-mă rânduielile Tale.

119:136 Șuvoaie de apă au curs din ochii mei când nu am păzit legea Ta.

119:137 Drept ești Doamne, și directe *sunt* judecățile Tale.

119:138 Ai poruncit dreptatea mărturiilor Tale și adevărul – peste măsură.

119:139 M-a sfârșit zelul pentru Tine, căci au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.

119:140 Lămurită în foc *e* grăirea Ta, peste măsură; și robul Tău o iubește.

119:141 Tânăr sunt eu, și disprețuit; rânduielile Tale nu *le*-am uitat.

119:142 Dreptatea Ta *e* dreptate în veac, și legea Ta *e* adevăr.

119:143 Necazurile și nevoile m-au ajuns; poruncile Tale-*s* cugetarea mea.

119:144 Drepte *sunt* mărturiile Tale, în veac, dându-mi înțelegere și viață †.

119:145 Am strigat din toată inima mea, Ascultă-mă, Doamne! Rânduielile Tale *le* caut.

119:146 Am strigat către Tine, Mântuiește-mă! Și voi păzi mărturiile Tale.

119:147 M-am înfățișat când nu era timpul potrivit, și am strigat; pe cuvintele Tale mi-am întemeiat nădejdea.

119:148 S-au înfățișat ochii mei înainte de revărsat zorilor pentru a medita grăirile Tale.

119:149 Glasul meu ascultă-*l*, Doamne, după mila Ta! După judecata Ta, viață deplină dă-mi.

119:150 S-au apropiat cei ce mă urmăresc ilegal, și de legea Ta ei sunt departe.

119:151 Aproape ești, Doamne, și toate căile Tale-*s* adevăr.

119:152 Din vechime am cunoscut din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat.

119:153 Vezi smerirea mea, și scapă-mă; căci legea Ta nu am uitat-*o*.

119:154 Judecă judecata mea, și răscumpără-mă; datorită cuvântului Tău viață deplină dă-mi.

119:155 Departe de păcătoși *e* mântuirea, căci rânduielile Tale *ei* nu *le* caută.

119:156 Îndurările Tale-*s* multe, Doamne, după judecata Ta viață deplină dă-mi.

119:157 Mulți *sunt* cei ce mă izgonesc și mă necăjesc, din mărturiile Tale nu m-am abătut.

119:158 Am văzut pe cei nepricepuți și mă topeam, căci grările Tale *ei* nu *le*-au păzit.

119:159 Vezi! căci poruncile Tale *le*-am iubit, Doamne; în mila Ta viață deplină dă-mi.

119:160 Începutul † cuvintelor Tale *e* adevărul; și în veac *sunt* toate judecățile dreptății Tale.

119:161 Conducătorii m-au urmărit fără temei; și de cuvintele Tale s-a înspăimântat inima mea.

119:162 Mă voi veseli de grăirile Tale, ca unul care găsește prăzi multe.

119:163 Nedreptatea am urât-*o*, și am detestat-*o*; dar legea Ta am iubit-*o*.

119:164 De șapte ori pe zi Te laud pentru judecățile dreptății Tale.

119:165 Pace multă *au* cei ce iubesc legea Ta, și nu este pentru ei pricină de poticnire.

119:166 Am așteptat mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale *le*-am iubit.

119:167 A păzit sufletul meu mărturiile Tale, și le-am iubit peste măsură.

119:168 Am păzit poruncile Tale și mărturiile Tale, căci toate căile mele-*s* înaintea Ta, Doamne.

119:169 Să se apropie implorarea mea înaintea Ta, Doamne; după grăirea Ta, dă-mi înțelegere †.

119:170 Să intre rugămintea mea înaintea Ta, Doamne; după grăirea Ta izbăvește-mă.

119:171 Să reverse buzele mele o cântare, atunci când Tu mă vei învăța rânduielile Tale.

119:172 Să rostească limba mea grările Tale, căci toate poruncile Tale-*s* dreptate.

119:173 Să devină mâna Ta mântuirea mea, căci poruncile Tale *le*-am ales.

119:174 Am tânjit după mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este.

119:175 Va trăi sufletul meu, și Te va lăuda; și judecățile Tale mă vor ajuta.

119:176 Am rătăcit ca o oaie care piere. Caută pe robul Tău! Căci poruncile Tale nu *le*-am uitat.

PSALMUL 120

120:1 (Odă a treptelor) Către Domnul în necazul meu am strigat, și El m-a ascultat.

120:2 Doamne izbăvește sufletul meu de buzele nedrepte, și de limba vicleană.

120:3 Ce-ți va fi dat, și ce-ți va fi adăugat, prin limba vicleană?

120:4 Săgețile celui puternic, ascuțite *împreună* cu cărbunii pustiei.

120:5 Vai mie, căci pribegia mea s-a prelungit; mi-am întins cortul cu corturile Chedarului.

120:6 Mult a pribegit sufletul meu cu cei ce urăsc pacea.

120:7 Am fost pașnic când vorbeam cu ei; mi-au făcut război fără motiv.

119:144 † verbul 'a trăi'; sau: trai
119:160 † piatra din capul unghiului, suma, principiul

119:169 † vezi Nee 8:7

PSALMUL 121

Domnul păzește pe poporul Său

121:1 (Odă a treptelor) Mi-am ridicat ochii mei către munți, de unde va veni ajutorul meu.

121:2 Ajutorul meu *e* de la Domnul, care a făcut cerurile și pământul.

121:3 Nu va fi dat spre alunecare piciorul tău, nici nu va dormita Cel păzindu-te.

121:4 Iată, nu va ațipi nici nu va dormi Cel ce păzește pe Israel.

121:5 Domnul te va păzi. Domnul adăpost îți *e* pe mâna ta dreaptă.

121:6 Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

121:7 Domnul te va păzi de tot răul; va păzi sufletul tău Domnul.

121:8 Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta, de acum și până în veac.

PSALMUL 122

122:1 (Odă a treptelor) M-am bucurat cu † cei spunându-mi, La casa Domnului să mergem.

122:2 Stând erau picioarele noastre în porțile tale Ierusalime!

122:3 Ierusalime, zidit ești ca o cetate a cărei comuniune a ei *e* perfectă.

122:4 Căci acolo se urcă semințile, semnințiile Domnului, mărturie pentru Israel, pentru a celebra cu recunoștință Numele Domnului.

122:5 Căci acolo stau așezate tronurile pentru judecată, tronurile pentru casa lui David.

122:6 Cereți † deci cele pentru pacea Ierusalimului, și belșugul celor ce te iubesc.

122:7 Să vină pacea prin puterea ta, și belșug în turnurile fortificațiilor tale.

122:8 Datorită fraților mei și apropiaților mei am vorbit acum pace cu privire la tine.

122:9 Datorită casei Domnului Dumnezeului nostru, am căutat cele bune pentru tine.

PSALMUL 123

123:1 (Odă a treptelor) Către Tine am ridicat ochii mei, Tu cel ce locuiești în cer.

123:2 Iată, precum ochii robilor către mâinile domnilor lor; precum ochii slujitoarelor către mâinile doamnei lor; așa *sunt* ochii noștri către Domnul Dumnezeul nostru, până când Se va îndura de noi.

123:3 Ai milă de noi, Doamne, ai milă de noi, căci din abundență am fost umpluți de dispreț.

123:4 Din abundență a fost umplut sufletul nostru; *fie* ocara peste cei prosperi, și disprețul peste cei mândri.

122:1 † de
122:6 † rugați-vă

PSALMUL 124

124:1 (Odă a treptelor) De nu ar fi fost Domnul cu noi, să zică acum Israel!

124:2 De n-ar fi fost că Domnul a fost cu noi când s-au ridicat oamenii împotriva noastră,

124:3 atunci de vii ne-ar fi înghițit când s-a aprins urgia Lui împotriva noastră.

124:4 Atunci apa ne-ar fi scufundat, torentul ar fi trecut peste sufletul nostru.

124:5 Așa e! a trecut sufletul nostru prin apa cea de nestăpânit.

124:6 Binecuvântat *fie* Domnul, care nu ne-a dat drept pradă dinților lor.

124:7 Sufletul nostru ca o pasăre a fost izbăvit din cursa vânătorului. Cursa a fost spartă, și noi am fost izbăviți.

124:8 Ajutorul nostru *e* în Numele Domnului, Făcătorul cerului și al pământului.

PSALMUL 125

125:1 (Odă a treptelor) Cei ce se încred în Domnul *sunt* ca muntele Sionului; nu va fi clătinat în veac cel ce locuiește în Ierusalim.

125:2 Munții-*s* de jur împrejurul ei, și Domnul *e* de jur împrejurul poporului Lui, de acum și până în veac.

125:3 Căci nu va îngădui Domnul toiagul păcătoșilor peste moștenirea celor drepți; așa încât să nu își întindă cei drepți spre nelegiuiri mâinile lor.

125:4 Fă bine, Doamne, celor buni, și celor direcți cu inima.

125:5 Dar cei ce se abat spre cele perfide, *îi* va lua Domnul *împreună* cu lucrătorii nelegiurii. Pace peste Israel.

PSALMUL 126

Domnul mântuiește captivitatea

126:1 (Cântare a treptelor) Când a întors Domnul captivitatea Sionului am devenit ca cei mângâiați.

126:2 Atunci s-a umplut de bucurie gura noastră, și limba noastră de veselie. Atunci se va spune printre neamuri, S-a Preamărit Domnul înfăptuind cu ei.

126:3 S-a Preamărit Domnul înfăptuind cu noi; am devenit cei ce se bucură.

126:4 Întoarce, Doamne, captivitatea noastră precum pâraiele din *ținuturile* austrului †.

126:5 Cei ce seamănă cu lacrimi, cu veselie vor secera.

126:6 Cei ce se duc, s-au dus, și au plâns semănând sămânța lor; cei venind însă vor fi prezenți cu veselie, ridicând snopii lor.

PSALMUL 127

127:1 (Odă a treptelor) Dacă nu *e* Domnul ziditorul casei, în zadar se obosesc zidarii. Dacă nu *e* Domnul păzitorul cetății, în zadar nu dorm străjerii.

126:4 † sud

127:2 Căci zadarnic vă este să vă sculați în zori; vă sculați după ce ați stat așezați, voi cei ce mâncați pâinea durerii; până când El va da preaiubiților Lui somn.

127:3 Iată moștenirea Domnului, fiii, răsplata rodului pântecelui.

127:4 Ca niște săgeți în mâna celui puternic, așa-*s* fiii celor ce au fost scuturați.

127:5 Binecuvântat *e* cel ce *își* va umple marea lui dorință din ei; nu vor fi rușinați când vor vorbi vrăjmașilor lor în porți.

PSALMUL 128

128:1 (Odă a treptelor) Ferice de toți cei ce au frică de Domnul; cei ce umblă în căile Lui.

128:2 Din ostenelile încheieturilor mâinilor tale vei mânca; fericit ești, și bine îți va fi.

128:3 Soția ta, ca o viță înfloritoare în laturile casei tale; fiii tăi, ca noi răsaduri de măslin de jur împrejurul mesei tale.

128:4 Iată, așa va fi binecuvântat omul cu frică de Domnul.

128:5 Să te binecuvânteze Domnul din Sion, și să vezi cele bune ale Ierusalimului, în toate zilele vieții tale.

128:6 Și să vezi pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israel!

PSALMUL 129

129:1 (Odă a treptelor) De multe ori mi-au făcut război din tinerețea mea – să zică acum Israel.

129:2 De multe ori mi-au făcut război din tinerețea mea, și încă n-au avut putere asupra mea.

129:3 Pe spatele meu au brăzdat ca-n lemn † păcătoșii, au prelungit nelegiuirile lor.

129:4 Domnul *e* drept; El a scurtat cefele păcătoșilor.

129:5 Să fie rușinați, și să se întoarcă cu spatele, toți cei ce urăsc Sionul.

129:6 Să devină ca iarba pe acoperișuri, care înainte de a fi smulsă, s-a uscat.

129:7 Cu care nu își umple mâna lui cel ce seceră, nici cel ce în sânul lui snopii îi strânge.

129:8 Și să nu zică cei trecând, Binecuvântarea Domnului *fie* peste voi; vă binecuvântăm în Numele Domnului.

PSALMUL 130

130:1 (Odă a treptelor) Din adâncuri am strigat către Tine Doamne.

130:2 Doamne, ascultă glasul meu. Să fie urechile Tale atente la glasul implorării mele.

130:3 Dacă nelegiuirile *le*-ai privi cu atenție Doamne, Doamne, cine ar rămâne în picioare?

130:4 Căci de la Tine ispășire este. Datorită Numelui Tău Te-am așteptat Doamne.

130:5 Așteptă sufletul meu pentru † cuvântul Tău.

130:6 Nădăjduiește sufletul meu în Domnul de la straja dimineții până în noapte.

130:7 Să nădăjduiască Israel în Domnul; căci la Domnul *este* mila, și *e* multă, la El *e* răscumpărare!

130:8 Și El va răscumpăra pe Israel din toate nelegiuirile lui.

PSALMUL 131

131:1 (Odă a treptelor) Doamne, nu s-a înălțat inima mea, nici nu s-au ridicat spre înălțime ochii mei, nici nu am mers în cele mari, nici în minuni mai presus de mine.

131:2 Dacă nu am fost smerenit în gândire, ci am înălțat sufletul meu, *atunci* ca cel înțărcat *pus* deasupra † mamei lui, așa vei aduce Tu răsplătire asupra sufletului meu.

131:3 Să nădăjduiască Israel în Domnul, de acum și până în veac.

PSALMUL 132

132:1 (Odă a treptelor) Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toată blândețea lui.

132:2 Cum a jurat Domnului; prin rugăciune a făcut o făgăduință Dumnezeului lui Iacov, *zicând*,

132:3 Nu voi intra în cortul casei mele. Nu voi urca pe așternutul cergii mele.

132:4 Nu voi da somn ochilor mei, și pleoapelor mele ațipire, și odihnă tâmplelor mele.

132:5 Până când voi găsi un loc pentru Domul, un cort pentru Dumnezeul lui Iacov.

132:6 Iată, am auzit de ea † în Efrata, am găsit-o în câmpiile pădurii.

132:7 Vom intra în corturile Lui; ne vom închina în locul în care au stat picioarele Lui.

132:8 Ridică-Te, Doamne, către odihna Ta, Tu și arca † locului Tău preasfânt.

132:9 Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate, și sfinții Tăi se vor veseli.

132:10 Datorită lui David robul Tău, nu-Ți vei întoarce fața de la unsul † Tău.

132:11 A jurat Domnul lui David în adevăr, și nicidecum nu va anula aceasta, *spunând*, Din rodul pântecelui tău voi pune pe tronul tău.

132:12 Dacă vor păzi fii tăi legământul Meu, și mărturiile Mele, acelea pe care li le voi da prin învățătură, atunci fiii lor în veac vor ședea pe tronul tău.

132:13 Căci a ales Domnul Sionul, l-a luat ca locuință pentru Sine, *spunând*,

132:14 Acesta *este* odihna Mea în veacul veacului, acolo voi locui, căci l-am luat.

132:15 Pe prinșii lui, binecuvântând *îi* voi binecuvânta, pe sărmanii lui *îi* voi sătura de pâșunea pâinilor.

129:3 † vezi Luc 23:31
130:5 † spre
131:2 † purtat pe umeri
132:6 † în acest verset, pronumele personal αυτήν este la feminin, desemnând arca (arca) legământului, din versetul 8; κιβωτός (G2787), arca, arca, are în greacă genul feminin
132:8 † arca; am folosit numai aici 'arca', pentru coerența psalmului
132:10 † hristosul

132:16 Pe preoții lui *îi* voi îmbrăca cu salvare; și cei pioși ai lui cu veselie se vor veseli.

132:17 Acolo voi face să se ridice cornul lui David; *acolo* am pregătit o lampă pentru unsul † Meu.

132:18 Pe vrăjmașii lui *îi* voi îmbrăca cu rușine; dar asupra lui va înflori sfințirea Mea.

PSALMUL 133

133:1 (Odă a treptelor) Iată, cu-adevărat, ce *e* bine sau ce *e* plăcut? Nimic altceva decât locuirea fraților împreună.

133:2 Ca mirul pe cap, coborând pe barbă, pe barba lui Aaron; coborând pe marginea veșmântului lui;

133:3 ca roua Hermonului coborând pe munții Sionului; căci acolo a poruncit Domnul binecuvântarea, viața până-n veac.

PSALMUL 134

134:1 (Odă a treptelor) Iată, cu-adevărat, binecuvântați pe Domnul toți robii Domnului, cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru de-a lungul nopților.

134:2 Ridicați mâinile voastre spre locurile † sfinte, și binecuvântați pe Domnul.

134:3 Să vă binecuvânteze Domnul din Sion, Cel ce face cerurile și pământul.

PSALMUL 135

135:1 (Aleluia) Lăudați Numele Domnului! Lăudați, robi ai Domnului,

135:2 cei ce vă țineți în casa Domnului, în curțile Casei Dumnezeului nostru!

135:3 Lăudați pe Domnul, căci bun *e* Domnul. Psalmodiați Numelui Lui, căci *e* frumos.

135:4 Căci pe Iacov l-a ales pentru Sine Domnul, pe Israel drept proprietate personală pentru Sine.

135:5 Căci eu am cunoscut că mare *e* Domnul, și că Domnul nostru *e* mai presus de toți dumnezeii.

135:6 Toate câte le-a dorit, Domnul *le*-a făcut în cer, și pe pământ, în mări, și în toate abisurile.

135:7 Ridicând nori de la marginea pământului, fulgere în ploaie face. Cel scoțând vânturi din tezaurele Lui.

135:8 Cel ce a lovit pe întâii-născuți ai Egiptului, de la om până la dobitoace.

135:9 A trimis semne și miracole în mijlocul tău, Egiptule, în faraon, și în toți robii lui.

135:10 Cel ce a lovit neamuri multe, și a omorât împărați puternici.

135:11 Pe Sihon împăratul amoritilor, și pe Og împăratul Basanului, și toate împărățiile Canaanului.

135:12 Și a dat pământul lor *ca* moștenire; o moștenire lui Israel poporul Lui.

135:13 Doamne, Numele Tău *e* în veac, și amintirea Ta din generație în generație.

135:14 Căci va judeca Domnul pe poporul Lui, și cu privire la robii Lui, mângâiat va fi.

135:15 Idolii neamurilor *sunt* argint și aur, lucrări ale mâinilor oamenilor.

135:16 Gură au, și nu vor vorbi; ochi au, și nu vor vedea;

135:17 urechi au, și nu aud; căci nici nu este respirație în gura lor.

135:18 Asemenea lor să devină cei ce îi fac, și toți cei ce se încred în ei.

135:19 Casă a lui Israel, binecuvântați pe Domnul. Casă a lui Aaron, binecuvântați pe Domnul.

135:20 Casă a lui Levi, binecuvântați pe Domnul. *Voi* cei ce aveți frică de Domnul, binecuvântați pe Domnul.

135:21 Binecuvântat *fie* Domnul în Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim.

PSALMUL 136

136:1 (Aleluia) Celebrați cu recunoștință pe Domnul, căci *este* bun, căci în veac *ține* mila Lui!

136:2 Celebrați cu recunoștință pe Dumnezeul dumnezeilor, căci în veac *ține* mila Lui!

136:3 Celebrați cu recunoștință pe Domnului domnilor, căci în veac *ține* mila Lui!

136:4 Cel ce singur face minuni mari, căci în veac *ține* mila Lui!

136:5 Cel ce a făcut cerurile cu pricepere, căci în veac *ține* mila Lui!

136:6 Cel ce a întărit pământul pe ape, căci în veac *ține* mila Lui!

136:7 Cel ce singur a făcut luminătorii cei mari, căci în veac *ține* mila Lui!

136:8 Soarele, pentru a fi autoritate a zilei, căci în veac *ține* mila Lui!

136:9 Luna și stelele ca autoritate a nopții, căci în veac *ține* mila Lui!

136:10 Cel ce a lovit Egiptul *împreună* cu întâii lor născuți, căci în veac *ține* mila Lui!

136:11 Și a călăuzit pe Israel din mijlocul lor, căci în veac *ține* mila Lui!

136:12 Cu mână tare și în braț înălțat, căci în veac *ține* mila Lui!

136:13 Cel ce a împărțit Marea Roșie în părți, căci în veac *ține* mila Lui!

136:14 Și a călăuzit pe Israel prin mijlocul ei, căci în veac *ține* mila Lui!

136:15 Și *l*-a scuturat pe faraon și oștirea lui în Marea Roșie, căci în veac *ține* mila Lui!

136:16 Cel ce a călăuzit pe poporul Lui în pustie, căci în veac *ține* mila Lui!

136:17 Cel ce a lovit împărați mari, căci în veac *ține* mila Lui!

136:18 Și a omorât împărați tari, căci în veac *ține* mila Lui!

132:17 † hristosul
134:2 † sau: cele

136:19 Pe Sihon împăratul amoriților, căci în veac *ține* mila Lui!

136:20 Și pe Og împăratul Basanului, căci în veac *ține* mila Lui!

136:21 Și a dat pământul lor moștenire, căci în veac *ține* mila Lui!

136:22 Moștenire lui Israel robul Lui, căci în veac *ține* mila Lui!

136:23 Căci în înjosirea † noastră Și-a amintit de noi Domnul, căci în veac *ține* mila Lui!

136:24 Și ne-a răscumpărat din *mâna* vrăjmașilor noștri, căci în veac *ține* mila Lui!

136:25 Cel ce dă hrană oricărei făpturi †, căci în veac *ține* mila Lui!

136:26 Celebrați cu recunoștință pe Domnul cerului, căci în veac *ține* mila Lui!

PSALMUL 137

137:1 (Lui David prin Ieremia). La râurile Babilonului, acolo am șezut și am plâns, când ne aminteam noi de Sion.

137:2 În sălcii, în mijlocul lor, am spânzurat harfele noastre.

137:3 Căci acolo ne cereau cei ce ne robiseră, cuvânt de cântări, și cei ce ne-au dus cu forța, *ne cereau* un imn: Cântați-ne din cântările Sionului!

137:4 Cum să cântăm cântarea Domnului în țară străină?

137:5 Dacă te voi uita Ierusalime, uitată să fie dreapta mea.

137:6 Să se lipească limba mea *de* gâtlejul meu dacă nu de tine îmi amintesc, dacă nu dau întâietate † Ierusalimul ca *să fie* la începutul bucuriei mele.

137:7 Amintește-ți, Doamne *de* fiii Edomului în ziua Ierusalimului! Cei ce spuneau, Goliți-l, goliți-l până la temeliile lui!

137:8 Fiica Babilonului, nenorocita; ferice de cel ce-ți va răsplăti *cu* răsplata ta, cu care ni s-a răsplătit.

137:9 Binecuvântați *să fie* cei ce vor apuca și vor arunca zdrobindu-*i* pe pruncii tăi pe stâncă.

PSALMUL 138

138:1 (Psalm al lui David; al lui Hagai și Zaharia) Te voi celebra cu recunoștință, Doamne, cu toată inima mea; și înaintea îngerilor Îți voi psalmodia; căci Tu ai ascultat toate vorbele gurii mele.

138:2 Mă voi închina înaintea templului Tău sfânt; și voi celebra cu recunoștință Numele Tău pentru mila Ta și *pentru* adevărul Tău; căci Tu ai preamărit mai presus de toate Numele Tău cel sfânt.

138:3 În orice zi Te voi chema, degrabă ascultă-mă! Tu ai avut grijă cu mare atenție de mine în sufletul meu prin puterea Ta.

138:4 Să Te celebreze cu recunoștință pe Tine, Doamne, toți împărații pământului! Căci ei au auzit toate spusele gurii Tale.

138:5 Și să cânte pe căile Domnului, căci mare *e* slava Domnului!

138:6 Căci înălțat *e* Domnul, și pe cele smerite le cercetează, și pe cele înalte de departe *le* cunoaște.

138:7 Dacă voi merge în mijlocul necazului, El viață deplină îmi va da. Peste urgia vrăjmașilor mei Ți-ai întins mâinile Tale, și m-a mântuit dreapta Ta.

138:8 Domnul va răsplăti pentru mine. Doamne, mila Ta *e* în veac. Lucrările mâinilor Tale nu *le* trece cu vederea.

PSALMUL 139

139:1 (Pentru desăvârșire; psalm al lui David) Doamne, încearcă-mă și cunoaște-mă.

139:2 Tu cunoști șederea mea și scularea mea. Tu pricepi gândurile mele de departe.

139:3 Cărarea mea și gardul de răchită al grădinii *universului* meu *le*-ai trasat; și toate căile mele *le*-ai prevăzut.

139:4 Căci nu este înșelăciune pe limba mea. Iată, Doamne, Tu cunoști toate;

139:5 cele de la sfârșit și cele de la început. Tu m-ai plăsmuit și *Ți*-ai pus peste mine mâna Ta.

139:6 Admirație produce cunoștința Ta din mine; s-a întărit; nicidecum nu voi putea la ea *să ajung*.

139:7 Unde mă voi duce de la Duhul Tău? Și de la Fața Ta unde voi fugi?

139:8 Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă voi coborî în Hades, ești prezent.

139:9 Dacă *îmi* voi ridica aripile mele în zori, și-mi voi întinde cortul la marginile mării,

139:10 chiar și acolo mâna Ta mă va călăuzi, și mă va susține dreapta Ta.

139:11 Și am zis, Cu siguranță întunericul mă va zdrobi, și noaptea a strălucit spre desfătarea mea;

139:12 căci întunericul nu va întuneca cu Tine; și noaptea ca ziua va străluci; precum întunericul ei, astfel *e* și lumina ei.

139:13 Căci Tu ai luat în stăpânire rărunchii mei, m-ai sprijinit din pântecele mamei mele.

139:14 Te voi lăuda cu recunoștință, căci înfricoșător ai produs admirație; minunile lucrărilor Tale; și sufletul meu cunoaște peste măsură.

139:15 Nu au fost ascunse oasele mele de Tine, pe care le-ai făcut în secret, și substanța *ființei* mele în străfundurile † pământului.

139:16 Starea mea neterminată au văzut-*o* ochii Tăi; și în sulul cărții Tale toți *oamenii* vor fi scriși; zilele *lor* vor fi fost plăsmuite, și *încă* niciunul nu *e* din ei †.

139:17 De mine însă foarte onorați au fost prietenii Tăi, Dumnezeule, foarte mult au fost întărite magistraturile lor.

139:18 Îi voi număra, și mai presus ca nisipul se vor înmulți; mă trezesc, și încă sunt cu Tine.

136:23 † smerenia
136:25 † lit: cărni
137:6 † pun înainte de orice

139:15 † părțile cele mai de jos
139:16 † verset dificil; TM este laconic, la fel ca și SEP

139:19 Dacă *i*-ai omorî pe păcătoși, Dumnezeule. Bărbați sângeroși †, întoarceți-*vă* de la mine.

139:20 Căci Tu vei vorbi despre raționamentele *lor*, vor lua în deșert cetățile Tale.

139:21 Oare nu pe cei ce Te urăsc, Doamne, îi urăsc eu? Și împotriva vrăjmașilor Tăi mă consum?

139:22 Cu o ură perfectă i-am urât; drept vrăjmași mi-au devenit.

139:23 Încearcă- mă Dumnezeule și cunoaște inima mea, cercetează-mă și cunoaște cărările mele.

139:24 Și vezi dacă *e* vreo cale de nelegiuire în mine, și călăuzește-mă pe calea veșnică.

PSALMUL 140

140:1 (Pentru desăvârșire; psalm al lui David) Scapă-mă, Doamne! De omul cumplit! de bărbatul nedrept, izbăvește-mă!

140:2 Cei ce au socotit nedreptate în inimă; toată ziua s-au așezat în rânduri de bătaie pentru războaie.

140:3 Și-au ascuțit limba lor precum a șarpelui; venin de aspidă *e* sub limbile lor. Pauză.

140:4 Păzește-mă, Doamne; de mâna păcătosului; de oamenii nedrepți scapă-mă, cei care cumpănesc să întindă o cursă pașilor mei.

140:5 Au ascuns cei mândri o cursă pentru mine; și sfori au întins, cursă picioarelor mele; lângă potecă o piedică au pus pentru mine. Pauză.

140:6 Am zis Domnului, Dumnezeul meu Tu ești. Ascultă, Doamne, glasul implorării mele!

140:7 Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele! Tu Ți-ai întins umbra peste capul meu în ziua luptei.

140:8 Să nu mă predai, Doamne, de la dorința mea păcătosului. Ei argumentează împotriva mea. Nu mă abandona, ca nu cumva să se îngâmfe *aceștia*. Pauză.

140:9 *Iar* capul *celor ce participă la* împresurarea pe care ei o fac †, stresul buzelor lor să-i acopere.

140:10 Vor cădea peste ei cărbuni cu foc; îi vei surpa în nenorociri, și nicidecum nu vor rămâne în picioare.

140:11 Bărbatul guraliv nu va prospera pe pământ. Pe bărbatul nedrept relele-*l* vor vâna spre stricăciune.

140:12 Știu † că va făptui Domnul judecata sărmanilor, și *va susține* cauza săracilor.

140:13 Mai mult, cei drepți vor celebra cu recunoștință în Numele Tău, și vor locui cei sinceri *împreună* cu Fața Ta.

PSALMUL 141

141:1 (Psalm al lui David) Doamne, am strigat către Tine. Ascultă-mă! Ia aminte la glasul implorării mele, în strigarea mea către Tine.

141:2 Să fie îndreptată rugăciunea mea precum tămâia înaintea Ta, ridicarea mâinilor mele ca jerfa de seară.

141:3 Pune, Doamne, strajă gurii mele, și ușă de îngrădire pentru buzele mele!

141:4 Să nu abați inima mea spre cuvintele vicleniei †, ca să-mi făuresc pretexte pentru păcate *împreună* cu oamenii care lucrează nelegiuirea; și nicidecum nu mă voi asocia cu aleșii lor.

141:5 Să mă corecteze † cel drept cu milă, și să mă certe; dar untdelemnul păcătosului să nu îmbălsămeze † capul meu! așa încât chiar și rugăciunea mea să fie împotriva bunăvoințelor † lor.

141:6 Au fost înghițiți lângă stâncă judecătorii lor. Vor auzi spusele mele, căci sunt plăcute.

141:7 Ca o brazdă de pământ care se zdrobește pe pământ, *așa* au fost risipite oasele lor în Hades.

141:8 Căci spre Tine, Doamne, Doamne, *se îndreaptă* ochii mei. În Tine am nădăjduit, să nu fie dat la o parte sufletul meu.

141:9 Păzește-mă de cursa pe care împreună au pus-*o* împotriva mea! și de piedicile lucrătorilor nelegiuirii.

141:10 Vor cădea *chiar* în lațul lor păcătoșii. Singur sunt eu până când voi trece.

PSALMUL 142

142:1 (Al contemplării lui David; pe când era el în peșteră rugându-se) *Cu* glasul meu către Domnul am strigat! *Cu* glasul meu către Domnul am implorat!

142:2 Voi vărsa înaintea Lui implorarea mea; necazul meu înaintea Lui *îl* voi istorisi.

142:3 Pe când se scurgea † din mine duhul meu... Atunci Tu ai cunoscut căile mele; pe calea aceasta pe care am umblat, au ascuns o cursă pentru mine.

142:4 Am privit cu atenție la dreapta, și m-am uitat; căci nu era cineva care să mă recunoască. A pierit alergarea din mine, și nu e nimeni care să se intereseze de sufletul meu.

142:5 Am strigat către Tine, Doamne. Am zis, Tu ești nădejdea mea. Partea mea ești Tu, în pământul *celor* vii.

142:6 Ia seama la implorarea mea! căci am fost umilit peste măsură. Izbăvește-mă de urmăritorii mei! Căci s-au făcut mai tari decât mine †.

142:7 Scoate din temniță sufletul meu! Ca să celebrez cu recunoștință Numele Tău. Mă vor aștepta *cei* drepți, până când Tu mă vei răsplăti.

PSALMUL 143

143:1 (Psalm al lui David; când *era* el de fiul *lui* urmărit)

139:19 † lit: bărbații sângiurilor
140:9 † lit: Capul încercuirii lor
140:12 † lit: cunosc

141:4 † răutății
141:5 † pedepsească, instruiască
141:5 † vezi Psa 23:5; 6 oc, Deu 32:15, Nee 9:25, Psa 23:5, 141:5, Pro 23:5, Hab 1:16
141:5 † sau: bună-plăcere (dar la plural)
142:3 † se sfârșea, murea
142:6 † s-au întărit mai presus de mine

Doamne ascultă rugăciunea mea; pleacă-Ți urechea la implorarea mea în adevărul Tău! Auzi-mă în dreptatea Ta!

143:2 Și nu intra la judecată cu robul Tău, căci nu va fi îndreptățit înaintea Ta vreunul din cei vii.

143:3 Căci a izgonit vrăjmașul sufletul meu; mi-a împilat în pământ viața mea; m-a așezat în *locuri* întunecoase ca pe morții cei din veac.

143:4 Și a obosit în mine duhul meu; în mine s-a tulburat inima mea.

143:5 Mi-am amintit zilele începuturilor. Am meditat la toate lucrările Tale. La facerile mâinilor Tale am meditat.

143:6 Am întins larg către Tine mâinile mele. Sufletul meu *e* ca un pământ fără apă înaintea Ta.

143:7 Degrabă ascultă-mă. Doamne, se sfârșește duhul meu. Nu-*Ți* întoarce Fața Ta de la mine... Și voi fi ca cei ce se coboară în puțul gropii.

143:8 Fă să se audă pentru mine dimineața mila Ta. Căci în Tine am nădăjduit. Fă-mi cunoscută, Doamne, calea pe care să merg; fiindcă spre Tine *mi*-am înălțat sufletul meu.

143:9 Scapă-mă de vrăjmașii mei. Doamne, la Tine mă adăpostesc.

143:10 Învață-mă să fac voia Ta. Căci Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va călăuzi într-un pământ drept.

143:11 Datorită Numelui Tău, Doamne, viață deplină-mi vei da. În dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu.

143:12 Și în mila Ta vei extermina pe vrăjmașii mei; și vei da pieirii pe toți cei ce necăjesc sufletul meu; căci robul tău sunt.

PSALMUL 144

144:1 (Psalm al lui David; pentru Goliat) Binecuvântat *fie* Domnul Dumnezeul meu; Cel ce *îmi* învață mâinile mele pentru dispozitivul de luptă †, degetele mele pentru război;

144:2 Mila mea și Refugiul meu; Ocrotitorul meu și Eliberatorul meu; Protectorul meu și Cel în care am nădăjduit; Cel ce supune poporul meu sub mine.

144:3 Doamne, ce este omul ca să-l cunoști? Sau fiul omului ca să iei seama la el?

144:4 Omul cu deșertăciunea se compară, zilele lui ca o umbră trec.

144:5 Doamne, înclină cerurile Tale, și coboară! Atinge munții, și vor fumega.

144:6 Fulgeră-*Ți* fulgerul! Și-i vei împrăștia. Trimite-*ți* săgețile Tale, și-i vei învălmăși profund.

144:7 Trimite-ți mâna Ta din înălțime! Scapă-mă, și izbăvește-mă din apele mari, din mâna fiilor străinilor.

144:8 a căror gură vorbește nebunie, și dreapta lor *e* o dreaptă de nelegiuire.

144:9 Dumnezeule, o cântare nouă Îți voi cânta; cu psalterionul cu zece corzi voi psalmodia către Tine.

144:10 Cel ce dă salvare împăraților, Cel ce răscumpără pe David robul Lui din cumplita sabie mare și lată.

144:11 Izbăvește-mă, și scapă-mă din mâna fiilor străinilor; a căror gură vorbește nebunie, și dreapta lor *e* o dreaptă de nelegiuire;

144:12 cărora fiii lor *sunt* precum mlădițe noi, înrădăcinate adânc în tinerețea lor; fiicele lor sunt frumoase și fine, împodobite în totul, ca imaginea unui templu;

144:13 cămările lor sunt pline, scurgându-se îmbelșugat dintr-una în cealaltă; oile lor sunt prolifice, înmulțindu-se în revărsările porților lor;

144:14 boii lor sunt grași; nu este gard căzut, nici scurgere, nici vreun strigăt în lărgimea *pieților* lor.

144:15 Îi fericește poporul pe cei care toate acestea le au †. *Dar* ferice de poporul căruia Domnul îi *e* Dumnezeu.

PSALMUL 145

145:1 (O laudă a lui David) Te voi înălța Dumnezeul meu, împăratul meu; și voi binecuvânta Numele Tău în veac, și în veacul veacului.

145:2 În fiecare zi Te voi binecuvânta, și voi lăuda Numele Tău în veac, și în veacul veacului.

145:3 Mare *e* Domnul, și vrednic de laudă peste măsură, și măreția Lui este ne mărginită.

145:4 Din generație în generație vor fi lăudate lucrările Tale, și puterea Ta *o* vor vesti.

145:5 De maiestatea slăvii sfinteniei Tale vor vorbi, și minunile Tale *le* vor istorisi.

145:6 Și de puterea înfricoșărilor † Tale vor vorbi, și măreția Ta *o* vor istorisi.

145:7 Amintirea multitudinii bunătății Tale, din preaplin *o* vor revărsa, și în dreptatea Ta se vor veseli.

145:8 Îndurător și milostiv *e* Domnul; îndelung-răbdător și plin de milă.

145:9 Bun *e* Domnul față de toți și toate, și îndurările Lui *sunt* peste toate lucrările Lui.

145:10 Să Te celebreze cu recunoștință Doamne toate lucrările Tale, și cei pioși ai Tăi să Te binecuvânteze.

145:11 Slava împărăției Tale *o* vor spune; și despre domnia Ta vor vorbi.

145:12 Să facă cunoscut fiilor oamenilor stăpânirea Ta, și slava măreției împărăției Tale.

145:13 Împărăția Ta *e* o împărăție a tuturor veacurilor; și stăpânirea Ta *e* supremă în orice *succesiune a neamurilor* – generație după generație. Credincios *e* Domnul în toate cuvintele Lui, și Pios în toate lucrările Lui.

145:14 Domnul *îi* susține pe toți cei ce cad, și ridică din nou pe toți cei zdrobiți.

145:15 Ochii tuturor în Tine nădăjduiesc; și Tu *le* dai hrana lor la timpul potrivit.

144:1 † așezarea în rânduri de luptă

144:15 † lit: pe cei cărora toate aceste le sunt
145:6 † sau: lucrărilor înfricoșătoare

145:16 *Ți*-ai deschis mâna Ta, și ai satisfăcut orice ființă vie de bună-plăcere.

145:17 Drept *e* Domnul în toate căile Lui, și pios în toate lucrările Lui.

145:18 Aproape *e* Domnul de toți cei ce-L cheamă; de toți cei ce-L cheamă în adevăr.

145:19 Dorința celor ce de El au frică, El *o* va împlini; și implorarea lor *o* va asculta, și-i va mântui.

145:20 Păzește Domnul pe toți cei ce-L iubesc; și pe toți păcătoșii-*i* va extirpa.

145:21 Laudă Domnului va vorbi gura mea. Și să binecuvânteze orice carne Numele Lui sfânt în veac, și în veacul veacului.

PSALMUL 146

146:1 (Aleluia. *Al lui* Hagai și Zaharia) Laudă suflete al meu pe Domnul!

146:2 *Îl* voi lăuda pe Domnul în viața mea! Voi psalmodia către Dumnezeul meu cât voi fi.

146:3 Nu vă încredeți în conducători, în fiii oamenilor în care nu este salvare.

146:4 Va expira suflarea lui, și se va întoarce în pământul lui. În acea zi vor pieri toate planurile lui.

146:5 Ferice de cel căruia Dumnezeul lui Iacov îi e ajutor; nădejdea lui *e* în Domnul Dumnezeul lui.

146:6 Cel ce face cerul și pământul, *și* marea, și toate cele din ele; Cel ce păzește adevărul în veac.

146:7 Cel ce înfăptuiește judecată celor nedreptățiți, dând hrană celor ce flămânzesc. Domnul dezleagă pe cei încătușați.

146:8 Domnul dă înțelepciune orbului. Domnul ridică din nou pe cei ce zac zdrobiți. Domnul iubește pe cel drept.

146:9 Domnul păzește pe cei emigranți; pe orfan și pe văduvă *îi* ridică; și calea păcătoșilor *o* face să dispară.

146:10 Va împărăți Domnul în veac; Dumnezeul tău, Sioane, în generație și-*n* generație.

PSALMUL 147

147:1 (Aleluia) Lăudați pe Domnul, căci bun *este* un psalm! Pentru Dumnezeul nostru, plăcută laudă *să fie*!

147:2 Zidește Ierusalimul Domnul; diaspora lui Israel El *o* va aduna.

147:3 Cel ce vindecă pe cei zdrobiți în inimă, și leagă fracturile lor;

147:4 Cel ce numără mulțimea stelelor; și pe fiecare dintre ele pe nume *le* cheamă.

147:5 Mare *e* Dumnezeul nostru, și mare *e* forța Lui, și pentru priceperea Lui nu este număr.

147:6 Cel ce *îi* înalță pe cei blânzi *e* Domnul; și smerește pe păcătoși până la pământ.

147:7 Luați inițiativa către Domnul în laudă recunoscătoare. Psalmodiați către Dumnezeul nostru cu harfa.

147:8 Cel ce acoperă cerul cu nori; Cel ce pregătește pământului ploaie; Cel ce face să se ridice pe munți iarba, și iarbă fragedă pentru slujirea † oamenilor;

147:9 dând vitelor hrana lor, și puilor corbilor – *tuturor* celor ce Îl cheamă.

147:10 Nu în puterea calului Îi e voia; nici în pulpele oamenilor *nu*-Și găsește plăcerea.

147:11 Își găsește plăcerea Domnul în cei ce au frică de El, și în cei ce nădăjduiesc în mila Lui.

147:12 Aplaudă Ierusalime pe Domnul! Laudă pe Dumnezeul tău Sioane!

147:13 Căci El a întărit drugii porților tale; a binecuvântat pe fiii tăi în *mijlocul* tău.

147:14 Cel ce pune hotarele tale în pace, și *cu* grăsimea grâului te satură.

147:15 Cel ce trimite grăirea Lui pe pământ – degrabă va alerga cuvântul Lui;

147:16 dându-Și zăpada ca lâna; negura ca pe cenușă o presară;

147:17 azvârlindu-Și gheața precum dumicații de pâine; în fața gerului Lui cine va sta?

147:18 El va trimite cuvântul Lui, și-i va topi †. Va sufla Duhul † Lui și vor curge ape.

147:19 Cel ce vestește grăirea Sa lui Iacov, rânduielile și judecățile Sale lui Israel.

147:20 El nu S-a purtat † astfel față de orice neam, și judecățile Lui nu *le*-a manifestat către ele.

PSALMUL 148

148:1 (Aleluia. *Al lui* Hagai și Zaharia) Lăudați pe Domnul din ceruri. Lăudați-L în cele preaînalte!

148:2 Lăudați-L toți îngerii Lui! Lăudați-L toate oștirile Lui!

148:3 Lăudați-L soare și lună! Lăudați-L toate stelele și *toate* luminile!

148:4 Lăudați-L *voi* cerurile cerurilor, și *voi* apelor de deasupra cerurilor!

148:5 Lăudați Numele Domnului! Căci El a zis, și a venit la existență. El a poruncit, și au fost create.

148:6 El le-a așezat în veac, și în veacul veacului; o poruncă a statornicit, și ea nu va fi abrogată †.

148:7 Lăudați pe Domnul de pe pământ, *voi* dragonilor și toate adâncurile!

148:8 foc, grindină, zăpadă, gheață, vânt, uragan – cele ce înfăptuiesc cuvântul Lui;

148:9 munții și toate colinele; pomii fructiferi, și toți cedrii;

148:10 fiarele sălbatice și toate vitele, târâtoarele și zburătoarele împănate;

147:8 † slujirea ca rob
147:18 † lichefia
147:18 † sau: vântul
147:20 † lit: nu a făcut
148:6 † lit: nu se va trece

148:11 împărați ai pământului, și toate popoarele; conducători și toți judecătorii pământului;

148:12 flăcăi și fecioare; bătrâni *împreună* cu tinerii;

148:13 Să laude *toți aceștia* Numele Domnului! Căci înălțat *e* Numele Lui singur. Celebrarea Lui recunoscătoare *e* mai presus de pământ și cer.

148:14 Și va fi înălțat cornul poporului Lui. O cântare-*i aceasta* pentru toți cei pioși ai Lui, pentru fiii lui Israel, *pentru* poporul ce se apropie de El.

PSALMUL 149

149:1 (Aleluia) Cântați Domnului o cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor pioși!

149:2 Să se bucure Israel în Făcătorul lui! Și fiii Sionului să se veselească în Împăratul lor.

149:3 Să laude Numele Lui în horă *învârtindu-se*! Cu tamburina și psalterionul psalmodiați către El!

149:4 Căci Își găsește plăcerea Domnul în poporul Lui, și va preamări pe cei blânzi în salvare.

149:5 Se vor lauda cei pioși în slavă, și se vor veseli în așternuturile lor.

149:6 Preamărirea lui Dumnezeu *e* în gurile † lor, și săbiile mari și late cu două tăișuri, în mâinile lor.

149:7 Pentru a înfăptui pedeapsă printre neamuri, mustrare printre popoare;

149:8 Pentru a lega pe împărații lor în obezi, și pe nobilii lor în cătușe de fier.

149:9 Pentru a înfăptui printre ei judecată scrisă. Slava aceasta este a tuturor celor pioși al Lui.

PSALMUL 150

150:1 (Aleluia) Lăudați pe Domnul în sfinții Lui †! Lăudați-L în tăria † puterii Lui!

150:2 Lăudați-L cu privire la puterile † Lui. Lăudați-L potrivit mulțimii măreției Lui.

150:3 Lăudați-L în sunet de trâmbiță. Lăudați-L cu psalterionul și harfa.

150:4 Lăudați-L cu tamburina și dansând în horă. Lăudați-L cu corzile lirei și cu instrumentele *muzicale*.

150:5 Lăudați-L cu chimvale răsunătoare. Lăudați-L cu chiot de chimvale.

150:6 Toată suflarea să laude pe Domnul!

149:6 † lit: gâtlejele
150:1 † sau: +locașurile Lui sfinte
150:1 † sau: firmamentul, tăria cerului
150:2 † domniile